

ДЪРЖАВЕН ВЕСТНИК БРОЙ 57

ОФИЦИАЛНО ИЗДАНИЕ НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

Петък, 5 юли 2024 г.

София

Цена 1,20 лв.

СЪДЪРЖАНИЕ НА ОФИЦИАЛНИЯ РАЗДЕЛ

Народно събрание

- ✓ [Решение](#) по предложението на Президента на Република България за избиране на министър-председател на Република България 2

Президент на Републиката

- ✓ [Указ № 167](#) за награждаване на проф. Кирил Любомиров Топалов с орден „Стара планина“ първа степен 2
- ✓ [Указ № 168](#) за насрочване на частичен избор за кмет на кметство Ново Железаре, община Хисаря, област Пловдив, на 20 октомври 2024 г. 2

Конституционен съд

- ✓ [Решение № 11](#) от 1 юли 2024 г. по конституционно дело № 11 от 2024 г. 2
- ✓ [Определение № 6](#) от 27 юни 2024 г. по конституционно дело № 19 от 2024 г. 16

- ✓ [Определение № 7](#) от 27 юни 2024 г. по конституционно дело № 20 от 2024 г. 20

Министерство на здравеопазването

- ✓ [Наредба](#) за изменение и допълнение на Наредба № Н-6 от 2022 г. за функционирането на Националната здравноинформационна система 24

Министерство на правосъдието

- ✓ [Наредба](#) за изменение на Наредбата за изменение и допълнение на Наредба № 1 от 2007 г. за водене, съхраняване и достъп до търговския регистър и до регистъра на юридическите лица с нестопанска цел 25

ОФИЦИАЛЕН РАЗДЕЛ

НАРОДНО СЪБРАНИЕ

РЕШЕНИЕ

по предложението на Президента на Република България за избиране на министър-председател на Република България

Народното събрание на основание чл. 84, т. 6 във връзка с чл. 99, ал. 4 от Конституцията на Република България и с Указ № 166 на Президента на Република България от 1 юли 2024 г.

РЕШИ:

Не избира Росен Димитров Желязков за министър-председател на Република България.

Решението е прието от 50-ото Народно събрание на 3 юли 2024 г. и е подпечатано с официалния печат на Народното събрание.

Председател на Народното събрание:
Рая Назарян

4297

ПРЕЗИДЕНТ
НА РЕПУБЛИКАТА

УКАЗ № 167

На основание чл. 98, т. 8 от Конституцията на Република България

ПОСТАНОВЯВАМ:

Награждавам проф. Кирил Любомиров Топалов с орден „Стара планина“ първа степен за неговите изключително големи заслуги към Република България в областта на науката и обществената дейност.

Издаден в София на 1 юли 2024 г.

Президент на Републиката:
Румен Радев

Министър-председател:
Димитър Главчев

Подпечатан с държавния печат.

Министър на правосъдието:
Мария Павлова

4266

УКАЗ № 168

На основание чл. 98, т. 1 от Конституцията на Република България във връзка с чл. 463, ал. 5 от Изборния кодекс

ПОСТАНОВЯВАМ:

Насрочвам частичен избор за кмет на кметство Ново Железаре, община Хисаря, област Пловдив, на 20 октомври 2024 г.

Издаден в София на 1 юли 2024 г.

Президент на Републиката:
Румен Радев

Подпечатан с държавния печат.

Министър на правосъдието:
Мария Павлова

4236

КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

РЕШЕНИЕ № 11

от 1 юли 2024 г.

по конституционно дело № 11 от 2024 г.

Конституционният съд в състав: председател: Павлина Панова, членове: Мариана Карагьозова-Финкова, Константин Пенчев, Филип Димитров, Таня Райковска, Надежда Желепова, Атанас Семов, Красимир Влахов, Янаки Стоилов, Соня Янкулова, Борислав Белазелков, Десислава Атанасова, при участието на секретар-протоколиста Гергана Иванова разгледа в закрито заседание на 1 юли 2024 г. конституционно дело № 11/2024 г., докладвано от съдия Красимир Влахов.

Производството е по реда на чл. 149, ал. 1, т. 2 от Конституцията на Република България във фазата за решаване на делото по същество.

Делото е образувано на 6.03.2024 г. по искане на Висшия адвокатски съвет за установяване на противоконституционност на чл. 19, чл. 20, чл. 21, чл. 22, чл. 23, чл. 24, ал. 1 и чл. 25 от Закона за медиацията (обн., ДВ, бр. 110 от 17.12.2004 г.; изм. и доп., бр. 11 от 2023 г., в сила от 1.07.2024 г.; посл. изм. и доп., бр. 11 от 2.02.2023 г., ЗМ) и на чл. 78а, чл. 140а, чл. 140б, чл. 267, ал. 3, чл. 314а, чл. 341а и чл. 374а от Гражданския процесуален кодекс (обн., ДВ, бр. 59 от 20.07.2007 г.; изм. и доп., бр. 11 от 2023 г., в сила от 1.07.2024 г.; посл. изм. и доп., бр. 39 от 1.05.2024 г., ГПК).

В искането вносителят е изложил мотиви, с които обосновава противоречието на посочените законови разпоредби с чл. 56 и с чл. 117, ал. 1 от Конституцията, като заявява, че те „едновременно с това нарушават и принципите на свободен достъп до правосъдие и ефективна съдебна защита“, залегнали в чл. 6 и чл. 13 от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи (КЗПЧОС, Конвенцията) и чл. 47 от Хартата на основните права на

Европейския съюз (ХОПЕС). Поддържа, че противоконституционността на оспорената уредба „в голяма степен е предопределена от превратното транспониране от българския законодател на Директива 2008/52/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 май 2008 г. относно някои аспекти на медиацията по гражданскоправни и търговскоправни въпроси“, тъй като чрез въвеждане на „задължителна медиационна процедура“ българският законодател съществено се е отклонил от идеята, заложена в Директивата, според която „медиацията е структуриран процес, в който страните по спора правят доброволен опит да постигнат споразумение с помощта на медиатор“. Обърнато е внимание, че „Директивата предоставя възможност на съда, без да го задължава, да предложи на страните по спора да използват способа на медиацията, но не и да ги задължи“. Според вносителя „избраният от българския законодател подход приватизира спора по нареждане на публичната система, като ограничава свободния достъп до правосъдие, обуславяйки развитието на исковия процес от успеваемостта на една принуда към доброволно разрешаване на спора“. Поддържа се, че оспорената законова уредба превръща медиацията в „натрапен ограничител пред свободния достъп до съд и правосъдие“, който „подкопава принципите на автономия и самоопределение на страните“. Акцентирано е на предвидената отговорност за разноски поради неучастие в процедурата по медиация, независимо от изхода на делото и кой е причинил завеждането му, като се поддържа, че по този начин законът „поставя сериозно ограничение пред правото на защита, част от което е и правото на свободен достъп до съд и справедлив съдебен процес“.

На 28.03.2024 г. Конституционният съд е допуснал за разглеждане по същество искането на Висшия адвокатски съвет за установяване на противоконституционност на оспорените законови разпоредби.

В изпълнение на предоставената им възможност писмени становища и правни мнения по предмета на делото са представили: президентът, министърът на правосъдието, Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет, Съюзът на съдиите, Българската асоциация за европейско право, Българската асоциация за медиация, Фондация „Български адвокати за правата на човека“, Националната асоциация на медиаторите, сдружение „Професионална асоциация на медиаторите в България“ и Благовест Пунев.

Всички представени становища, както и правното мнение на Благовест Пунев изразяват като цяло разбирането, че оспорената законова уредба не е противоконституционна. Изложени

са аргументи, според които задължаването на страните да участват в процедура по медиация не пречи упражняването на правото на достъп до съд, тъй като процедурата е уредена не като предпоставка за допустимост на съдебното производство, а като част от него, при това по начин, който не забавя протичането му. Обръща се внимание, че законът не задължава страните да постигнат споразумение, а само да се ангажират с първа среща в процедура по медиация, в която могат да участват и техните адвокати. Акцентираща се на значението на медиацията като способ за алтернативно безконфликтно разрешаване на спорове, което ще допринесе за намаляване на натовареността на съдилищата и съответно до по-бързо и качествено решаване на останалите дела. По отношение на предвидената в чл. 78а, ал. 2 ГПК отговорност за разноски на страните, отказали да участват в процедура по медиация, в становището на министъра на правосъдието се поддържа, че тези разходи биха били „незначителни“, а Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет обръща внимание, че поначало в гражданския процес са предвидени множество и различни санкции при неизпълнение на процесуални задължения на страните и тяхната цел е именно спестяване на времеви и парични ресурси както на държавата, така и на страните. Единствено Съюзът на съдиите в България застъпва тезата за противоконституционност на чл. 78а, ал. 2, изр. 2 ГПК, като поддържа, че пречищането на страната, спечелила делото, да получи възстановяване на направените разноски поради неучастие в процедурата по медиация, би довело до неоснователно разместване на блага, с което се нарушават „принципите на правна сигурност, справедливост и равенство, посочени в Преамбула“, принципът на правовата държава по чл. 4, ал. 1 от Конституцията и се нарушава конституционно гарантираното право на собственост по чл. 17, ал. 1 от Конституцията.

Конституционният съд, като обсъди доводите в искането и постъпилите по делото писмени становища и правни мнения, за да се произнесе, взе предвид следното:

Оспорените законови разпоредби от ГПК и ЗМ въвеждат „Медиация по всякакви съдебни дела“ (глава шеста от ЗМ) по някои конкретно посочени граждански и търговски спорове, при част от които съдът следва да задължи страните да участват в процедура по медиация (чл. 140а, ал. 1 ГПК), а при други, също изрично и изчерпателно посочени в закона (чл. 140а, ал. 2 ГПК), това задължаване е предоставено на преценката на съда, обусловена от „обстоятелства, които сочат, че спорът е подходящ за медиация“ (чл. 140а, ал. 3, т. 7

ГПК), като: наличието на „трайни отношения“ между страните (чл. 140а, ал. 3, т. 1 ГПК), продължаващи или приключили дела между страните, които имат връзка помежду си (чл. 140а, ал. 3, т. 2 ГПК), предявяването на „множество искове или насрещни претенции“ по делото (чл. 140а, ал. 3, т. 4 ГПК) и др. Същевременно разпоредбата на чл. 140а, ал. 4 ГПК предвижда, че както в случаите на ал. 1, така и на ал. 2 съдът не задължава страните да участват в процедура по медиация, когато: същата е изключена за съответния вид спор със закон; в случаите, при които ответникът не е получил лично или чрез друго лице първото съобщение по делото и следователно не би могъл да участва лично в процедурата; когато не може да се очаква постигането на съгласие за извънсъдебно решаване на спора поради наличието на убедителни доказателства за извършено насилие от едната страна по делото по отношение на другата; когато процедурата по медиацията е безпредметна, тъй като ответникът е признал иска; когато страна по делото е държавата, държавно учреждение или потребител, с изключение на исковете за вземания, произтичащи от договор за банков кредит или свързани с него правоотношения, както и от договор за имуществено застраховане. Задължаването на страните да участват в процедура по медиация се отнася до „всяко положение на делото след изтичане на срока за отговор на исковата молба и до приключване на съдебното дирене“, като законът изисква участието им само в „първа среща в процедура по медиация“ еднократно в производството, при което делото не се спира и съдопроизводствените действия продължават (чл. 140б, ал. 1 и 2 ГПК).

Предвидено е времево ограничаване на процедурата по медиация, която се провежда в определен от съда срок, който е не по-дълъг от два месеца от съобщаване на страните на определението, с което те се задължават да участват в тази процедура, като по общо съгласие на страните процедурата може да продължи и след този срок едновременно с разглеждане на делото или при спиране на производството по тяхно съгласие съгласно чл. 229, ал. 1, т. 1 ГПК (чл. 140б, ал. 3 ГПК). Когато в първоинстанционното производство не е била проведена процедура по медиация поради неучастие на страните или на някоя от тях, както и поради липса на дадени от съда указания, в случаите на чл. 140а, ал. 1 ГПК въззивният съд е длъжен, а в случаите на чл. 140а, ал. 2 ГПК може да задължи страните да участват в такава процедура. Според чл. 19, ал. 1 ЗМ задължителната първа среща в процедура по медиация се провежда в съдебен център по медиация към съответния съд пред медиатор (определен съгласно чл. 21 ЗМ

от съдебния център, освен ако е посочен по общо съгласие на страните), за който законът изисква да е лице с юридическо образование, отговарящо на предвидените в чл. 8 от закона изисквания и преминало допълнителен подбор и специализирано обучение по ред, предвиден в наредба на Висшия съдебен съвет (чл. 20, ал. 1 ЗМ).

Провеждането на процедура по медиация е уредено в чл. 22 ЗМ, като е предвидено, че „страните са длъжни добросъвестно да участват в първа среща в процедура по медиация с обща продължителност от един до три часа“, с възможност медиаторът по своя преценка да провежда и отделни срещи с всяка от страните „при зачитане на равните им права за участие в процедурата“. Същевременно съгласно общото правило на чл. 12, ал. 2 и 3 ЗМ в тази първа среща страната може да участва лично или чрез представител, респ. заедно с адвокат. Според чл. 22, ал. 2 ЗМ за насрочената първа среща страните се уведомяват от координатора на съдебния център, като срещата може да бъде отложена по искане на страна при наличие на особени непредвидени обстоятелства, но тази възможност може да бъде упражнена само веднъж.

Процедурата по медиация се прекратява с постигане на писмено споразумение между страните или поради непостигане на споразумение в рамките на предвидения в чл. 140б, ал. 3 ГПК двумесечен срок (чл. 22, ал. 4 ЗМ).

Разпоредбите на чл. 314а, чл. 341а и чл. 374а ГПК предвиждат съответна приложимост на чл. 140а и чл. 140б ГПК в бързите производства, производствата по извършване на съдебна делба и търговските спорове.

Въпросът за заплащането на разноските в процедурата по медиация е уреден в чл. 78а ГПК, където в ал. 1 е предвидено като общо правило, че тези разноски се заплащат от бюджета на съда. Разпоредбата на ал. 2 урежда случаите, в които първа среща в процедура по медиация не е проведена поради отказ на страна или на страните. Според правилото на изречение първо, когато процедурата не е проведена поради отказ на една от страните, тази страна дължи таксите и разноските в съответната инстанция, както и възстановяване на заплатените от бюджета на съда разноски по ал. 1, ако „е загубила делото“. Когато първата среща в процедура по медиация не е била проведена поради отказ и на двете, респ. всички страни, таксите и разноските остават в тяхна тежест, както са ги направили, а разноските по ал. 1 се заплащат от тях поравно.

Оспорената законова уредба, която макар и след влизане в сила на Закона за изменение и допълнение на Закона за медиацията – ЗИД на ЗМ (ДВ, бр. 11 от 2.02.2023 г.), технически да е инкорпорирана в два нормативни акта – ГПК

и ЗМ, формира единен нормен комплекс, подчинен на обща цел и отразяващ концепцията за задължителна съдебна медиация като инструмент за извънсъдебно разрешаване на граждански и търговски спорове. Този извод се налага както от анализа на съдържанието на разпоредбите на посочените два закона и тяхната логическа и функционална свързаност, така и от мотивите на проекта на ЗИД на ЗМ, а също така и от „Концепция за въвеждане на задължителна съдебна медиация по граждански и търговски дела“ (приета с решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по т. 20 от Протокол № 4 от 9.02.2022 г., Концепцията), която също е от значение при изясняване на принципите и целите на извършените законови промени, доколкото на практика предложените в тази концепция законодателни предложения и мотивите за тях са възпроизведени в проектозакона. В тази концепция като „непосредствена цел“ на „задължителната съдебна медиация“ е посочено „намаляване натовареността на съдилищата, за да се постигне по-ефективно правораздаване“, което кореспондира на изложеното в мотивите на проекта на ЗИД на ЗМ, в които на първо място е изведено, че „проблемът с натовареността на съда е във фокуса на редица структурноопределящи документи за развитието на съдебната система“, във връзка с което „въвеждането на задължителна съдебна медиационна процедура по определени видове граждански и търговски дела ще способства за насърчаване на използването на алтернативни способи за разрешаване на спорове, намаляване натовареността на съдилищата и повишаване на ефективността в сферата на гражданското и търговското правораздаване“. В същия смисъл и според мотивите на законопроекта „медиацията е един от способите за преодоляване на неравномерната натовареност на съдилищата, водещ до икономия на ресурси и време и намаляване на административната тежест на производствата“. Както в концепцията, така и в мотивите на законопроекта е отчетено, че необходимостта от въвеждане на „задължителна съдебна медиация“ произтича от „липсата на желание и доверие на страните“, квалифицирано като „една от най-големите пречки за провеждане на медиация“. Този мотив е отчетен и в доклада на Комисията по правни въпроси за първото гласуване на проекта на ЗИД на ЗМ (вх. № 48-253-03-14 от 29.11.2022 г.), където е посочено, че на проведеното на 23.11.2022 г. заседание на комисията, на което е разгледан законопроектът, е отбелязано, че „в продължение на 17 години медиацията в България не работи, поради което е наложително тя да стане задължителна, за да могат гражданите да се запознаят със самия процес на медиация и за да има

медиация в българското правораздаване“. В подкрепа на концепцията за „задължителна съдебна медиация“ са изложени и аргументи, свързани с необходимостта „да се подобри правната среда и способите за решаване на спорове“, респ. „да се подобри качеството на общуване на българските граждани“, при което „ще се даде възможност на страните да излязат от напрежението на съдебните зали“. Преодоляването на неравномерната и прекомерна натовареност на съдилищата посредством въвеждането на „задължителна съдебна медиация“ е обосновано и при представяне на законопроекта за първо гласуване пред 48-ото Народно събрание в заседанието на 12.01.2023 г. от министъра на правосъдието, според когото „доказано е, че медиацията е един от способите за преодоляване на неравномерната натовареност на съдилищата“.

Съдът намира за необходимо да посочи, че така очертаните цели, поставени в основата на оспорената национална законова уредба, напълно се вписват в общеевропейския контекст, в който се разглеждат значението на медиацията и предизвикателствата пред нейното въвеждане в законодателства на държавите – членки на Европейския съюз. Така в Резолюция на Европейския парламент от 12 септември 2017 г. относно изпълнението на Директива 2008/52/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 май 2008 г. относно някои аспекти на медиацията по гражданскоправни и търговскоправни въпроси (Директива за медиацията) (2016/2066(INI) изрично е отчетено, че „медиацията, като алтернативна, доброволна и поверителна извънсъдебна процедура, в някои случаи и при спазване на необходимите предпазни мерки, може да бъде полезен инструмент за облекчаване на претоварените съдебни системи, тъй като може да даде възможност на физическите и юридическите лица да решават по бърз и ефективен начин споровете си извънсъдебно, предвид това, че съдебните производства с прекалено дълга продължителност са в нарушение на Хартата на основните права, като същевременно се гарантира по-добър достъп до правосъдие и се допринася за икономическия растеж“. Заедно с това е констатирано, че „съществуват определени трудности във връзка с функционирането на националните системи за медиация на практика, които трудности са свързани основно със състезателната традиция и липсата на култура на медиация в държавите членки, ниското равнище на информираност относно медиацията в по-голямата част от държавите членки, недостатъчните познания как да се действа при трансгранични дела, както и функционирането на механизмите за контрол на качеството за медиаторите“.

Като се има предвид изложеното относно единния характер на оспорената нормативна уредба и преследваните с нея общи цели от страна на законодателя, съдът намира, че преценката за нейната конституционност и съобразност налага оспорените законови разпоредби да бъдат разглеждани в тяхната цялост, при отчитане на общата идея и концепцията, на които са подчинени. Този подход се основава на утвърденото в практиката на Конституционния съд разбиране, че всяка отделна законова норма или част от нея, съдържайки конкретно предписание, същевременно е елемент от цялостното уреждане на определени обществени отношения в рамките на съответния нормен комплекс (Решение № 7 от 2004 г. по к.д. № 6/2004 г., Решение № 8 от 2006 г. по к.д. № 7/2006 г., Решение № 7 от 2021 г. по к.д. № 4/2021 г., Решение № 8 от 2021 г. по к.д. № 9/2020 г.).

Съобразно общоутвърденото разбиране медиацията е доброволна процедура за извънсъдебно разрешаване на спорове чрез съдействие на трето лице – медиатор. В този смисъл е както легалното определение за медиация, обективизирано в чл. 2 ЗМ, така и чл. 3 от Директива 2008/52/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 май 2008 г. относно някои аспекти на медиацията по гражданскоправни и търговскоправни въпроси (Директива за медиацията) (2016/2066(INI), ОВ, L 136/3, 24.5.2008 г.), според което „медиация“ означава структурирана процедура, при която /.../ две или повече спорещи страни се опитват сами, на доброволни начала, да постигнат споразумение за разрешаване на спора между тях с помощта на медиатор“. В чл. 13 от уводната част на посочената директива изрично е пояснено, че „медиацията /.../ следва да е доброволна процедура, в смисъл, че страните сами отговарят за процедурата и могат да я организират както пожелаят и да я прекратят по всяко време“.

Принципът, че медиацията се основава на съгласието на страните, е залегнал и в Директива 2013/11/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 21 май 2013 г. за алтернативно решаване на потребителски спорове и за изменение на Регламент (ЕО) № 2006/2004 и Директива 2009/22/ЕО (Директива за АРС за потребители, ОВ, L 165/63, 18.6.2013 г.), където в чл. 39 от уводната част изрично е подчертано, че „за да се гарантира прозрачността на структурите и процедурите за алтернативно решаване на спорове (АРС), е необходимо страните да получават ясна и достъпна информация, която им е необходима, за да вземат обосновано решение, преди да започнат процедура за АРС“.

Избраният от българския законодател модел на „медиация по висящи съдебни дела“, проведен в оспорените разпоредби на ГПК и ЗМ, разкрива съществени особености, които именно поставят под въпрос съответствието на законовата уредба с принципите и разпоредбите на Конституцията. Преди всичко, това е въведената задължителност на участието в процедура, концептуално замислена като доброволна и уредена изцяло като такава преди извършените промени със ЗИД на ЗМ. Във връзка с това следва да се открие и уредбата на процедурата по медиация като част от вече започнал съдебен процес. В този смисъл законодателното решение за „въвеждането на задължителна съдебна медиация по граждански и търговски дела, която ще бъде част от самия граждански процес, а не предпоставка за предявяване на иск“, изрично е изведено като основен принцип в Концепцията за въвеждане на задължителна съдебна медиация по граждански и търговски дела. Именно съдът в рамките на започнал съдебен процес е този, който в случаите на чл. 140а, ал. 1 ГПК е длъжен да задължи страните по определени категории дела да участват в първа среща в процедура по медиация, а в случаите на ал. 2 има свободата на преценка дали да ги задължи за това, както и е длъжен да определи срок за провеждане на процедурата. Същевременно, тъкмо защото задължаването на страните да участват в процедура по медиация предполага вече започнал съдебен процес, в който от съда е поискано да предостави защита или съдействие при упражняване на лично или имуществено право, се поставя въпросът, дали по начина, по който е уредена, медиацията по висящи съдебни дела е съобразена с конституционно признатото право на достъп до съд. Накрая, като съществена особеност на модела следва да се посочи предвиденото в чл. 78а ГПК санкциониране на страните, отказали да участват в процедура за медиация, чрез възлагане на отговорност за такси и разноски независимо от изхода на делото. Първият проблем, който поставя тази разпоредба, е изцяло концептуален и е свързан с преценката допустимо ли е от гледна точка на Основния закон неучастието в една процедура, подчинена на принципа на свободната воля, да бъде скрепено с налагане на имуществени санкции, т.е. с елемент на принуда. Вторият проблем се отнася до възможността от посочената разпоредба да се изведе ясно и разбираемо правило за поведение, кореспондиращо на цялостната процесуална уредба и в частност на тази, която се отнася до отговорността за такси и разноски в гражданския процес. Според чл. 78а, ал. 1 ГПК като общо правило разноските в процедура по медиация се заплащат от бюджета на съда. Като се има

предвид правилото на ал. 2, изречение второ, според което при отказ и на двете страни да участват в процедурата разноските по ал. 1 се заплащат от тях поравно, може да се направи изводът, че като замисъл на законодателя това са направените от съдебния център по медиация разноски за организиране и провеждане на процедурата (за възнаграждение на медиатора, преводачи, експерти и пр.), но не и направените от страните разноски в тази процедура (например за транспортни разходи или за заплащане на адвокатско възнаграждение), които по този начин остават в тяхна тежест независимо от участието на насрещната страна в процедурата и от изхода на съдебното производство. Не е предвидено изключение от това правило за страните, освободени от такси и разноски в съдебното производство, вкл. икономически уязвими (по подразбиране) граждани, каквито са работниците и служителите по трудови спорове и претендиращите издръжка (чл. 83, ал. 1, т. 1 и 2 ГПК), както и освободените от такси и разноски поради липса на достатъчно средства (чл. 83, ал. 2 ГПК). Същевременно в изречение първо на ал. 2 е посочено, че страната, която е отказала да участва лично или чрез пълномощник в първата среща в процедура по медиация „дължи таксите и разноските по делото в съответната инстанция, както и разноските по ал. 1, ако страната е загубила делото“ – следователно, по аргумент от противното, няма да дължи разноски на насрещната страна, ако е участвала в процедурата по медиация, макар и срещу нея да е постановено неблагоприятно решение. В хипотезата на ал. 2, изречение второ неучастието на двете страни в процедурата е уредено като самостоятелно основание за понасяне на направените от тях разноски в съдебното производство, доколкото в този случай е предвидено, че разноските остават в тежест на страните, както са ги направили, независимо от изхода на делото и следователно страната, в чиято полза е постановено решението, не може да получи възстановяване на разноските си. По този начин отговорността за разноски е поставена в зависимост не от изхода на спора в съдебното производство (каквото е общият принцип при отговорността за разноски според чл. 78 ГПК), а от участието в процедурата по медиация. Така се оказва, че ако страната е взела участие в процедурата, тя няма да заплати разноските на насрещната страна, макар и да е „загубила делото“, а ако е получила благоприятно за нея решение, няма право на възстановяване на направените разноски, щом е отказала да участва в тази процедура.

При преценката за конституционосъобразност на оспорената законова уредба съдът намира за необходимо да обърне внимание,

че според трайната му практика правото на защита по чл. 56 от Конституцията е основно право на гражданите, предназначено да служи като гаранция за реализацията на другите основни права на правните субекти. За да е изпълнено със съдържание това право, трябва да е налице гарантиран свободен достъп до съд. В този смисъл, както е подчертано в Решение № 14 от 2014 г. по к.д. № 12/2014 г., „правото на съдебна защита, въпреки че не е изрично формулирано в Основния закон, в рамките на по-общата постановка на чл. 56 от Конституцията трябва да се счита за принцип на правовата държава, като това положение е утвърдено трайно в практиката на КС“. Същото разбиране е поставено в основата на практиката на съда, в която е акцентирано, че съдебната защита е най-важната правна гаранция както за правата и интересите на гражданите и юридическите лица, така и за законосъобразността на актовете и действията на администрацията, поради което и гарантираният достъп до съд е „завършващата тухла“ в сградата на правовата държава (Решение № 6 от 2008 г. по к.д. № 5/2008 г., Решение № 7 от 2020 г. по к.д. № 11/2019 г.). В Решение № 14 от 2022 г. по к.д. № 14/2022 г. Конституционният съд е посочил, че „без да е прогласен изрично в Конституцията, безпрепятственият достъп до съд е приет не само за национален стандарт, анализиран подробно в юриспруденцията на Конституционния съд, но и за международен такъв, широко застъпен в практиката на ЕСПЧ“ и „в българската конституционна практика той се приема за неразделна част от по-общото право по чл. 56 от Конституцията“, както и „за задължителна предпоставка, за да могат да бъдат реализирани всички останали процесуални гаранции за правата на човека в рамките на съдебните производства (Решение № 11 от 2016 г. по к.д. № 7/2016 г., Решение № 13 от 2021 г. по к.д. № 12/2021 г.), доколкото в правовата държава съдебната защита на правата е определящата форма на защита“.

Във връзка с признатото от Основния закон право на защита съдът намира за необходимо да посочи, че в контекста на необходимостта да се зачита примата на обвързващите Република България международни договори съгласно чл. 5, ал. 4 от Конституцията, при защита на конституционните права трябва да се държи сметка за обвързващите Република България международни стандарти относно правата на човека, установени в КЗПЧОС и в практиката на Европейския съд по правата на човека (ЕСПЧ), при което тълкуването на съответните разпоредби на Конституцията в материята на правата на човека следва да бъде съобразено във възможно най-голяма степен с тълкуването на нормите на КЗПЧОС. Както

е посочено в Решение № 11 от 2022 г. по к.д. № 3/2022 г., Конституционният съд в своята практика приема, че по отношение на конституционно установените основни права не са налице различия в смисъла и съдържанието на правата, гарантирани от Конституцията, и сходните им, гарантирани от Конвенцията, и при упражняване на правомощието си по чл. 149, ал. 1, т. 2, пр. 1 от Конституцията, свързано с правата, гарантирани от Конституцията и от Конвенцията, да взема предвид и поясненията, гаранциите и развитието на визиращите тези права норми, възприети в практиката на Европейския съд по правата на човека. Конкретно за чл. 6 от Конвенцията (право на справедлив съдебен процес) този подход е застъпен в Решение № 3 от 2011 г. по к.д. № 19/2010 г., Решение № 1 от 2012 г. по к.д. № 10/2011 г., Решение № 14 от 2018 г. по к.д. № 12/2017 г., Решение № 13 от 2021 г. по к.д. № 12/2021 г. В този смисъл цитираната по-горе практика на Конституционния съд относно правото на достъп до съд кореспондира на практиката на ЕСПЧ, в основата на която е решението по делото *Golder v. the United Kingdom* от 21 февруари 1975 г. (по № 4451/70), в което е изведено, че чл. 6, т. 1 КЗПЧОС „не се ограничава да гарантира по същество правото на справедлив процес в производства, които са вече висящи, а гарантира още и право на достъп до съдилищата за всяко лице, което желае да предяви иск, за да получи произнасяне по спор относно своите граждански права и задължения“, и в този смисъл „правото на достъп съставлява елемент, който е свойствен на правото, прогласено от чл. 6, т. 1“.

Гарантираният достъп до съд се основава на идеята за осигуряване на справедливостта, прокламирана като общочовешка ценност в Преамбюла на Основния закон и като такава представляваща един от водещите принципи, на които е подчинена и към чието осъществяване е насочена конституционната уредба. В този смисъл, както е подчертано в Решение № 3 от 2020 г. по к.д. № 5/2019 г., „утвърденият в Конституцията принцип на справедливост (материалният елемент на принципа на правовата държава), както и разпоредбата, че правораздаването се осъществява от съдилищата (чл. 119, ал. 1) означава, че конституционна ценност представлява не толкова постановяването на самото решение от съд, а по-скоро постановяването на справедливо съдебно решение“.

По своето съдържание оспорената законова уредба, въвеждаща медиация по висящи съдебни дела в рамките на производствата по някои граждански и търговски спорове, не лишава страните от достъп до съд, но на определен етап от процеса пречатства (затруд-

нява) пълноценното реализиране на правото им на защита по чл. 56 от Основния закон. Във връзка с това, макар и според чл. 140б, ал. 1, изречение второ ГПК по време на процедурата по медиация производството по делото да не се спира и съдопроизводствените действия да продължават, предвидената от закона или постановената по волята на съда задължителност на участието на страните в тази процедура очевидно не позволява приключване на делото преди изтичане на определения от съда срок за провеждане на процедурата, макар и събирането на доказателства да е приключило и да са налице предпоставките на чл. 149, ал. 1 ГПК за даване ход на устните състезания и постановяване на решение. В този смисъл задължителното участие в процедура по медиация се явява препятствие пред решаване на делото до настъпване на основанията за прекратяване на процедурата, предвидени в чл. 22, ал. 4 ЗМ. Същевременно предвиденият в чл. 140б, ал. 3 ГПК двумесечен срок за провеждане на процедурата по медиация е с относително определена продължителност, тъй като началото му се поставя от съобщаване на страните на определението на съда, с което те са задължени да участват в първа среща в процедура по медиация, и следователно срокът започва да тече от деня, в който всички страни са надлежно уведомени за това задължение. От житейска гледна точка е невъзможно всички страни, особено когато броят им е значителен (каквото нерядко е случаят например при съдебната делба, която попада в приложното поле на чл. 140а, ал. 1 ГПК), да бъдат уведомени едновременно, което като резултат обуславя неяснота относно времетраенето на процедурата по медиация, а оттук – и относно приключването на вече изясненото от фактическа страна и подлежащо на решаване дело. Също така следва да се има предвид, че след уведомяването от страна на съда за задължителното им участие в първа среща в процедура по медиация съгласно чл. 22, ал. 2 ЗМ страните трябва да бъдат уведомени от координатора на съдебния център за насрочената среща с медиатор, което допълнително е в състояние да забави провеждането на процедурата, съответно и приключването на съдебното производство.

Изложеното обуславя извода, че предвиденото от законодателя задължително участие на страните в първа среща в процедура по медиация в рамките на съдебното производство по посочените в чл. 140а, ал. 1 и 2 ГПК дела поставя под съмнение навременното предоставяне на поисканата защита на правата от съд, а такава забавяне е в състояние да лиши от съдържание и да обезсмисли самото предоставяне на защитата. Във връзка с това и в практиката на ЕСПЧ е отчетена

необходимостта „правосъдие да се раздава без забавяния, които могат да застрашат неговата ефективност и надеждност“ (дело *N. v. France*, 24 октомври 1989 г., no. 10073/82, § 58). Нещо повече – ЕСПЧ изрично акцентира на необходимостта от експедитивност именно по някои от делата, попадащи в приложното поле на чл. 140а, ал. 2 ГПК. Такива са делата, при които се решава въпросът за упражняване на родителски права (дело *Hokkanen v. Finland*, 23 септември 1994 г., no. № 19823/92, § 72; дело *Paulsen-Medalen and Svensson v. Sweden*, 19 февруари 1998 г., no. 149/1996/770/967, § 39), при които е отчетено, че времето може да има необратими последици за отношенията родител – дете (дело *Tsikakis v. Germany*, 7 март 2013 г., no. № 1521/06, § 64 и 68), както и трудовите спорове, които по своето естество изискват бързо решаване (дело *Vocaturò v. Italy*, 24 май 1991 г., no. № 11891/85, § 17; дело *Frydlander v. France*, 27 юни 2000 г., no. № 30979/96), [GC], § 45), вкл. делата за признаване на уволнението за незаконно, неговата отмяна и възстановяване на предишната работа (дело *Buchholz v. Germany*, 6 май 1981 г., no. № 7759/77, § 52; дело *Ruotolo v. Italy*, 27 февруари 1992 г., no. № 12460/86, § 17 и 117).

На следващо място, изводът, че медиацията по висящи съдебни дела смущава пълноценното упражняване на правото на съдебна защита, се обосновава и с предвиждането на допълнителна финансова тежест на страните чрез поставянето им пред необходимостта за заплащане на разноски за процедурата по медиация, които съобразно изложеното по-горе остават в тяхна тежест независимо от участието или отказа от участие на насрещната страна в тази процедура и от изхода на съдебното производство. Такова законово разрешение, съобразно което държавата принуждава страните, упражнили конституционно признатото си право да потърсят защита на правата си пред съд, да извършват неподлежащи на възстановяване разходи, и то под страх от финансови санкции (обективирани в разпоредбата на чл. 78а, ал. 2 ГПК), се намира в очевиден конфликт и с принципа за материалната справедливост като основна характеристика на правовата държава съобразно утвърдената практика на съда (Решение № 1 от 2005 г. по к.д. № 8/2004 г., Решение № 7 от 2005 г. по к.д. № 7/2005 г., Решение № 6 от 2013 г. по к.д. № 5/2013 г., Решение № 12 от 2018 г. по к.д. № 1/2018 г. и др.). Във връзка с това следва да се има предвид, че в основните заключения и препоръките на цитираната Резолюция на Европейския парламент от 12 септември 2017 г. изрично е обърнато внимание на необходимостта медиацията да се

провежда „при пълно зачитане на основните права“ и спазване на „справедливи критерии по отношение на разходите“.

Недопустимостта уредбата на медиацията да препятства правото на достъп до съд е отчетена и в Директивата за медиацията. Така според чл. 14 тя „не следва да засяга национално законодателство, съгласно което използването на медиация е задължително или подлежи на стимули или санкции, при условие че подобно законодателство не възпрепятства страните да упражняват правото си на достъп до съдебната система“. В същия смисъл и в чл. 45 от уводната част на Директивата за АРС за потребители изрично е посочено, че „правото на ефективни правни средства за защита и на справедлив съдебен процес са основни права, установени в член 47 ХОПЕС. Поради това предназначението на процедурите за АРС не следва да бъде да заменят съдебните процедури и те следва да не лишават потребителите или търговците от техните права да търсят защита по съдебен ред. Настоящата директива не следва да възпрепятства страните да упражняват правото си на достъп до съдебната система“.

Разбирането, че провеждането на процедура по медиация не може да смущава упражняването на правото на защита пред съд, е застъпено и в практиката на Съда на Европейския съюз (СЕС), макар и във връзка с национална правна уредба, предвиждаща задължителен опит за постигане на извънсъдебно споразумение като предпоставка за допустимост на съдебната защита (а не въвеждане на медиация по висящи съдебни дела като част от съдебния процес). Така в Решение от 18 март 2010 г., *Rosalba Alassini* и др. срещу *Telecom Italia SpA* и др. по съединени дела C-317/08 – C-320/08, (EU:C:2010:146) СЕС приема, че принципите на равностойност и ефективност, както и принципът на ефективна съдебна защита допускат национална правна уредба, която изисква предварително прилагане на извънсъдебна помирителна процедура, „когато тази процедура /.../ не причинява разходи или причинява незначителни разходи за страните“. Това разбиране на СЕС е потвърдено в Решение от 14 юни 2017 г. по делото *Livio Menini, Maria Antonia Rampanelli* срещу *Banco Popolare Società Cooperativa*, C-75/16, (EU:C:2017:457) в контекста на преценката дали националното законодателство, предвиждащо провеждане на процедура по медиация като условие за допустимост на предявяване на иск или жалба пред съд, не възпрепятства страните да упражняват правото си на достъп до съда. В същия смисъл и ЕСПЧ обосновава в практиката си значението на въпроса за определянето на съдебните разноски по граждански дела като фактор от „съществено

значение“ при преценката за възможността да се упражни правото на достъп до съд, което е нарушено, когато законът предвижда да не се възстановяват разходите на спечелилата страна (дело *Stankiewicz v. Poland*, 6 април 2006 г., по. 46917/99). Виждането, че уредбата на въпроса за съдебните разноски е в състояние да наруши правото на защита пред съд, е застъпено и в практиката на Конституционния съд (Решение № 5 от 2007 г. по к.д. № 11/2006 г.).

Както беше посочено по-горе при изясняване на правния институт на медиацията според европейското и националното законодателство, по принцип тя се основава на съгласието на страните да постигнат извънсъдебно уреждане на възникналия правен спор и в този смисъл е функция на свободата на договаряне като проявление на свободната им воля (в този смисъл в чл. 5, изр. 2 ЗМ изрично е указано, че страните „участват в процедурата по своя воля“). Съдът намира за необходимо да обърне внимание, че макар и в Основния закон свободата на договаряне да не е изрично призната като конституционна ценност, тя се явява елемент от такива фундаментални общочовешки ценности, каквито според Преамбюла на Конституцията са свободата и достойнството на личността. Свободата на личността предполага признаване на правната възможност тя да взема автономни и независими решения, да ги привежда в изпълнение и да отговаря за тях.

Съдът също така обръща внимание, че според установената му практика свободната воля и свободният избор са „основно право на личността“ по смисъла на чл. 6, ал. 1 от Основния закон и принципът на правовата държава изисква тяхното зачитане, щом са формирани в рамките на закона и за постигане на предвиден в него резултат (Решение № 10 от 1994 г. по к.д. № 4/1994 г., Решение № 2 от 2018 г. по к.д. № 8/2017 г., Решение № 4 от 2022 г. по к.д. № 14/2021 г.). Същевременно във връзка конкретно с правото на защита по чл. 56 от Конституцията съдът е имал възможност да подчертае, че „свободата се реализира чрез основните права, свободи и задължения на гражданите“ (Решение № 5 от 2007 г. по к.д. № 11/2006 г.).

Именно защото концептуално медиацията като помирителна процедура е обусловена от свободната воля на страните, поначало не се предполага тя да е част от процес, протичащ под ръководството и контрола на държавен орган и скрепен с възможността за санкциониране на поведение, отклоняващо се от въведена задължителност за участие в такава процедура. В този смисъл избраният от законодателя подход за задължаване на страните в рамките на започналия съдебен процес под страх от имуществена санкция да

участват в процедура за извънсъдебно уреждане на отношенията им разкрива вътрешна противоречивост и несъвместимост между поставената от законодателя цел и средството за постигането ѝ. Оказва се, че за да се насърчи използването на алтернативни способи за разрешаване на частноправни спорове чрез постигане на съгласие между спорещите и да се избегне държавната принуда за възстановяване на накърненото гражданско правоотношение, върху свободната воля на правните субекти се въздейства именно със средствата на принудата от страна на държавата, вкл. чрез предвиждане на имуществени санкции. По този начин оспорената законова уредба засяга свободата като общочовешка ценност според Преамбюла на Конституцията, тъй като принуждава страните по делата да участват в процедура по медиация под страх от имуществена санкция. Без значение е, че принудата е насочена не към сключване на споразумение за извънсъдебно уреждане на спора, а към разговори и преговори за изясняване на същността на спора, уточняване на взаимноприемливи варианти на решения и очертаване на възможната рамка на споразумение (чл. 13, ал. 4 ЗМ). Това е така, тъй като по естеството си преговорите са част от процеса на постигане на съгласие, което е намерило израз и в предвидената в чл. 12 от Закона за задълженията и договорите отговорност за вреди от недобросъвестно поведение при водене на преговори и сключване на договори, разглеждани като единен процес. Самата законодателна идея за търсене на „взаимноприемливи варианти“ логически предполага необходимостта всяка от страните да направи компромис с поддържаната от нея теза относно предмета на делото и в този смисъл държавната принуда е насочена към участие в процедура, чието успешно приключване предполага страната да вземе решение, действайки (по допускане) срещу разбирането си за собствения интерес и под заплахата да бъде санкционирана поради неучастие в процедурата.

Като се има предвид изложеното относно ограничаването на основни права с оспорената законова уредба, преценката за нейната конституционност е обусловена от наличието на конституционно призната ценност, представляваща легитимиращо основание за такава ограничаване. Според утвърдената практика на съда (Решение № 20 от 1998 г. по к.д. № 16/1998 г., Решение № 15 от 2010 г. по к.д. № 9/2010 г., Решение № 2 от 2011 г. по к.д. № 2/2011 г., Решение № 7 от 2016 г. по к.д. № 8/2015 г., Решение № 8 от 2016 г. по к.д. № 9/2015 г., Решение № 3 от 2019 г. по к.д. № 16/2018 г., Решение № 10 от 2020 г. по к.д. № 7/2020 г. и др.) упражняването на

основните права на гражданите може да бъде ограничавано, без обаче да се накърнява същностното ядро на конкретното право, в случаите, когато е налице легитимна цел – само в случай, когато това се налага, за да бъдат приоритетно опазени висши конституционни ценности. В практиката на съда опазването на конституционния ред, националната сигурност, отбраната, принципите и целите на външната политика, народното здраве и правата и свободите на други граждани са утвърдени като висши конституционни ценности, чието съхраняване може да е основание за ограничаване упражняването на основни права (Решение № 5 от 1997 г. по к.д. № 25/1996 г., Решение № 1 от 2012 г. по к.д. № 10/2011 г., Решение № 2 от 2011 г. по к.д. № 2/2011 г., Решение № 14 от 2014 г. по к.д. № 12/2014 г., Решение № 7 от 2016 г. по к.д. № 8/2015 г. и др.).

В разглеждания случай преследваните от законодателя цели с въвеждането на „медиация по висящи съдебни дела“ по граждански и търговски спорове са насочени към „намаляване на натовареността на съдилищата“, респ. към „преодоляване на неравномерната натовареност на съдилищата“, както и към стимулиране на процеса по налагане на медиацията като алтернативен способ за разрешаване на споровете чрез преодоляване на „една от най-големите пречки за провеждането на медиации – липса на желание и доверие на страните“ (мотиви на проекта на ЗИД на ЗМ). Някоя от тези цели не е насочена към съхраняване на ценности от конституционен ранг, което да представлява легитимно от гледна точка на Основния закон основание за ограничаване на упражняването на конституционни права. Съображенията, свързани с преодоляването на прекомерната или нееднаквата натовареност на съдилищата, са изцяло такива по целесъобразност и като такива не могат да бъдат противопоставени и да послужат като легитимно основание за ограничаване на такова основно право, каквото е правото на защита пред съд (Решение № 1 от 2012 г. по к.д. № 10/2011 г.). Казано иначе, законодателят, както и другите власти в обхвата на своите конституционни и законови правомощия могат и следва да предприемат както законови, така и организационни мерки за разрешаване на този проблем, но не и по начин, с който се накърняват конституционно признати права на правните субекти. Друг е въпросът, доколко така формулираните от законодателя цели кореспондират обективно на действителния регулативен потенциал на оспорената уредба. Не е ясно по какъв начин медиацията по висящи съдебни дела е в състояние да способства за преодоляване на нееднаквата натовареност на съдилищата, след като всички съдилища, независимо от

тяхната натовареност, са еднакво обвързани от закона. Да се постигне този ефект логически би означавало да се предположи, че при по-натоварените съдилища задължаването на страните да участват в процедура по медиация би било по-резултатно в сравнение с останалите, за което няма никаква разумна причина. Колкото до намаляването на натовареността чрез задължаване на страните да участват в процедура по медиация, тази цел остава чисто пожелателна и хипотетична, доколкото е твърде съмнително, че упражняването на принуда за участие в такава процедура е в състояние да постигне по-добри резултати, отколкото доброволното участие, основано на собствена мотивация и преценка на най-добрия интерес на страната. Що се отнася до използването на държавната принуда (при това – скрепена с имуществена санкция) за стимулиране използването на алтернативни способи за разрешаване на спорове и избягване именно на държавната принуда за законосъобразното развитие на гражданското правоотношение, избраният от законодателя подход не само не е насочен към съхраняване на каквато и да е конституционна ценност, но и е несъвместим с принципа на правовата държава (чл. 4, ал. 1 от Конституцията), както и с принципите на равенство и състезателност на страните в съдебния процес (чл. 121, ал. 1 от Конституцията). Конституционно недопустимо е държавата в лицето на законодателната власт да упражнява принуда по отношение на равнопоставени частноправни субекти – страни в съдебни производства, като по съображения за целесъобразност ги поставя пред необходимостта, след като са упражнили конституционно признатото им право да потърсят защита пред съд, да участват под страх от санкции в процедура, предполагаща поне една от страните да отстъпи от защитната си теза, за да се постигне споразумение по предмета на делото, като при това и направят неподлежащи на възстановяване разноски.

Конституционният съд отбелязва също така, че извършеният от законодателя подбор на видовете граждански и търговски спорове, попадащи в приложното поле на чл. 140а ГПК, не се основава на ясно определени критерии, въз основа на които да се обоснове разумното предположение, че по тези дела провеждането на процедура по медиация може да разчита на по-голям успех от гледна точка на възможността за постигане на споразумение в сравнение с останалите видове дела. Със сигурност законодателят не е бил воден от броя на страните като такъв критерий (доколкото по-малкият брой страни естествено е предпоставка за по-лесно постигане на споразумение), във връзка с което е достатъчно да се посочи, че производството по извършване на съдебна

делба попада в категорията дела, за които съдебната медиация е задължителна (чл. 140а, ал. 1, т. 3 ГПК). Такъв критерий не е и предпологаемата по-ниска степен на сложност на правния спор, доколкото в обхвата на ал. 2 попадат например споровете за „съществуване, прекратяване, унищожаване или разваляне на договор или на едностранна сделка или за сключване на окончателен договор с цена на иска до 25 000 лв.“ (т. 8), всички спорове за собственост и други вещни права или за нарушено владение (т. 9), защита на членствени права в търговско дружество или за отмяна на решение на общо събрание на търговско дружество (т. 11), защита на права на интелектуална собственост (т. 12). Следва да се обърне внимание, че в мотивите на проекта на ЗИД на ЗМ не се съдържат никакви съображения по този въпрос, а такива са изложени единствено в приетата от Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет концепция, чиито положения всъщност са възпроизведени в законопроекта. В нея поначало е съобразено, че „от обхвата на задължителната съдебна медиация принципно следва да се изключат тези дела, по които, с оглед на естеството им или на утвърдената практика към настоящия момент, не се очаква да се постигне споразумение“, с оглед на което подборът на делата „трябва да бъде извършен чрез два способа – законодателна преценка на делата по определен кръг спорове, които принципно са подходящи за медиация, както и преценка на всяко конкретно дело според конкретните особености на спора и страните“. На тази база включените в обхвата на чл. 140а, ал. 1 ГПК дела са определени като „подходящи“, а за тези по ал. 2 е посочено, че „също е удачно да се използва задължителна съдебна медиация, но с оглед на различните проблеми при тях трябва да се направи предварителна преценка за това дали конкретният спор е подходящ за препращане към медиация“. Липсват обаче каквито и да било конкретни съображения, свързани със спецификите на тези дела от гледна точка на възможността за доброволно уреждане на отношенията, както и статистика за проведени по тях процедури за доброволна медиация, за да се обоснове изводът, че са „подходящи“.

Също така не почива на никаква разумна аргументация изключването от обхвата на задължителната съдебна медиация на делата, по които страна е държавата или държавно учреждение (чл. 140а, ал. 4, т. 4 ГПК), както и на тези, по които страна е потребител, с изключение на исковете за вземания, произтичащи от договор за банков кредит или свързани с него правоотношения, както и от договор за имуществено застраховане (чл. 140а, ал. 4, т. 5 ГПК). По отношение на държавата и държав-

ните учреждения законодателят е възприел изложените в Концепцията съображения, според които „към момента не е удачно да се предвижда задължителна съдебна медиация при спорове, по които страна е държавата или държавни учреждения, тъй като липсва утвърдена традиция в доброволното разрешаване на гражданскоправни спорове между граждани и юридически лица от една страна и държавата и държавни учреждения от друга“. Аналогични съображения са поставени в основата на предложението за изключване на потребителските спорове, като е изложено, че „практиката в България към момента показва, че по тези спорове рядко се провеждат успешни процедури по медиация – често поради затруднения от страна на търговците да участват в процедурата и често поради нежелание от страна на потребителите да се споразумеят с търговеца“.

Посочените аргументи обаче не обясняват защо тъкмо по отношение на тези категории правни субекти законодателят се е въздържал да въведе медиация по висящи съдебни дела, след като поначало изложените специално за тях съображения имат универсално значение – доколкото в мотивите на законопроекта е отчетена „липсата на желание и доверие на страните“ като основна пречка за провеждането на процедури по медиация изобщо, а формулираните очаквани резултати от приемането на закона (утвърждаване на културата на споразумението като начин на решаване на спорове, гарантиране на правата и интересите на страните, повишаване доверието в съдебната система и подобряване на бизнес средата) са относими в еднаква степен към всички участници в гражданския и търговския оборот. Конкретно по отношение на държавата и държавните учреждения съдът намира за необходимо да отбележи, че е несъвместимо с принципа на правовата държава (чл. 4, ал. 1 от Конституцията) държавата в лицето на законодателната власт да установява по отношение на останалите правни субекти задължения и санкции, от които освобождава самата себе си като равнопоставена страна в съдебните производства, и по този начин се поставя в привилегировано положение спрямо останалите страни по частноправни спорове. Във връзка с това Конституционният съд няма основание да се отклони от утвърденото в практиката му разбиране, че принципът на правовата държава „освен всичко друго означава и това, че основите на правовия ред, заложили в Конституцията, важат в еднаква степен и за органите на законодателната, изпълнителната и съдебната власт, както и за всички правни субекти“ (Решение № 22 от 1996 г. по к.д. № 24/1996 г., Решение № 17 от 1999 г. по к.д. № 14/1999 г.).

Изложеното обосновава извода на съда, че подходът на законодателя при определяне на делата, включени в обхвата на медиацията по висящи съдебни дела, задължителна по силата на закона или по разпореждане на съда, се характеризира с липса на системност и обоснованост поради отсъствието на ясни, логични и справедливи критерии, относими към възможността за постигане на споразумение в резултат на процедурата по медиация. В този смисъл уредбата на въпроса се явява произволна и като такава – противоречаща на Основния закон. Както е посочено в Решение № 1 от 2005 г. по к.д. № 8/2004 г., „забраната за произвол важи спрямо трите власти. По отношение на законодателя се забранява третирането на равното като неравно и обратното, при положение че няма същностно оправдание за някакво отклонение. Произволът представлява нарушение на обективен критерий като мащаб за справедливост. Забраната за произвол е важен материалноправен компонент от съдържанието на правовата държава и е приложима към всеки закон“. Това разбиране е трайно закрепено в практиката на съда (Решение № 11 от 2010 г. по к.д. № 13/2010 г., Решение № 4 от 2021 г. по к.д. № 1/2021 г., Решение № 10 от 2022 г. по к.д. № 21/2021 г. и др.).

В допълнение съдът намира за необходимо конкретно във връзка с оспорената разпоредба на чл. 78а ГПК да обърне внимание, че според трайната му практика конституционният принцип на правовата държава изисква правната уредба да е ясна, вътрешносвързана и безпротиворечива, при което приемането на противоречиви, взаимноизключващи се и лишени от логика и смисъл законови норми обуславя нарушаване на чл. 4, ал. 1 от Конституцията (Решение № 5 от 2002 г. по к.д. № 5/2002 г., Решение № 3 от 2012 г. по к.д. № 12/2011 г., Решение № 8 от 2012 г. по к.д. № 16/2011 г. и Решение № 3 от 2014 г. по к.д. № 10/2013 г.). В Решение № 8 от 2019 г. по к.д. № 4/2019 г. съдът е обърнал внимание, че „принципът на законност е ядрото на правовата държава във формален смисъл. Изискването за достъпност и разбираемост, прецизност, недвусмисленост и яснота на законите, а оттук и за предвидимост, за съответствието им с принципите и ценностите на Основния закон, са сред най-съществените негови измерения“. Посочено е, че неясните разпоредби създават „непредвидимост и правна несигурност за адресатите на едно въведено в общо правило изискване“. В същия смисъл и в Решение № 8 от 2017 г. по к.д. № 1/2017 г. е посочено, че „без яснота, точност и непротиворечивост законите губят своята регулаторна стойност, тъй като се създава опасност от нееднаквото им тълкуване и прилагане“.

Както беше обосновано по-горе, оспорената разпоредба на чл. 78а ГПК не отговаря на тези произтичащи от принципа на правовата държава изисквания за конституционносъобразност на уредбата, тъй като в отклонение от общия принцип, проведен в чл. 78 ГПК, обуславя отговорността за такси и разноски в процеса не от изхода на делото, а от участието на страната в процедурата по медиация. По този начин законната уредба на отговорността за разноски се превръща във вътрешно противоречива и нелогична, както и несъответна на изискването за материална справедливост, съобразно което заплащането на разноските се явява санкция за допуснатото правонарушение от страната, която неоснователно е повдигнала правния спор. Именното правна справедливост като висша цел на правосъдието не би могла да бъде постигната, ако „спечелилата делото“ страна не получи възстановяване на разходите, които е направила, за да реализира правото си на защита.

В практиката си Конституционният съд е утвърдил разбирането, че за да бъде въздигнато в основание за обявяване на конкретни норми за противоконституционни, вътрешното противоречие в закона трябва да засяга конституционни ценности и норми и като такава е конституционно нетърпимо (Решение № 14 от 2000 г. по к.д. № 12/2000 г., Решение № 6 от 2005 г. по к.д. № 3/2005 г., Решение № 5 от 2009 г. по к.д. № 6/2009 г.). В разглеждания случай вътрешната противоречивост в основния граждански процесуален закон по особено съществен въпрос, подлежащ на разрешаване по широк кръг граждански и търговски спорове, е съществена до степен, че поставя под съмнение общия разум и логика на отговорността за разноски, поставяйки я (в отклонение от принципа, залегнал в действащата разпоредба на чл. 78 ГПК) в зависимост от фактори, които нямат нищо общо с преценката на съда за изхода на спора, както и за добросъвестността на страните (доколкото чл. 78, ал. 2 ГПК предвижда, че и при уважаване на иска разноските по делото се поемат от ищеца, ако ответникът с поведението си не е дал повод за завеждане на делото и е признал иска). В този смисъл недостатъкът на уредбата я прави конституционно нетърпима на самостоятелно основание като негодна да послужи като източник на ясно, логично обосновано, справедливо и предвидимо предписание относно дължимите от съда (и оправдано очаквани от страните) процесуални действия по определяне на отговорността за разноски в гражданския процес.

В контекста на вече отчетената необходимост оспорената законова уредба да бъде разглеждана в нейната цялост при съобразяване на общата ѝ цел Конституционният съд намира,

че установената противоконституционност на чл. 78а ГПК обуславя на самостоятелно основание извод за несъответствие на целия нормен комплекс с Основния закон. Задължаването на страните да се ангажират с процедура по медиация се обезпечава именно посредством механизма за разпределяне на направените от тях в съдебното производство разноси в зависимост от участието им в тази процедура. В този смисъл предвидената имуществена санкция под формата на съдебни разноси се явява съдържателен елемент на законодателната концепция, без който участието на страните в медиация по висящи съдебни дела на практика не би било задължително, а пожелателно.

Въз основа на гореизложеното Конституционният съд намира, че оспорените разпоредби от ГПК и ЗМ са противоконституционни като нарушаващи основни права (чл. 6, чл. 56 от Конституцията), както и принципа на правовата държава (чл. 4, ал. 1 от Конституцията). Като се има предвид вече изложеното, че преценката за конституционностъобразност отчита взаимната обвързаност на оспорените законови разпоредби в нормен комплекс, насочен към постигането на обща цел, направеният извод за противоконституционност се отнася до всички оспорени разпоредби на ГПК и ЗМ, вкл. тези, които предвиждат създаване на съдебни центрове по медиация към съдилищата, изискванията по отношение на медиаторите в тези центрове, тяхното определяне и дейност, както и приемането на подзаконова уредба от Висшия съдебен съвет. Това е така, тъй като създаването и функционирането на съдебните центрове по медиация се явява елемент от цялостната законодателна концепция за въвеждане на медиация по висящи съдебни дела като част от съдебния процес, а и не би било логично и оправдано поддържането на такива структури при липса на механизъм, който би обезпечил функционирането им, чрез задължаване на страните по съдебни дела да участват в процедури по медиация.

Съдът намира за необходимо да обърне внимание, че изводите му за противоконституционност се отнасят не изобщо до медиацията като инструмент за извънсъдебно разрешаване на правни спорове и възпитаване на култура на диалогичност в отношенията между правните субекти (въвеждането на такъв механизъм е въпрос на законодателна целесъобразност), а само до оспорената законова уредба като нормен комплекс, във връзката между чиито компоненти се разкриват посочените по-горе нарушения на конституционни принципи и права, обуславящи извода за несъответствие на уредбата в нейната цялост с Основния закон.

По изложените съображения и на основание чл. 149, ал. 1, т. 2 от Конституцията, Конституционният съд

РЕШИ:

Обявява за противоконституционни разпоредбите на чл. 19, чл. 20, чл. 21, чл. 22, чл. 23, чл. 24, ал. 1 и чл. 25 от Закона за медиацията (обн., ДВ, бр. 110 от 17.12.2004 г.; изм. и доп., бр. 11 от 2023 г., в сила от 1.07.2024 г.; посл. изм. и доп., бр. 11 от 2.02.2023 г., ЗМ) и на чл. 78а, чл. 140а, чл. 140б, чл. 267, ал. 3, чл. 314а, чл. 341а и чл. 374а от Гражданския процесуален кодекс (обн., ДВ, бр. 59 от 20.07.2007 г.; изм. и доп., бр. 11 от 2023 г., в сила от 1.07.2024 г., посл. изм. и доп., бр. 39 от 1.05.2024 г., ГПК).

Решението е подписано с особено мнение от съдия Соня Янкулова.

Председател:
Павлина Панова

ОСОБЕНО МНЕНИЕ

на съдия Соня Янкулова

по конституционно дело № 11 от 2024 г.

Подписвам решението с особено мнение, защото считам, че освен разпоредбата на чл. 78а, ал. 2, изр. 2 ГПК, другите разпоредби, предмет на проверката за конституционностъобразност, не са противоконституционни. Считам също, че съдът не е сезиран от надлежен субект относно чл. 20 и 25 ЗМ, тъй като тези разпоредби не уреждат отношения, които засягат права и свободи на граждани по смисъла на чл. 150, ал. 5 от Конституцията.

Разпоредбите на чл. 19, 21, 22, 23, чл. 24, ал. 1 ЗМ и на чл. 78а, ал. 1 и 2, изр. 1, чл. 140а, 140б, чл. 267, ал. 3, чл. 314а, 341а и 374а ГПК, в които законодателят е уредил процедура за медиация по висящи съдебни дела, според мен не са противоконституционни, защото не нарушават в степен, която да лиши от смисъл и съдържание основното право на съдебна защита по смисъла на чл. 56 от Конституцията, свободата като основно човешко право и общочовешка ценност, както и не нарушават друга, гарантирана от Конституцията, ценност, основно право или конституционно установен принцип или разпоредба.

Задължението за участие в първа среща в процедура по медиация според мен не лишава страните по образувано съдебно производство с предмет иск или искане, лимитативно посочени в чл. 140а, ал. 1 и 2 ГПК, от достъп до съд и от право на ефективна съдебна защита, защото самата процедура е в рамките на вече образувано съдебно производство. Считам, че това задължение само по себе си нито препятства, нито затруднява реализирането на правото на съдебна защита до степен, която го лишава от смисъл и съдържание. Задъл-

жението не води до неправомерно отлагане на търсената съдебна защита в степен, която да лиши от смисъл защитата, защото законодателят е ограничил времето за процедурата до два месеца, предоставил е на съда възможност да намали този срок, времетраенето на първата задължителна среща е с обща продължителност от един до три часа, а по време на процедурата по медиация съдебното производство не спира.

Според мен релевантно за преценката за нарушение на правото на съдебна защита е за какво е принудата – дали това е принуда за първа среща за медиация (за опит за медиация), или принуда в рамките на медиацията. В случая принудата е за опит да се започне процес на медиация, а не за постигане на споразумение при нейното осъществяване. Именно поради това задължението за участие в първа среща по медиация не нарушава свободата като основно човешко право и общочовешка ценност, както и конкретно свободата на договаряне, защото задължението не е за договаряне, а само за участие в първа среща. Свободната воля на страните по образуваното съдебно производство, за което е предвидено задължение за участие в първа среща по медиация, не е накърнена по никакъв начин, защото само и единствено тяхната свободно формирана воля е решаваща за това дали да започнат процедура по медиация и дали да постигнат споразумение. Следователно задължителността за участие в първа среща по медиация в рамките на съдебно производство не накърнява самоопределението и доброволността на страните в степен, която да подкопае самата същност на медиацията. Това задължение само отваря възможността за използване на медиацията като способ за доброволно уреждане на спорове.

С приемането за противоконституционна на разпоредбата на чл. 78а, ал. 2, изр. 2 ГПК мотивът за наличието на допълнителна финансова тежест, за която съдът прие, че нарушава справедливостта като проявление на правовата държава в материален смисъл, би отпаднал. Безспорно лишаването от разноски при спечелено дело се явява непропорционална мярка, най-малкото защото тази мярка не е обвързана от относими фактори, като например: преценката за невъзможността да се постигне споразумение или размера на разходите за споразумение чрез медиация, който би могъл да бъде несъразмерен на правния интерес. Установяването на противоконституционността на тази разпоредба би довело до отпадане на основния мотив за противоконституционност на целия „нормен комплекс“ и би открило възможността за прилагане на общото правило на чл. 78 ГПК, включително и на установеното в него освобождаване от разноски на определен кръг лица. Независи-

мо от извода за противоконституционност на чл. 78, ал. 2, изр. 2 ГПК считам, че при преценката за значимостта на тази допълнителна финансова тежест и способността ѝ да лиши от ефект търсената съдебна защита беше необходимо да се отчете и установеният в чл. 78, ал. 9 ГПК финансов стимул при постигане на споразумение в процедура по чл. 140а, ал. 1 и 2 ГПК.

Вярно е, че очевидният парадокс, породен от задължението за участие в първа среща за медиация и същността на медиацията като способ за доброволно уреждане на спорове, *prima facie* би могъл да подкопае аспектите на доброволността и автономността, но когато съдържаността на спорещите страни да използват медиацията като способ за решаване на спорове се дължи на непознаване на възможностите и на процеса на медиация, задължението за първа среща за медиация е възможност за преодоляване на предразсъдъците и на липсата на разбиране по отношение на медиацията и на нейните възможности. Дали законодателят е намерил най-ефективния способ за постигане на по принцип значимата цел – „утвърждаване на културата на споразумението като начин за решаване на спорове“ (мотиви на проекта за Закон за изменение и допълнение на Закона за медиацията, № 48-202-01-20), и дали е подбрал най-подходящите за този способ съдебни производства, е въпрос, който няма отношение към конституционността на оспорените разпоредби, а към ефективността на установената уредба.

Не считам, че в случая позоваването на т. нар. „единен нормен комплекс“ обосновава отмяната на всички разпоредби, в т.ч. и на такива, които излизат извън правомощието на сезиращия съда субект. Преценката на съда за „единен нормен комплекс“ според мен е обусловена в значителна степен от оценка за целесъобразност на заложеното в „Концепция за въвеждане на задължителна съдебна медиация по граждански и търговски дела“ (приета с решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет)“, на мотивите на проекта на Закона за изменение и допълнение на Закона за медиацията и на уредените в позитивното право средства за неговото постигане. Обосноваването на противоконституционността на целия „нормен комплекс“ с приемането, че „предвидената имуществена санкция под формата на съдебни разноски се явява съдържателен елемент на законодателната концепция, без който участието на страните в медиация по висящи съдебни дела на практика не би било задължително, а пожелателно“, е относимо към целесъобразността на приетото от законодателя решение, а не лишава от смисъл

останалите разпоредби. Дали и доколко те са целесъобразни, не е от компетентността на съда да преценява.

Заради бълхата изгорихме юргана, а всички се нуждаем от придобиването на умения да разрешаваме разумно и спокойно възникнали между нас спорове.

По изложеното подписвам решението с особено мнение.

Конституционен съдия:
Соня Янкулова

4267

ОПРЕДЕЛЕНИЕ № 6

от 27 юни 2024 г.

по конституционно дело № 19 от 2024 г.

Конституционният съд в състав: председател: Павлина Панова, членове: Мариана Карагьозова-Финкова, Константин Пенчев, Филип Димитров, Тая Райковска, Надежда Желепова, Атанас Семов, Красимир Влахов, Янаки Стоилов, Соня Янкулова, Борислав Белазелков, Десислава Атанасова, при участието на секретар-протоколита Росица Симова разгледа в закрито заседание на 27 юни 2024 г. конституционно дело № 19/2024 г., докладвано от съдия Тая Райковска.

Производството е по чл. 149, ал. 1, т. 2 от Конституцията на Република България във фазата на произнасяне по допустимост на искането по реда на чл. 19, ал. 1 от Закона за Конституционен съд (ЗКС).

Делото е образувано на 10.05.2024 г. по искане на съдебен състав на Софийския градски съд (СГС) за установяване на противоконституционност на чл. 164, ал. 1, т. 1 от Наказателно-процесуалния кодекс (обн., ДВ, бр. 86 от 28.10.2005 г.; посл. изм. и доп., бр. 39 от 1.05.2024 г., НПК).

В изложението на вносителя в заключителната му част е посочено, че се отправя до Конституционния съд искане за установяване на „несъответствие между чл. 30, ал. 1 и ал. 2 от Конституцията и нормата на чл. 164, ал. 1, т. 1 НПК, като основанието за това несъответствие е липсата на законово изискване за предварително съдебно разрешение за личен обиск при предварително планиране на задържането на обискираното лице“.

В искането от 8.05.2024 г. (представено след две поредни разпореджания на председателя на Конституционния съд от 4.04.2024 г. и 24.04.2024 г. с конкретни указания за съобразяване с чл. 17, ал. 1 и 2 и чл. 18 ЗКС) съдебният състав на Софийския градски съд поддържа, че „е изправен пред ситуация, при която личният обиск на подсъдимите [по разглежданото от СГС наказателно от общ характер дело № 369/2021 г.] е бил извършен без предварително съдебно разрешение – като

основание за това е задържането им, което е било предварително планирано“. Посочва се, че този личен обиск по конкретното наказателно дело е в нарушение на чл. 30, ал. 2, пр. 3 във връзка с ал. 1 от Конституцията, тъй като в законовата хипотеза на чл. 164, ал. 1, т. 1 НПК (която е била приложена в досъдебното производство) е налице „липса на законово изискване за предварително съдебно разрешение“. Вносителят е поясnil в т. 75 от изложението, че моделът на защита на правата на гражданите под формата на „разрешение на съдебната власт“ е „възпроизведен на законово ниво относно всички проявни форми на различните защитени права по чл. 30, чл. 32 – 35 от Конституцията“ и че при всички тях се изисква или предварително съдебно разрешение, или само при хипотеза на неотложен случай, последващо съдебно одобрение. Твърди се, че целта на сезирането на Конституционния съд е „защита на конституционно закрепено основно право [на гражданите] поради липса на определен вид съдебен контрол“. Изложени са пространни виждания за правното значение на задържането в наказателния процес, особено като „основание, правещо ненужно искането и получаването на предварително съдебно разрешение за обиск“, за правното значение на „неотложен случай, оправдаващ обиск по чл. 164, ал. 1, т. 1 НПК“. Според изложеното в т. 58 и 78 от сезиращия съд „не може да се приеме, че е съответен на Конституцията изборът на законодателя, обективизиран в чл. 146 (погрешно вместо чл. 164), ал. 1, т. 1 НПК, да допусне обиск на лице без предварително съдебно разрешение само поради това, че същото това лице е задържано, без да е налице неотложен случай“. И макар и да посочва в т. 60 от искането, че както предварителният, така и последващият съдебен контрол може да бъде достатъчно ефективно правно средство за защита на правото на лична свобода и неприкосновеност по чл. 30, ал. 1 от Конституцията, вкл. и в аспекта на личен обиск по чл. 30, ал. 2, пр. 3 от Основния закон, въпросът, който според съдебния състав се поставя, „следва да се разглежда в контекста на конституционното оправдание на различния начин, по който се осъществява този съдебен контрол. А именно – има ли конституционно основание задържаните лица да бъдат лишени от предварителен съдебен контрол, на който биха имали право, ако не са били задържани?“ Твърди се, че „на законово ниво тази защита [на правата на гражданите по чл. 32 – 34 от Конституцията] е чувствително разширена, като и в трите случая се изисква предварително съдебно разрешение. Само ако е налице неотложен случай, е допустимо съответното засягане да се осъществи без

предварително съдебно разрешение, но следва да е съпроводено с искане за последващо съдебно одобрение. Следователно на законово ниво задържането на лицето, обект на обиска, има правното значение на неотложен случай, доколкото това задържане освобождава разследващите органи от задължението да търсят предварително съдебно разрешение“ (според т. 42 и 43 от искането).

Конституционният съд, за да се произнесе по допустимостта на искането, съобрази следното:

Искането по настоящото конституционно дело е направено от субект на инициатива съгласно чл. 150, ал. 2 от Конституцията – съд (съдебен състав), и е съобразено [макар и да съдържа белезите на съдебното определение по н.о.х.д. № 369/2021 г.] след изпълнение на указанията, дадени от председателя на Конституционния съд в разпоредения от 4.04.2024 г. и 24.04.2024 г., с изискуемите от чл. 17, ал. 1 и 2 ЗКС и чл. 18, ал. 1 и 2 от Правилника за организацията на дейността на Конституционния съд (ПОДКС) форма и реквизити.

Искането е за установяване на противоконституционност на разпоредба от действащ закон – чл. 164, ал. 1 НПК, съгласно чл. 149, ал. 1, т. 2 от Конституцията.

Конституционният съд не се е произнасял с решение или с определение за недопустимост по искане с посочения предмет, поради което не е налице отрицателната процесуална предпоставка по смисъла на чл. 21, ал. 6 ЗКС.

Задължително условие за допустимост на искане, основано на чл. 150, ал. 2 от Конституцията, е оспорената пред Конституционния съд разпоредба от закон да е от значение за изхода на конкретното съдебно производство, т.е. за разрешаване на конкретния правен спор/дело. В своята практика съдът е изяснил какво следва да се разбира под „приложим закон“ – всяка законова разпоредба, която е действаща и обективно годна за прилагане като източник на право по конкретното дело, по което съдът, сезиращ конституционната юрисдикция, трябва да се произнесе, както и е формирал трайна практика, съгласно която съдебен състав би могъл да поиска установяване на противоконституционност само на разпоредби от закона, който има пряко отношение към предмета на разглеждания от него спор (Определение от 29.04.2014 г. по к. д. № 4/2014 г., Определение № 5 от 26.07.2022 г. по к. д. № 12/2022 г. и посочените в Определение № 2 от 13.03.2024 г. по к. д. № 8/2024 г. определения по конституционни дела). Произнасянето на конституционната юрисдикция има смисъл само ако може да бъде взето предвид от сезиралата го юрисдикция и въпросът за конституционносъобразността

на приложимия по висящото дело закон не би имало мотив да се поставя и решава, ако отговорът на същия няма да има ефект за разрешаването на правния спор, по повод на който е сезиран Конституционният съд. Освен това Конституционният съд не е обвързан от преценката на сезиращия съд за приложимото право, защото тази преценка предпоставя собствената на Конституционния съд компетентност да се произнесе по направеното искане (неговата юрисдикция), а всеки съд, в т. ч. и Конституционният, сам преценява компетентността си да се произнесе по искане, с което е сезиран – чл. 13 ЗКС (Определение № 2 от 23.03.2010 г. по к. д. № 17/2009 г., Определение № 2 от 24.02.2022 г. по к. д. № 15/2021 г. и Определение № 6 от 16.09.2022 г. по к. д. № 13/2022 г., Определение № 5 от 30.05.2024 г. по к. д. № 12/2024 г.). Съдът е подчертал в Определение № 2 от 2024 г. по к. д. № 8/2024 г., че сезирането трябва да е не само възможност, а необходимост, произтичаща от конкретното дело, което означава, че без отговора на поставения въпрос сезиращият съд не е в състояние да осъществи конституционносъобразно правосъдната си функция.

С искане, направено на основание чл. 150, ал. 2 от Конституцията, сезиращият съд не може да очаква от Конституционния съд да се произнесе по въпроси от компетентността на самия сезиращ орган, както е в конкретния случай. В уводната част на искането като основание за оспорване на разпоредбата на чл. 164, ал. 1, т. 1 НПК се посочва, че се поддържа противоречие с чл. 30, ал. 2, пр. 3 във връзка с ал. 1 от Конституцията, като се акцентира на липсата на предварително съдебно разрешение при обиск, когато лицето е задържано, но това задържане е било предварително планирано, т.е. в случай на неотложност. Вносителът се позовава на чл. 30, ал. 2, пр. 3 от Конституцията, в който се посочва, че никой не може да бъде задържан, подлаган на оглед, обиск или друго посегателство върху личната му неприкосновеност, освен при условията и по реда, определени със закон, както и на чл. 30, ал. 3, в който е предвидено, че в изрично посочени от закона неотложни случаи компетентните държавни органи могат да задържат гражданин, за което незабавно уведомяват органите на съдебната власт. В срок от 24 часа от задържането органът на съдебната власт се произнася по неговата законосъобразност. От мотивите на искането, които макар и да съдържат вижданията на съдебния състав, очертани в 81 точки (част от тях вътрешно противоречиви), освен за твърдяна липса в атакуваната законова разпоредба на чл. 164, ал. 1, т. 1 НПК [за уреждане на една от възможните хипотези, изискваща според вносителя предварително съдебно разрешение за личен

обиск тогава, когато задържането на лицето е било предварително планирано (т.е. при липса на неотложност)] се съдържат аргументи за евентуално нарушаване на правото на лична свобода и неприкосновеност на задържаното лице и „получаване на намалена защита“ поради извършените процесуални действия, контролирани от съд не чрез предварително съдебно разрешение, а чрез последващо съдебно одобрение.

В действителност от подробните разсъждения се извежда разбирането на съда, че предвидената в НПК възможност за обиск на лице в случаите на неотложност с получаване на последващо одобрение от съдия често съставлява неоснователно засягане на правата на индивида, тъй като на практика се явява предварително планирано задържане на лицето, при което е следвало да бъде налице предварително разрешение от съдия, а такова отсъства към момента на задържането (става въпрос за действие в досъдебното производство). Това според сезиращия съд води до възможност за изключване на част от доказателствата по делото и затруднява дейността на съда по разкриване на обективната истина, както и осъществяването на наказателна репресия срещу евентуалните извършители.

Както беше посочено, задължение на сезиращия съд е не само да прецени приложимото право, но и да обоснове убедително, че поставеният въпрос е от значение за решаването на конкретното дело, т.е. че Конституционният съд е сезиран по чл. 150, ал. 2 от Основния закон, тъй като без отговора на поставения въпрос сезиращият съд не е в състояние да осъществи конституционосъобразно правосъдната си функция, пред каквато хипотеза не сме в конкретния случай.

Същината на функционално обособената съдебна власт е правораздаването. Присъща черта на съвременната държава е, че правораздаването е концентрирано в съдилищата, съставени от професионални и независими съдии. Това е водещ принцип и в действащата конституционна уредба на България (чл. 119, ал. 1), която изброява видовете съдилища. Единственият мащаб на правораздаването е действащото право, част от което са и основните права. В качеството си на действащи норми те изграждат ценностен порядък. Този ценностен порядък, чието ядро е свободното развиващата се човешка личност и нейното достойнство в рамките на социалната общност, следва да се разглежда като принципно конституционно решение за всяка област на правото. Процесуалният закон (НПК) изчерпателно изброява видовете доказателства, доказателствени средства, както и способите за доказване в наказателното процесуално

право, като поставя изисквания за тяхната допустимост и валидност. Предвиденият в чл. 164, ал. 1, т. 1 НПК ред за събиране на доказателства – чрез обиск и без предварително разрешение от съд, представлява намеса в правото на лична свобода и неприкосновеност по чл. 30, ал. 2 във връзка с ал. 1 от Конституцията, което няма абсолютен характер и търпи ограничения. Основният закон е разрешил противопоставянето „индивид–общество“ в полза на принадлежността и ангажираността на отделната личност от обществото. Симетрично на особеното ценностно съдържание на правото на лична свобода и неприкосновеност в съвременната демокрация, ограничаването му е допустимо само когато е наложително за постигането на целите на общественения интерес, заложен в ценностната система на Основния закон. В случая с оспорената разпоредба на НПК законодателят преследва цели в обществен интерес, а именно – необходимостта да се съберат и запазят доказателства от значение за разследването и за изясняване на фактите по делото. Сезиращият съд е точният форум, който следва да зачете както правата на обвиняемото лице, така и обществения интерес, поставен в основата на правилата, съдържащи се в НПК относно доказването, доказателствените средства и изискванията за тяхната валидност. Резултатът от тази присъща на правораздаването аналитична/оценъчна дейност по отношение на конкретни доказателствени средства и доказателства, представени в наказателния процес по конкретно наказателно дело, не може да бъде предпоставен по общ и абстрактен начин, т.е. да бъде определен изолирано от конкретния случай (чрез контрола за конституционност), тъй като зависи от цялостната преценка на обстоятелствата по делото. Наказателно-процесуалният кодекс съдържа правила за допустимостта и валидността на доказателствата, които всеки съд би следвало да зачете при разрешаване на въпросите, които следва да реши при постановяването на съдебния акт по конкретното дело.

От изложеното следва, че в действителност вносителят, въз основа на изложените от него аргументи, въвежда като предмет на настоящото конституционно производство въпрос от изключителната правораздавателна компетентност на решаващия съдебен състав, който е свързан с допустимостта на представени по конкретното дело доказателства и с начина, по който те следва да бъдат оценени по същество. В тази връзка Конституционният съд отбелязва, че не дължи произнасяне по искания, съдържащи въпроси, свързани с присъща правораздавателна дейност – като начина на водене на съдебния процес, установяването и

доказването на състава на престъплението, тълкуването на правото, както и неговото приложение в конкретния случай, доколкото са тези въпроси изцяло в компетентността на сезиращия съд (Определение № 3 от 2024 г. по к. д. № 6/2024 г.).

Видно от изложеното в искането, сезиращият съдебен състав намира, че са възможни две тълкувания на оспорената законова разпоредба. Според едното (предложено и възможно според вносителя) тълкуване събраните по реда на чл. 164, ал. 1, т. 1 НПК доказателства следва да се кредитират само в случай на неотложност, т.е. когато това е единствената възможност за тяхното запазване. Според другото тълкуване в атакуваната разпоредба е обективен избор на законодателя „да допусне обиск на лице без предварително съдебно разрешение само поради това, че същото това лице е задържано, без да е налице неотложен случай“. Повелята за закрила на основните права, която пронизва цялата Конституция, се проявява особено осезаемо в компетенциите на съдебната власт (чл. 117, ал. 1 от Конституцията). Функцията на съдебната власт да защитава правата и законните интереси на гражданите, юридическите лица и държавата представлява съдържателно възпроизвеждане и конкретизация на принципа на правна справедливост (правова държава в материален смисъл). Ето защо в хипотеза като изложената в искането, при която сезиращият състав намира, че словесната редакция на посочената законова разпоредба на чл. 164, ал. 1, т. 1 НПК [поради посочената по-горе според него липса] позволява различни тълкувания, конституционното призвание на съдебната власт по чл. 117, ал. 1 от Основния закон би могло да се уплътни, ако се констатира подобно противоречиво разбиране, то да бъде отстранено при упражняване на тълкувателната компетентност на Върховния касационен съд. Съдът обръща внимание, че съгласно чл. 62, ал. 1 от Конституцията законодателната власт се осъществява единствено от Народното събрание и Конституционният съд не е компетентен да замества волята на законодателя със свое решение, основано на конкретни факти по едно наказателно дело (както счита вносителят по повод твърдението за „липса на...“), нито да дава указания на Народното събрание каква правна уредба да създаде (Определение № 2 от 1994 г. по к. д. № 1/1994 г., Определение № 2 от 2024 г. по к. д. № 8/2024 г.).

Конституционният съд намира за необходимо да подчертае, че оспорването на конституционността на разпоредби от закон от страна на съд (съдебен състав) не обвързва съда да разгледа отправеното до него искане по същество – той сам преценява

дали поставеният за разрешаване в искането въпрос е от кръга на неговата компетентност и дали да постави в ход своята юрисдикция (в този смисъл Определение № 2 от 2021 г. по к. д. № 15/2021 г. и Определение № 2 от 2024 г. по к. д. № 8/2024 г.).

Последователно е разбирането на Конституционния съд (Определение № 2 от 2024 г. по к. д. № 8/2024 г.), според което, за да е допустимо искане за упражняване на възприетата в Конституцията специфична форма на инцидентен контрол за конституционност, то следва да бъде обосновано с достигната убеденост на съда за противоконституционност, изразена чрез приведени доводи, т.е. да се основава на формирано (вътрешно) убеждение, че приложимата по делото законова разпоредба не следва да бъде съобразена и приложена, и поради това конкретното наказателно дело не може да бъде решено от съда съобразно нея. Искането не отговаря на посочените по-горе изисквания, тъй като засяга въпроси на конкретното правоприлагане по наказателни дела от компетентност на общите съдилища, а не на конституционната юрисдикция. Конституционният съд по повод на конкретното сезиране намира, че то не може да постигне заложеното в разпоредбата на чл. 150, ал. 2 от Конституцията, а именно – осъществяване на ефективно сътрудничество между сезиращия съд и Конституционния съд с оглед решаването на висящото пред първоинстанционния съд дело в съответствие с постановеното от конституционната юрисдикция решение по случая.

Гореизложените констатации и съображения, основани и на мотивите на вносителя за несъответствие на приложим по делото закон с Конституцията, дават основание на съда да направи извод, че производството по настоящото дело не следва да премине към преценка по същество, а искането следва да бъде отклонено като недопустимо.

Предвид изложените съображения и на основание чл. 13 ЗКС и чл. 25, ал. 1 и чл. 26, ал. 1 ПОДКС Конституционният съд

О П Р Е Д Е Л И :

Отклонява искането на Софийския градски съд, 16-и състав, за установяване на противоконституционност на чл. 164, ал. 1, т. 1 от Наказателно-процесуалния кодекс (обн., ДВ, бр. 86 от 28.10.2005 г.; посл. изм. и доп., бр. 39 от 1.05.2024 г.).

Прекратява производството по конституционно дело № 19/2024 г.

Връща искането на вносителя заедно с препис от определението.

Председател:
Павлина Панова

ОПРЕДЕЛЕНИЕ № 7**от 27 юни 2024 г.****по конституционно дело № 20 от 2024 г.**

Конституционният съд в състав: председател: Павлина Панова, членове: Мариана Карагьозова-Финкова, Константин Пенчев, Филип Димитров, Тая Райковска, Надежда Желепова, Атанас Семов, Красимир Влахов, Янаки Стоилов, Соня Янкулова, Борислав Белазелков, Десислава Атанасова, при участието на секретар-протоколиста Росица Симова разгледа в закрито заседание на 27 юни 2024 г. конституционно дело № 20/2024 г., докладвано от съдия Тая Райковска.

Производството е по чл. 149, ал. 1, т. 2 от Конституцията на Република България във фазата на произнасяне по допустимост на искането по реда на чл. 19, ал. 1 от Закона за Конституционен съд (ЗКС).

Делото е образувано на 27.05.2024 г. по искане на съдебен състав на Софийския градски съд (СГС) за установяване на противоконституционност на чл. 105, ал. 2 от Наказателно-процесуалния кодекс (обн., ДВ, бр. 86 от 28.10.2005 г.; посл. изм. и доп., бр. 39 от 1.05.2024 г., НПК).

В искането се твърди противоречие на законната разпоредба с чл. 121, ал. 2 и чл. 122, ал. 1 от Конституцията.

В искането вносителят излага доводи за твърдена противоконституционност на чл. 105, ал. 2 НПК, тъй като е бил „изправен през ситуация, при която част от доказателствата по делото [по разглежданото от СГС наказателно общ характер дело № 369/2021 г.] са събрани при нарушаване на личната сфера на подсъдимите – а именно в резултат на използвани против тях специални разузнавателни средства и на извършени претърсвания и изземвания от кабинетите, домовете им и от автомобила на един от тях“. Съдът посочва, че за извършване на част от тези следствени действия законодателят е предвидил предварителен съдебен контрол, но той според вносителя „не бил надлежно осъществен макар и да е било дадено предварително съдебно разрешение за използване на специални разузнавателни средства, все пак това разрешение не отговаря на изискванията на чл. 174, ал. 4 НПК, доколкото липсват мотиви. Макар и да е било дадено последващо одобрение от съдия за извършване на претърсвания и изземвания, все пак те не отговарят на чл. 161, ал. 2 НПК, доколкото случая не бил неотложен“. Според съдебния състав, вносител на искането, „доказателствените средства по конкретното наказателно дело, обективиращи резултата от използване на специални разузнавателни средства и от претърсвания и изземвания, са били събрани и изготвени в противоречие с реда, предвиден в НПК. Поради което съдът

[СГС по конкретното наказателно дело] следва да приложи чл. 105, ал. 2 НПК, което ще има за последица изключването им и невъзможност да се използва информацията, събрана с тях, за установяване на случилото се и това изключване ще доведе до затруднение или до осуетяване на разкриване на истината, а също така и до нарушаване на правото на защита на подсъдимите“. По тези съображения вносителят посочва, „че са налице основания да се приеме, че нормата на чл. 105, ал. 2 НПК в този ѝ аспект, противоречи на нормите на чл. 121, ал. 2 и чл. 122, ал. 1 от Конституцията“. Според съда установяването в съдебното производство, това, че чл. 161, ал. 1 и чл. 174, ал. 4 НПК са били нарушени, води до „тежки последици – по силата на чл. 105, ал. 2 НПК събраните доказателства се изключват и това е високата цена, която трябва да се плати като резултат от това установяване... Оттук и склонността у съда да се въздържа от такова установяване. Показателен е и трайният отказ на съдиите да отчитат очевидната липса на надлежно мотивиране на съдебните разрешения за ползване на специални разузнавателни средства – отново в основата е нежеланието да се загубят събраните от тях доказателства“.

Вносителят в т. 59 от искането се позовава на практика на Съда на Европейския съюз (Съда на ЕС; СЕС), Решение от 17.01.2019 г. по дело С-310/16, ECLI:EU:C:2019:30, в което е посочено, че въпросът за доказателственото значение на „сведения, събрани при нарушаване на личната сфера на гражданите, в контекста на незаконно ползване на специални разузнавателни средства“ не се регулира от правото на Европейския съюз (право на ЕС, ПЕС) освен в изключителни случаи, ако се засяга базисната ефективност на наказателното производство, ако предмет на престъплението е посегателство върху финансовите интереси на ЕС, какъвто настоящият случай не е.

В т. 61 от искането сезиращият съд посочва и Решение от 16.02.2023 г. по дело С-349/21, ECLI:EU:C:2023:102 (по преюдициално запитване на същия съдия по наказателно дело, свързано с повдигнати обвинения срещу пет лица, че са участвали в организирана престъпна група, поставила си за користна цел неправомерно превеждане през границите на България на граждани на трети държави, неправомерното им подпомагане да преминават в страната, както и получаване и даване на подкупи във връзка с тази дейност), като твърди, че в него е прието, „че е достатъчно искането на съответния орган да е мотивирано, доколкото разрешението от съд се дава въз основа на него“. В посоченото решение на СЕС е обобщено, вземайки предвид конкретната посочена хипотеза, че е наложително съдът, разглеждащ наказателното дело, да извърши

съвместен прочит на разрешението [бланкетно с оглед мотивиране], дадено от съдия в досъдебното производство, и на мотивите, съдържащи се в искането на съответните органи, въз основа на който прочит да се извлекат от решаващия съд точните мотиви, поради което е дадено разрешение от съдия за извършване на съответните процесуални действия.

В т. 63 от искането съдът е изброил множество други решения на Съда на ЕС, в които е прието, че доказателствената сила на порочно събрани доказателства се регулира само от националното право, както и че е възможно да се предвидят други правни средства за защита, различни от изключване на доказателствената стойност. Въпросът за доказателственото значение на сведения, събрани при нарушаване на права на лица според сезирация съд, е обсъждан подробно в Решение от 14.05.2024 г. по дело C-15/24, ECLI:EU:C:2024:399, в което СЕС е потвърдил своята практика и постановил: „... дори ако се касае за доказателства, събрани в нарушение на правото на ЕС, то отново националното право регулира последиците от това, в аспекта на възможността или невъзможността тези доказателства да се ползват в наказателното производство, като се спазват принципите на ефективност и равностойност, както и че изключването им е нужно само ако ползването на тези доказателства ще наруши състезателността в наказателния процес“.

В т. 72 от искането вносителят посочва, че „пред Конституционния съд е поставен въпрос, който е почти идентичен с вече висящ въпрос пред Съда на ЕС по дело C-229/23 с очаквано Решение на Съда на ЕС на 13.06.2024 г.“. В същото време се обобщава, че „доколкото специалните разузнавателни средства, предмет на настоящото искане, не визират подслушване на телефони, то те са извън обхвата на правото на ЕС и скорошното произнасяне на Съда на ЕС не прави настоящото искане ненужно“. Конституционният съд служебно установи, че в Решение от 13.06.2024 г. по дело C-229/23, ECLI:EU:C:2024:505, СЕС е отговорил на запитващия съд следното: „т. 51 ...когато приетата на основание чл. 15, параграф 1 от Директива 2002/58/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 юли 2002 година законодателна мярка предвижда, че ограничения на закрепения в чл. 5, параграф 1 от тази директива принцип на поверителност на електронните съобщения могат да се приемат посредством съдебни актове, държавите членки са длъжни по силата на посочения член 15, параграф 1, във вр. с чл. 47, втора алинея от Хартата на основните права на Европейския съюз, да предвидят, че такива актове се мотивират (решение по дело C-349/21)“; „т. 53. Следователно национална

правна уредба, която изисква самият съдебен акт, с който се разрешават слушане, записване, съхранение на съобщения без съгласието на заинтересованите потребители, да е изрично писмено мотивиран, непременно отговаря на изискванията, произтичащи от правото на Съюза. Поради това националните юрисдикции изобщо не са длъжни да оставят без приложение такава уредба.“ СЕС е приел в това последно цитирано решение, че предвид даденото разрешение не дължи отговор по втория въпрос от преюдициалното запитване за приложението на чл. 105, ал. 2 НПК, тъй като не е компетентен да тълкува вътрешното право на държава членка, преpraщайки към Решение от 26.01.2021 г. по дела C-422/19 и C-423/19, ECLI:EU:C:2021:63.

Конституционният съд, за да се произнесе по допустимостта на искането, съобрази следното:

Искането е направено от субект на инициатива съгласно чл. 150, ал. 2 от Конституцията – съд (съдебен състав), и е съобразено [макар и да съдържа белезите на съдебното определение по н.о.х.д. № 369/2021 г.] с изискуемите от чл. 17, ал. 1 и 2 ЗКС и чл. 18, ал. 1 и 2 от Правилника за организацията на дейността на Конституционния съд (ПОДКС) форма и реквизити.

Искането е за установяване на противоконституционност на разпоредба от действащ закон – чл. 105, ал. 2 НПК – съгласно чл. 149, ал. 1, т. 2 от Конституцията.

Конституционният съд не се е произнасял с решение или с определение за недопустимост по искане с посочения предмет, поради което не е налице отрицателната процесуална предпоставка по смисъла на чл. 21, ал. 6 ЗКС.

С Определение № 2 от 13.03.2024 г. по к.д. № 8/2024 г. Конституционният съд е потвърдил своята практика и във връзка с прилагането на разпоредбата на чл. 18, ал. 3 ПОДКС в контекста на новата редакция на чл. 150, ал. 2 от Конституцията (вж. Определение от 14.09.2021 г. по к.д. № 13/2021 г., Определение от 5.10.2021 г. по к.д. № 15/2021 г.). Задължително условие за допустимост на искане, основано на чл. 150, ал. 2 от Конституцията, е оспорената пред съда разпоредба от закон да е от значение за изхода на конкретното съдебно производство, т.е. за разрешаването на конкретния правен спор/дело. Съдът е изяснил в цитираните определения какво следва да се разбира под „приложим закон“, потвърждавайки, че „съдебният състав може да иска установяване на противоконституционност само на закон или разпоредба от закон, която има пряко отношение към производството пред него“ (Определение № 5 от 26.07.2022 г. по к.д. № 12/2022 г.). За да може Конституционният съд да прецени това, искането на осно-

вание чл. 150, ал. 2 от Основния закон трябва да съдържа ясно и аргументирано изложение защо оспорваната пред Конституционния съд законова разпоредба е приложима и то с решаващо за изхода на делото значение. Конституционният съд е обосновал разбирането, че сезирането от съд трябва да е не само възможност, а необходимост, произтичаща от конкретното дело, което означава, че без отговора на поставения въпрос сезиращият съд не е в състояние да осъществи конституционносъобразно правосъдната си функция (вж. Определение № 2 от 13.03.2024 г. по к.д. № 8/2024 г.). Освен това Конституционният съд не е обвързан от преценката на сезиращия съд за приложимото право, защото тази преценка предполага собствената на Конституционния съд компетентност да се произнесе по направеното искане (неговата юрисдикция), а всеки съд, в т.ч. и Конституционният, сам преценява компетентността си да се произнесе по искане, с което е сезиран – чл. 13 ЗКС (Определение № 2 от 23.03.2010 г. по к.д. № 17/2009 г., Определение № 2 от 24.02.2022 г. по к.д. № 15/2021 г. и Определение № 6 от 16.09.2022 г. по к.д. № 13/2022 г., Определение № 5 от 30.05.2024 г. по к.д. № 12/2024 г.).

За да е налице валидно сезиране на Конституционния съд, е необходимо поставеният за разрешаване в искането въпрос да е от кръга на неговата компетентност. Последното представлява необходимо условие за допускане на направеното искане и преминаване на конституционното дело във фазата за решаването му по същество. В конкретното конституционно производство преценката за приложимото право, която предшества сезирането на конституционната юрисдикция, макар и да не е обвързваща за Конституционния съд, е намерила израз в искането, подкрепена със съответните доводи, групирани в 83 точки. Първоинстанционният съд е извършил проверка за това дали предметът на делото и приложимите вътрешни правни норми имат връзка с правото на ЕС и е мотивирал отсъствие на такава връзка, поради което основните му аргументи са основани на несъответствието на разпоредбата на чл. 105, ал. 2 НПК „в този ѝ аспект“, предвид конкретните факти по наказателното дело, с чл. 121, ал. 2 и чл. 122, ал. 1 от Конституцията.

Оспорената разпоредба от Наказателно-процесуалния кодекс, намираща се в част втора „Доказване“, глава единадесета, гласи: „Не се допускат доказателствени средства, които не са събрани или изготвени при условията и по реда, предвидени в този кодекс.“ Разпоредбата цели недопускане в наказателното производство на доказателствени средства, които са изготвени в нарушение на императивните правила, предвидени в НПК. Тази обща разпо-

редба, относима към всички доказателствени средства, предвидени в НПК, е в синхрон с основните принципи, прилагани в наказателно-процесуалното право относно доказването и в частност с чл. 13, ал. 2 НПК, съгласно който обективната истина се разкрива по реда и със средствата, предвидени в този кодекс.

С искане, направено на основание чл. 150, ал. 2 от Конституцията, сезиращият съд не може да очаква от Конституционния съд да се произнесе по въпроси от компетентност на самия сезиращ орган, както и да замества волята на законодателя със свое решение, нито да дава указания на Народното събрание каква правна уредба да създава (Определение № 2 от 13.03.2024 г. по к.д. № 8/2024 г.). Вносителят в уводната част на искането е акцентирал върху факта, че ако се приложи чл. 105, ал. 2 НПК поради събрани и изготвени в противоречие с реда, предвиден в НПК, доказателствени средства, това изключване, според него, ще доведе до затруднения или осуетяване на разкриването на обективната истина и ще рефлектира върху правата на обвиняемия/гражданина. Това разбиране на сезиращия съд е бланкетно и не е подкрепено с каквато и да било конституционноправна аргументация.

Противоконституционността следва да се обоснове с убедителни доводи, извлечени от конституционни разпоредби, на които се позовава всеки вносител на искане пред Конституционния съд. В случая, предвид съдържанието на искането пред съда, вносителят е въвел твърдение за противоконституционност, която произтича от незаконосъобразни действия на правоприлагащите органи в рамките на досъдебното производство, водещи до опорочаване на процеса на събиране на доказателства и изправяне на решаващия съд пред необходимостта да приложи чл. 105, ал. 2 НПК в тази му редакция, и от това следват затруднения за съда за разкриване на обективната истина и за реализирането на наказателната отговорност.

Конституционният съд намира за необходимо да отбележи, че правило, подобно на чл. 105 НПК, се съдържа в повечето демократични наказателноправни системи и в този смисъл не е инцидентно нововъведение в българското наказателно-процесуално право. Неговият интензитет – абсолютно или частично изключване на доказателствените средства, според вида и степента на нарушението при събирането им – е въпрос на законодателна дискреция при формирането на наказателната политика. Борбата с престъпността, в т.ч. чрез установяване на извършените престъпления, техните автори и налагането на справедливи наказания, предполага две изначално неравнопоставени страни – отделният индивид (група от индивиди) и органите на държавата, разкриващи престъпната дейност, и тези, нала-

гащи/определящи наказателната отговорност. Тази неравнопоставеност се балансира чрез засилената защита на правата на индивида (групата индивиди), част от която е разпоредбата на чл. 105, ал. 2 НПК.

Конституцията издига във върховен принцип правата на личността, нейното достойнство и сигурност. Без съмнение сигурността на гражданите е пряко свързана и с ефективната борба с престъпността (Тълкувателно решение № 8 от 1.09.2005 г. по к.д. № 7/2005 г.). Публичният интерес от разкриване на престъпленията оправдава в общия случай ограничения на основни права, но дори и тогава този интерес ще е толкова по-малко задоволен, колкото по-интензивна е намесата в конституционно защитената лична сфера. Разположено в контекста на въведения от вносителя предмет на оспорване, това означава, че ако претърсване и изземване е било осъществено в досъдебното производство в хипотезата на чл. 161, ал. 2 НПК при неотложни случаи, за съда, предвид правилото на чл. 105, ал. 2 НПК, ако установи нарушение на изискванията във връзка със събирането или изготвянето на доказателствените средства, възниква задължение за прилагането на това правило, което би рефлектирало благоприятно по отношение на правата на обвиняемия/гражданина.

Предвидените в цитираните разпоредби конкретни предпоставки за извършване на тези действия по разследването са предназначени да гарантират, че навлизането в запазената сфера на правата на гражданите няма да надхвърли необходимото за постигане на целите от обществен интерес, свързани с ефективно наказателно разследване, вкл. че се преследва освен охраняване на интересите на гражданите, така и съхраняване на възможността за разкриване на обективната истина в наказателния процес. Би възникнало напрежение с повелята за непосредствена обвързаност на публичната власт/съдилищата с основните права на гражданите, ако се допусне в процеса на съдебно доказване да се кредитират доказателства, събрани в нарушение на процедура, уредена в Наказателно-процесуалния кодекс, която е призвана да гарантира умереност при намесата в защитеното (чрез правата) лично пространство. Въз основа на това разбиране законодателят е предвидил, че съдът не може да се позовава на доказателствени средства, които удостоверяват действия по разследването, извършени в разрез с процесуалните правила на чл. 161, ал. 2 и чл. 174, ал. 4 НПК. Обявяването на нормата на чл. 105, ал. 2 НПК за противоконституционна, в какъвто смисъл е изразената в искането воля, би довело до несъвместимо с конституционни принципи положение, при което решаващите съдебни състави ще разполагат с неограничена дискреционна власт да използват като

основа за установяване на наказателната отговорност доказателства, събрани в резултат на непремерена намеса в конституционно гарантирани права на гражданите. Сезиращата компетентност на съда (съдебния състав) по чл. 150, ал. 2 от Основния закон се вмести в рамката на предназначението на възприетата специфична форма на инцидентен контрол за конституционособразност, а именно – правораздаването, поверено на съдилищата, да функционира по начин, който е съобразен с Конституцията. Упражнената в настоящото производство инициатива надхвърля тези параметри на сезираща компетентност (изведени [имплицитно] като логика, произтичаща от предназначението на правомощието по чл. 150, ал. 2 от Основния закон), поради което искането следва да се отклони като недопустимо.

При конкретното сезиране Конституционният съд намира, че то не може и да постигне заложеното в разпоредбата на чл. 150, ал. 2 от Конституцията, а именно – осъществяване на ефективно сътрудничество между сезиращия съд и Конституционния съд с оглед решаването на висящото пред първоинстанционния съд дело в съответствие с постановено от конституционната юрисдикция решение. Целта на извършената конституционна промяна е върховенство на правото, като се засили сътрудничеството в процеса на конституционното правосъдие между конституционната юрисдикция и общите съдилища от всички инстанции, явяващи се, поради естеството на упражняваната власт, най-подходящия форум за защита на правата на човека.

Гореизложените констатации и съображения, основани и на мотивите на вносителя за несъответствие на приложим по делото закон с Конституцията, дават основание на съда да направи извод, че производството по настоящото дело не следва да премине към преценка по същество, а искането следва да бъде отклонено като недопустимо.

Предвид изложените съображения и на основание чл. 13 ЗКС и чл. 25, ал. 1 и чл. 26, ал. 1 ПОДКС Конституционният съд

О П Р Е Д Е Л И :

Отклонява искането на Софийския градски съд, 16-и състав, за установяване на противоконституционност на чл. 105, ал. 2 от Наказателно-процесуалния кодекс (обн., ДВ, бр. 86 от 28.10. 2005 г.; посл. изм. и доп., бр. 39 от 1.05.2024 г.).

Прекратява производството по конституционно дело № 20/2024 г.

Връща искането на вносителя заедно с препис от определението.

Председател:
Павлина Панова

МИНИСТЕРСТВА И ДРУГИ ВЕДОМСТВА

МИНИСТЕРСТВО НА ЗДРАВЕОПАЗВАНЕТО

Наредба за изменение и допълнение на Наредба № Н-6 от 2022 г. за функционирането на Националната здравноинформационна система (ДВ, бр. 103 от 2022 г.)

§ 1. В чл. 22, ал. 2 накрая се поставя запетая и се добавя „пряко или чрез мобилно приложение“.

§ 2. В чл. 23 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 2 се изменя така:

„(2) Достъпът на лицето се предоставя въз основа на идентификация чрез едно от следните средства:

1. по реда на Закона за електронната идентификация;

2. със средство за електронна идентификация с ниво на осигуреност „високо“, издавано в рамките на уведомени схеми за електронна идентификация по реда на чл. 9 от Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (ОВ, L 257/73 от 28 август 2014 г.), наричан по-нататък „Регламент (ЕС) № 910/2014“;

3. със средство на електронна идентификация с ниво на осигуреност „високо“, издавано в рамките на удостоверителна услуга за електронна идентификация с национално покритие, вписана в Доверителния списък, воден от Комисията за регулиране на съобщенията по чл. 22 от Регламент (ЕС) № 910/2014;

4. с други средства за електронна идентификация с ниво на осигуреност „високо“, определени с нормативен акт;

5. през специално потребителско мобилно приложение „eЗдраве“ за достъп до електронното здравно досие на гражданина, активирано от него лично или чрез оправомощено служебно лице, на мобилно устройство, предоставено от гражданина (мобилен достъп).“

2. Създава се нова ал. 3:

„(3) Средствата за електронна идентификация по ал. 2, т. 1 – 4 трябва да бъдат интегрирани със системата за електронна автентикация, поддържана от Министерството на електронното управление.“

3. Досегашната ал. 3 става ал. 4 и се изменя така:

„(4) В случаите по ал. 2, т. 5 активирането се извършва чрез изтегляне на QR код, който се сканира в мобилното устройство на гражданина, чрез което той достъпва своето електронно здравно досие.“

4. Създава се нова ал. 5:

„(5) Приложението по ал. 2, т. 5 дава възможност единствено за преглед на данните от лицето, за което се отнасят, с изключение на случаите по ал. 6 и 7.“

5. Досегашните ал. 4 и 5 стават съответно ал. 6 и 7.

§ 3. Създава се чл. 23а:

„Чл. 23а. (1) Активирането по чл. 23, ал. 2, т. 5 чрез оправомощено служебно лице се извършва безвъзмездно:

1. на място от оправомощени служители в регионалната здравна инспекция или районната здравноосигурителна каса (за задължително здравноосигурените лица) по постоянния или настоящ адрес на лицето и във всички офиси на „Информационно обслужване“ АД;

2. на други специално обозначени за това места от лицата по т. 1.“

(2) Активирането по чл. 23, ал. 2, т. 5 чрез оправомощено служебно лице се извършва въз основа на заявление от гражданина по образец, утвърден със заповед на министъра на здравеопазването, което съдържа:

1. данни за заявителя – имена, ЕГН/ЛНЧ;

2. данни за вида на мобилното устройство, на което ще бъде активирано приложението по чл. 23, ал. 2, т. 5 (смартфон, таблет, друго преносимо устройство – посочва се видът на устройството);

3. описание на искането;

4. дата и подпис на заявителя;

5. данни за оправомощения служител по ал. 1, т. 1, приел заявлението;

6. дата и подпис на заявителя.

(3) Заявлението съдържа и декларация от заявителя за истинността на заявените от него обстоятелства.

(4) Заявлението се подава на хартиен носител лично на място срещу представяне на документ за самоличност, от който е виден ЕГН/ЛНЧ на лицето. При приемане на заявлението лицето по ал. 2, т. 5 проверява самоличността на заявителя при спазване на Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните).

(5) Заповедта по ал. 2 се публикува в здравноинформационния уеб портал на системата www.his.bg и на интернет страницата на Министерството на здравеопазването.“

§ 4. В чл. 29, ал. 4 думите „чл. 23, ал. 4“ се заменят с „чл. 23, ал. 6“.

§ 5. В § 1 от допълнителната разпоредба се създава т. 2а:

„2а. „Мобилно устройство“ е смартфон, таблет или друго преносимо устройство, позволяващо активиране на специално потребителско приложение за достъп до електронното здравно досие, на което се поддържа операционна система съобразно минималните изисквания за поддръжаните операционни системи на мобилните устройства, публикувани на www.my.his.bg.“

Заключителни разпоредби

§ 6. Националната здравноосигурителна каса и Министерството на здравеопазването уреждат в споразумение дейностите, извършвани от районните здравноосигурителни каси във връзка с активирането на специалното потребителско мобилно приложение „еЗдраве“ за достъп до електронните здравни досиета на задължително здравноосигурените лица.

§ 7. Министерството на здравеопазването осигурява техническа възможност за активиране чрез оправомощено служебно лице на потребителското мобилно приложение

„еЗдраве“ на мобилно устройство, предоставено от гражданина, не по-късно от 1 септември 2024 г.

4204

Министър:
Галя Кондева

МИНИСТЕРСТВО НА ПРАВОСЪДИЕТО

Наредба за изменение на Наредбата за изменение и допълнение на Наредба № 1 от 2007 г. за водене, съхраняване и достъп до търговския регистър и до регистъра на юридическите лица с нестопанска цел (ДВ, бр. 25 от 2024 г.)

§ 1. В § 46, ал. 2 от заключителната разпоредба думите „30 юни 2024 г.“ се заменят с „31 март 2025 г.“.

Заклучителна разпоредба

§ 2. Наредбата влиза в сила от 30 юни 2024 г.

4235

Министър:
Мария Павлова

НЕОФИЦИАЛЕН РАЗДЕЛ**ДЪРЖАВНИ ВЕДОМСТВА,
УЧРЕЖДЕНИЯ, ОБЩИНИ
И СЪДИЛИЩА****МИНИСТЕРСТВО
НА КУЛТУРАТА****ЗАПОВЕД № РД-9Р-7
от 25 март 2024 г.**

На основание чл. 14, ал. 1, т. 2 и чл. 65, ал. 1, т. 3 от Закона за културното наследство (ЗКН), чл. 66 и 69 от Административнопроцесуалния кодекс, Заповед № РД-09-940 от 6.11.2023 г. на министъра на културата, предложение на директора на НИНКН с вх. № 33-00-133/2.03.2022 г. ведно с фиш № 2 по чл. 28 от Наредба № 3 от 10.07.2019 г., решение по т. 10 на Специализирания експертен съвет за опазване на недвижимите културни ценности (СЕСОНКЦ), назначен със Заповед № РД-09-692 от 26.07.2019 г., изменена със Заповед № РД-09-1352 от 28.11.2019 г., Заповед № РД-09-27 от 10.01.2020 г., Заповед № РД-09-319 от 2.06.2020 г., Заповед № РД-09-412 от 8.07.2020 г., Заповед № РД-09-34 от 15.01.2021 г. и Заповед № РД-09-694 от 15.07.2021 г. на министъра на културата, от протокол № 96 на заседание на СЕСОНКЦ, състояло се на 10.03.2022 г., одобрен от министъра на културата с рег. № ПР-33/15.07.2022 г., и уведомление по чл. 66 от АПК с рег. № 33-00-133/28.03.2022 г. нареждам:

1. Предоставям статут и определям режими за опазване (териториален обхват – граници, охранителна зона и предписания за опазване) на обект „Къща Парахода“, ул. Йордан Йовков № 34, сграда с идентификатор 87374.537.29.4 в поземлен имот с идентификатор 87374.537.29 по КККР на гр. Ямбол, община Ямбол, област Ямбол, с класификация на единична архитектурно-строителна недвижима културна ценност от Ново време, с категория „местно значение“.

1.1. Определям режими за опазване на недвижимата културна ценност, както следва:

1.1.1. Териториален обхват на единичната недвижима културна ценност (ЕНКЦ):

1.1.1.1. Граници на единичната недвижима културна ценност:

– на изток: от т. 1 от южната граница на ПИ с идентификатор 87374.537.29 по линия, успоредна на североизточната граница на сграда с идентификатор 87374.537.29.4 и отстояща на 4 м от нея, до пресичането ѝ с продължението на югоизточната граница на ПИ с идентификатор 87374.537.29 в т. 2;

– на запад: от т. 4 през т. 5 по линия, успоредна на западната и северозападната граница на сграда с идентификатор 87374.537.29.4 и отстояща на 1,50 м от тях, до пресичането ѝ със западната граница

на ПИ с идентификатор 87374.537.29 в т. 6; от т. 6 по западната граница на ПИ с идентификатор 87374.537.29 до т. 7 от южната му граница;

– на север: от т. 7 до т. 1;

– на юг: от т. 2 по продължението на югоизточната граница на ПИ с идентификатор 87374.537.29 до т. 3 от тази граница; от т. 3 до т. 4 – по югоизточната граница на ПИ с идентификатор 87374.537.29.

**Координатен регистър на проектните точки
Кадастрална координатна система БГС 2005**

№	X (m)	Y (m)
1.	4706193.35	582953.74
2.	4706184.88	582960.92
3.	4706183.40	582958.88
4.	4706175.40	582942.88
5.	4706181.43	582941.32
6.	4706190.58	582946.67
7.	4706192.08	582946.52

1.1.1.2. Териториален обхват на единичната недвижима културна ценност:

– част от територията на ПИ с идентификатор 87374.537.29, включително сграда с идентификатор 87374.537.29.4, и

– част от територията на ПИ с идентификатор 87374.537.31 по КККР на гр. Ямбол.

Площ на ЕНКЦ – 219 кв. м.

1.1.2. Териториален обхват на охранителна зона на единичната недвижима културна ценност:

1.1.2.1. Граници на охранителна зона на единичната недвижима културна ценност:

– на изток: по североизточната, югоизточната и източната граница на ПИ с идентификатор 87374.537.36 до т. 8 от източната му граница;

– на запад: по северозападната граница на ПИ с идентификатор 87374.537.31, по западната граница на ПИ с идентификатор 87374.537.29 до т. 12 от същата граница;

– на юг: от т. 8 по линията, перпендикулярна на източната граница на ПИ с идентификатор 87374.537.36, до пресичането ѝ със западната граница на същия имот; оттам по права линия до североизточния ъгъл на сграда с идентификатор 87374.537.35.2; по северната граница на същата сграда; по западната граница на същата сграда и по нейното продължение до пресичането ѝ с южната граница на ПИ с идентификатор 87374.537.35 в т. 9; по южната граница на ПИ с идентификатор 87374.537.35 от т. 9 до т. 10; от т. 10 по продължението на източната граница на сграда с идентификатор 87374.537.35.1, по източната ѝ граница, по северната ѝ граница и по нейното продължение до пресичане с югоизточната граница на ПИ с идентификатор 87374.537.31 в т. 11; от т. 11 по югоизточната и по югозападната граница на ПИ с идентификатор 87374.537.31;

– на север: от т. 12 по продължението на южната граница на сградата с идентификатор 87374.537.29.1 и по нея до югоизточния ъгъл на сградата; оттам по права линия до най-северната точка на ПИ с идентификатор 87374.537.31 за затваряне на полигона.

**Координатен регистър на проектните точки
Кадастрална координатна система БГС 2005**

№	X (m)	Y (m)
8.	4706150.44	582996.07
9.	4706116.33	582960.87
10.	4706116.13	582936.47
11.	4706144.66	582920.98
12.	4706189.12	582899.99

1.1.2.2. Териториален обхват на охранителна зона на единичната недвижима културна ценност:

- част от територията на ПИ с идентификатор 87374.537.29, включително сгради с идентификатори 87374.537.29.2 и 87374.537.29.3;
- част от територията на ПИ с идентификатор 87374.537.35;
- част от територията на ПИ с идентификатор 87374.537.36, и
- територията на ПИ с идентификатори 87374.537.31, 87374.537.32, 87374.537.33 и 87374.537.34.

Площ на охранителната зона на ЕНКЦ – 6718 кв. м.

2. Предписания за опазване:

2.1. Предписания за опазване на територията на ЕНКЦ:

1. Изисква се консервация, реставрация и адаптация на сградата за съвременна функция/функции. Изисква се възстановяване на сградата в нейния автентичен вид по съхранената архивна документация и по детайли от място. Да се използват техники и технологии, материали, детайли, обработка, оцветяване и др., идентични на оригиналните. Изисква се възстановяване на първоначалната планова схема по съхранените архивни данни и въз основа на проучване на място, като се допускат минимални промени при адаптацията за съвременна функция/функции. Изисква се оформянето на интериора да е съобразено с архитектурните характеристики на сградата – по архивни данни и/или по аналогия.

2. Не се допуска монтиране на технически елементи (ел. табла, антени, прожектори, въздуховоди и др.) по фасадите и покрива на сградата. Външните тела на климатиците да се монтират на подходящи места така, че да не се виждат от улиците. Местоположението и начинът на закрепване се доказват с проект.

3. Допуска се поставяне на информационна табела за недвижимата културна ценност, както и табела за функцията/функциите на сградата. Размерите, оформянето, материалите, местоположението и начинът на закрепване на табелите се доказват с проект.

4. Изисква се устройването и оформянето на непосредствената среда на сградата да създават благоприятни условия за нейното физическо съхраняване, експониране и социализиране.

5. Изисква се съхраняване на тротоарите от северозапад, юг и югоизток на сградата – оформящи острия ъгъл на старите улици Панайот Атанасов (сега Йордан Йовков) и Йордан Мишев. Изисква се тротоарите около цялата сграда да са с минимална ширина 1,50 м и с единно решение на настилките, съобразено с архитектурните характеристики на сградата – ЕНКЦ.

6. Изисква се съхраняване на високите дървета от северозапад на сградата или подмяната им. Изисква се изграждане на зелени площи с тревна, храстова и дървесна растителност от север и североизток на сградата. Да се използват традиционни за града растителни видове.

7. Не се допуска разполагане на реклами, информационни и монументално-декоративни елементи, преместваеми обекти и контейнери за боклук на територията на ЕНКЦ. Допуска се поставянето на пейки, кошчета за боклук, осветителни тела, чешмица. Размерите, оформянето, материалите, разполагането и начините на закрепване се доказват с проект.

8. Не се допуска паркиране в границите на ЕНКЦ.

9. Всички дейности за реконструкция, обзавеждане и др. на територията на ЕНКЦ се извършват въз основа на единен проект за цялата територия.

2.2. Предписания за опазване на охранителната зона на ЕНКЦ:

1. Изисква се всички намеси в охранителната зона на ЕНКЦ да създават благоприятни условия за физическо съхраняване на сградата, за безпрепятствен достъп до нея и за визуалното ѝ възприемане от всички посоки.

2. Изисква се съхраняване на съществуващите части от старата улична мрежа в обхвата на охранителната зона – сегашната ул. Йордан Йовков (бивша Панайот Атанасов) и зоната на сливане с бившата ул. Йордан Мишев – острия ъгъл, на който е разположена Къща Парахода.

3. Допуска се съхраняване на съществуващите паркинги и плочници или тяхното преустройство. Допуска се съхраняване на видовете настилки на улиците, паркингите и плочниците или подмяната им. Дейностите се извършват по единен проект за цялата територия на охранителната зона.

4. Изисква се съхраняване и поддържане на съществуващите зелени площи.

5. Изисква се благоустрояване на територията чрез изграждане и поддържане на ново озеленяване:

- на плочника в ПИ с идентификатор 87374.537.29, южно от жилищния блок;

- улично озеленяване с дървесна растителност на ул. Йордан Йовков;

- зелени екрани около паркингите и местата за разполагане на контейнерите за боклук – ограждане с храстова растителност и др.

6. На територията на охранителната зона да се използват традиционни за града растителни видове.

7. Не се допуска ново строителство. Не се допуска пристрояване и надстройкаване на съществуващите сгради.

8. Не се допуска разполагане на реклами, преместваеми обекти, монументално-декоративни елементи. Допуска се разполагане на пейки, кошчета за боклук, осветителни тела, беседки, чешмички, маси и чадъри към заведения и други елементи на градското обзавеждане по единен проект за цялата територия на охранителната зона.

Всички намеси се реализират въз основа на проектна документация, съгласувана по реда на действащата нормативна уредба в областта на опазване на недвижимото културно наследство.

След приключване на процедурата по предоставяне на статут на обекта определените граници и предписания за опазване на територията на недвижимата културна ценност и на охранителната ѝ зона следва да бъдат отразени в общите и подробните устройствени планове на населеното място съгласно изискванията на чл. 79, ал. 6 от ЗКН.

Обектът да бъде отразен в кадастралната карта съгласно Наредба № РД-02-20-5 от 2016 г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри (ДВ, бр. 4 от 2017 г.). Община Ямбол следва да уведоми заинтересованите лица.

3. Основни съображения за издаване на акта:

С писмо с вх. № 33-00-133/2.03.2022 г. директорът на НИНКН внася в Министерството на културата предложение по чл. 64, ал. 1 от ЗКН с приложен фиш № 2 по чл. 28 от Наредба № 3 от 10.07.2019 г., съдържащ заключителна оценка за предоставяне на статут на единична недвижима културна ценност. В него са посочени следните мотиви за предложението:

Парахода притежава висока научна и културна стойност и обществена значимост като ярък представител на архитектурата на модернизма от периода между двете световни войни в България. Свързана е с важни за града личности и събития и притежава висока познавателна стойност. В съвременната среда Парахода и съхранените части от двете улици, на чийто ъгъл е разположена, имат знакова стойност за старата устройствена структура на квартала.

Обектът е съхранен почти напълно в автентичния си вид. Съхранена е архивна документация, въз основа на която е възможно възстановяване на променените характеристики. Обектът притежава потенциал за социализация чрез използване за функции, възпитаващи и обогатяващи обществото.

Въпреки необратимите промени в градско-устройствена среда възможността за визуално възприемане на сградата от близки и по-далечни гледни точки е запазена. За защита на тази възможност е необходимо определяне на по-обширна охранителна зона.

Заповедта да се впише в Националния публичен регистър на недвижимите културни ценности към Националния институт за недвижимо културно наследство.

Пълният текстови и графичен материал за обекта по т. 1, приложение към настоящата заповед, се съхранява в Националния документален архив на Националния институт за недвижимо културно наследство. Достъпът до него се осъ-

ществява чрез регистъра по чл. 68 от ЗКН към Националния институт за недвижимо културно наследство.

Настоящата заповед да се обнародва в „Държавен вестник“ съгласно чл. 65, ал. 2 от ЗКН.

На основание чл. 72, ал. 1 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) заповедта да се съобщи по реда, по който е направено уведомлението по чл. 66 от АПК, чрез публикуване на интернет страницата на Министерството на културата и изпращане на Община Ямбол.

Заповедта може да се обжалва по реда на АПК пред Административния съд – Ямбол, в едномесечен срок от съобщението за издаването ѝ.

За министър:
Ч. Георгиев

4185

ЗАПОВЕД № РД-9Р-8 от 25 март 2024 г.

На основание чл. 14, ал. 1, т. 2 и чл. 65, ал. 1, т. 3 от Закона за културното наследство (ЗКН), чл. 26 и 35 от Административнопроцесуалния кодекс, Заповед № РД-09-940 от 6.11.2023 г. на министъра на културата, предложение на директора на НИНКН с вх. № 33-00-978/30.11.2022 г. ведно с фиш № 2 по чл. 28 от Наредба № 3 от 10.07.2019 г., писмо с вх. № 33-00-887/5.07.2023 г. ведно с формуляр по чл. 29, ал. 3 от Наредба № 3 от 10.07.2019 г., решение по т. 13 на Специализирания експертен съвет за опазване на недвижимите културни ценности (СЕСОНКЦ), назначен със Заповед № РД-09-875 от 26.08.2022 г. на министъра на културата, съгласно протокол № 101 от заседание на СЕСОНКЦ, състояло се на 19 – 20.12.2022 г., одобрен от министъра на културата с рег. № ПР-44/5.06.2023 г., и уведомление по чл. 26, ал. 1 от АПК с изх. № 33-00-978/12.12.2022 г. нареждам:

1. Предоставям статут и режими за опазване (териториален обхват – граници, охранителна зона и предписания за опазване) на обект „Капитанската къща“, в която е живял Христо Смирненски, намираща се в поземлен имот с идентификатор 61604.52.86 по КККР на с. Радуил, община Самоков, област София, ул. Петър Капитански № 2, с класификация на единична архитектурно-строителна и историческа недвижима културна ценност от Възраждането, с категория „местно значение“.

1.1. Определям режими за опазване на единичната недвижима културна ценност, както следва:

1.1.1. Териториален обхват и граници на единичната недвижима културна ценност:

Териториалният обхват на НКЦ е територията на поземлен имот с идентификатор 61604.52.86 по КККР на с. Радуил, одобрени със Заповед РД-18-9 от 1.02.2005 г. на изпълнителния директор на АГКК.

Границите на ЕНКЦ съвпадат с границите на имот с идентификатор 61604.52.86 по КККР.

1.1.2. Граници и териториален обхват на охранителната зона на единичната недвижима културна ценност:

Определя се охранителна зона за обекта, състояща се от четири подзони с различни режими за опазване, обхващаща имоти с идентификатори: 61604.52.590 и 61604.52.70, и част от територията на имот с идентификатор 61604.52.512 по КККР на с. Радуил, одобрени със Заповед № РД-18-9 от 1.02.2005 г. на изпълнителния директор на АГКК.

Цялата територия на охранителната зона е затворена в контур от точки по:

Координатна система БГС 2005

№	X (m)	Y (m)
1.	4685053.787	350638.770
2.	4685055.814	350644.441
3.	4685059.199	350648.406
4.	4685055.291	350657.155
5.	4685057.514	350655.957
6.	4685063.933	350657.667
7.	4685074.462	350659.427
8.	4685078.566	350660.949
9.	4685076.901	350671.701
10.	4685076.523	350671.647
11.	4685070.188	350673.474
12.	4685072.379	350683.549
13.	4685074.327	350688.167
14.	4685062.930	350695.701
15.	4685060.647	350697.021
16.	4685060.252	350696.136
17.	4685056.812	350688.588
18.	4685055.896	350686.745
19.	4685057.071	350686.159
20.	4685056.148	350683.364
21.	4685054.429	350683.798
22.	4685053.144	350681.061
23.	4685046.365	350682.910
24.	4685041.515	350684.590
25.	4685042.308	350688.588
26.	4685040.212	350688.809
27.	4685040.196	350686.286
28.	4685031.193	350686.187
29.	4685030.040	350669.705
30.	4685038.300	350668.567
31.	4685048.144	350660.697
32.	4685042.227	350659.328
33.	4685040.182	350659.791
34.	4685041.999	350657.071
35.	4685043.134	350644.860
36.	4685046.262	350643.068

1.1.2.1. Охранителна зона – подзона с Режим 1:
Охранителна зона – подзона с Режим 1, е затворена в контур от точки по:

Координатна система БГС 2005

№	X (m)	Y (m)
1.	4685053.787	350638.770
2.	4685055.814	350644.441
3.	4685059.199	350648.406
4.	4685055.291	350657.155
37.	4685054.655	350661.530
38.	4685044.976	350666.391
39.	4685045.135	350666.819
40.	4685043.390	350668.083
41.	4685043.148	350667.848
42.	4685037.274	350672.352
43.	4685040.489	350673.805
44.	4685055.626	350677.496
45.	4685060.921	350677.308
46.	4685062.730	350679.370
47.	4685060.906	350683.076
20.	4685056.148	350683.364
21.	4685054.429	350683.798
22.	4685053.144	350681.061
23.	4685046.365	350682.910
24.	4685041.515	350684.590
25.	4685042.308	350688.588
26.	4685040.212	350688.809
27.	4685040.196	350686.286
28.	4685031.193	350686.187
29.	4685030.040	350669.705
30.	4685038.300	350668.567
31.	4685048.144	350660.697
32.	4685042.227	350659.328
33.	4685040.182	350659.791
34.	4685041.999	350657.071
35.	4685043.134	350644.860
36.	4685046.262	350643.068

1.1.2.2. Охранителна зона – подзона с Режим 2:

Охранителна зона – подзона с Режим 2, е затворена в границите на поземлен имот с идентификатор 61604.52.590 по КККР на с. Радуил, одобрени със Заповед № РД-18-9 от 1.02.2005 г. на изпълнителния директор на АГКК.

1.1.2.3. Охранителна зона – подзона с Режим 3:

Охранителна зона – подзона с Режим 3, е затворена в границите на поземлен имот с идентификатор 61604.52.70 по КККР на с. Радуил, одобрени със Заповед № РД-18-9 от 1.02.2005 г. на изпълнителния директор на АГКК.

1.1.2.4. Охранителна зона – подзона с Режим 4:

Охранителна зона – подзона с Режим 4, е затворена в контур от точки по:

Координатна система БГС 2005

№	X (m)	Y (m)
47.	4685060.906	350683.076
48.	4685060.758	350689.104
14.	4685062.930	350695.701
15.	4685060.647	350697.021
16.	4685060.252	350696.136
17.	4685056.812	350688.588
18.	4685055.896	350686.745
19.	4685057.071	350686.159
20.	4685056.148	350683.364

1.2. Предписания за опазване на:

1.2.3. Територията на единичната недвижима културна ценност:

1. Изисква се консервация, реставрация и експониране на обекта. Изисква се възстановяване на първоначалния вид на къщата по отношение на нейния външен облик по съхранената архивна документация и по детайли от място. Да се използват техники и технологии, материали, детайли, обработка, цветове и др., идентични на оригиналните.

2. При доказана необходимост е допустимо частично преизграждане на отделни части на обекта, както и подмяна на отделни конструктивни елементи. Това може да стане само след подробно заснемане на оригинала, както и внимателно демонтиране на годни и здрави елементи, като дограми, керемиди, подови настилки, видими дървени носещи конструкции и други, които да бъдат преизползвани при преизграждането.

За стени и подови конструкции, при които в автентичния им вид конструкцията не е видима поради това, че имат покритие от мазилка или дървена обшивка, е допустимо преизграждане със съвременни материали и технологии при точно пресъздаване на габаритите и оригиналния завършващ слой.

При подмяна на видими носещи елементи (дървени колони, греди и др.) новият елемент да бъде идентичен на оригиналния по отношение на материал, размери, форма и външен вид, визуално да не контрастира с околните автентични елементи.

3. Допуска се промяна на функцията на обекта.

1.2.1.1. По отношение външния облик на сградата:

4. Покрив – изисква се КРР и съхраняване на характера на покрива с неговите наклони, капандура, покритие от еднолучни керемиди и необшити стрехи. Не се допуска монтиране на улици и водосточни тръби.

5. Фасади:

– Изисква се КРР на фасадите. Изисква се възстановяване на завършващия слой и цвят на мазилката при използване на материали, характерни за периода на изграждане на обекта. За възстановяване на липсващия пълнеж в паянтовата конструкция се допуска използването на съвременни материали, при условие че това не дава отражения във външния облик на фасадите. Изисква се съхраняване и пресъздаване на облика и характеристиките на завършващия слой

на фасадите със своите неравности и несъвършенства, характерен за варосана калова мазилка. Не се допуска полагане на топлоизолация върху мазилката.

– Изисква се КРР на видимите дървени елементи, като колони, греди и обшивки.

– Изисква се КРР на съхранените на място дървени талпени врати.

– Изисква се преработване на входната врата на северния вход по образец на съхранените автентични врати.

– Допуска се подмяна на дограмата на прозорците, като се изисква уеднаквяването ѝ по образец на най-старите съхранени прозорци, като се спазват вид, размери, посока на отваряне, материал, растер, дебелина на шпроси и др.

– Изисква се КРР на решетките на прозорците и връщането им на място.

– Изисква се КРР на стълбище и площадка от видима каменна зидария на северен вход; възстановяване на липсващия дървен парапет по съхранените архивни снимки и документация.

– Изисква се КРР на стълбище и подпорни зидове от видима каменна зидария при входа на сутерена от юг.

– Изисква се възстановяване на дървения капак на външното стълбище от юг, водещо към сутерена, по образец на съществуващия – вид, размери, материал, детайли на изработка и закрепване.

– При наличие на достатъчно архивни данни се допуска възстановяване на разрушената тераса на втория етаж на западна фасада.

6. Изисква се консервация, реставрация и експониране на трите паметни плочи върху западната фасада на обекта.

7. Допустимо е монтиране на телевизионни антени/чинии и климатични тела единствено по южната (дворната) фасада на обекта на места, където няма да бъдат видими от основните подходи от запад и изток. Не се допуска монтиране на рекламни и информационни елементи по фасадите и покрива на обекта, с изключение на информационна табела за функцията на обекта (при необходимост) и статута му на недвижима културна ценност. Видовете, размерите, материалите, оформянето, детайлите, оцветяването, както и местата и начините на закрепване на инсталациите и елементите да бъдат съобразени с облика на обекта, като се доказват с проект.

1.2.1.2. По отношение на интериора на сградата:

8. Допуска се полагане на топлоизолация единствено в интериор.

9. Допуска се цялостна преработка на електрическата, водопроводната и канализационната инсталация на обекта, както и изграждане на други инсталации, при съобразяване с архитектурния облик на сградата.

10. Допуска се адаптиране на интериора за съвременни нужди. Изисква се запазване и КРР на характерни елементи от интериора (пещи; печки; дървени врати; дъсчена обшивка на тавани; видими дървени гредореди, дъсчени подове и др.).

1.2.1.3. По отношение на дворното пространство:

11. Допуска се запазване на допълващото застрояване или подмяната му при съобразяване с архитектурните характеристики на жилищната сграда.

12. Изисква се благоустройство на имота на НКЦ, като се допуска засаждане на растителност от характерни за района видове.

13. Изисква се преработване на дуvara и портата от изток за по-добро хармонизиране с облика на НКЦ: измазване/каширане по подходящ начин на видимите стоманобетонни елементи, подмяна на шапката на дуvara и козирката над портата с еднолучни керемиди при съобразяване с облика на покрива на обекта. Допуска се възстановяване на премахнатия навес над дуvara по архивна документация.

14. Допуска се поставяне на художествено и функционално осветление. Видът, размерите, местоположението, начинът на закрепване на осветителните тела и пр. следва да бъдат съобразени с облика на НКЦ, да не компрометира нейната визия и експониране.

15. Всички намеси в границите на НКЦ да създават благоприятни условия за нейното съхраняване и експониране.

Всички намеси се доказват с проекти, съгласувани по реда на действащата нормативна уредба.

1.2.2. Предписания за опазване на охранителната зона на ЕНКЦ:

1. Изисква се всички намеси в охранителната зона на ЕНКЦ да създават благоприятни условия за физическо съхраняване, експониране и безпрепятствено визуално възприемане на ЕНКЦ, мемориални плочи и паметник.

2. Изисква се поддържане на съществуващата дървесна растителност, почистване на саморасла растителност. Допуска се засаждане на растителност, характерна за региона.

3. Допуска се поставяне на художествено и функционално осветление. Видът, размерите, местоположението и начинът на закрепване на осветителните тела следва да бъдат съобразени с облика на обекта – НКЦ, да не компрометират неговата визия и експониране.

4. Не се допуска поставянето на билбордове, антени на мобилни оператори, пунктове с контейнери за отпадъци, временни преместваеми обекти. Допуска се поставянето на указателни и информационни табели за ЕНКЦ.

Освен общите предписания за всяка подзона се определят и следните предписания:

1.2.2.1. Предписания за опазване на подзона с Режим 1, част от имот № 61604.52.512, Заповед за одобрение на КККР № РД-18-9 от 1.02.2005 г.:

1. Изисква се КРР на пешеходната алея и пространството пред мемориалните плочи, включително:

- настилки от речни камъни, гранитни и мраморни плочи, каменни и бетонни стъпала;
- каменни бордюри;
- подпорни каменни зидове;
- метални парапети и огради, метална врата със звезда и метална мемориална плоча;
- каменна пластика, каменни мемориални плочи.

2. Изисква се премахване на по-късно поставената дървена ограда непосредствено до паметника.

3. Допуска се запазване на по-късно изграденото бетонно стълбище и парапет в долната част на подхода откъм ул. Никола Стамболийски до началото на паважа.

4. Не се допуска ново строителство.

1.2.2.2. Предписания за опазване на подзона с Режим 2, имот № 61604.52.590, Заповед за одобрение на КККР № РД-18-9 от 1.02.2005 г. – хотел „Дуваро“:

1. Изисква се застрояването в имота да не надвишава два етажа при необитаем покрив и при кота корниз максимум 6 м считано от най-ниската теренна кота. Външният облик на застрояването да бъде подчинен на традиционните за селото и региона строителни традиции, материали и практики по отношение на фасадно оформление, покривни линии, наклони, оформление на прозорци и пр. Застрояването да не влиза във визуален конфликт с НКЦ и да не влошава нейното експониране и възприемане. Не се допускат високи комини, антени, въздуховоди и друг вид инсталации, пречещи на експонирането на ЕНКЦ.

1.2.2.3. Предписания за опазване на подзона с Режим 3, имот № 61604.52.70, Заповед за одобрение на КККР № РД-18-9 от 1.02.2005 г.:

1. Допуска се ново строителство. То следва да бъде максимално отдалечено от южната имотна граница.

2. Външният облик на новите сгради, както и оградата на имота да бъдат съобразени с архитектурните характеристики на обекта – НКЦ.

1.2.2.4. Предписания за опазване на подзона с Режим 4, част от имот № 61604.52.512 по КККР:

1. Изисква се оформяне на по-удачна връзка между входното стълбище към сградата от север и пешеходната алея с оглед улесняване на достъпа в сградата. Намесите да бъдат съобразени с оформянето на останалата част от подхода, металната ограда, подпорните зидове, паметника и сградата – НКЦ.

1.2.3. Общи предписания и препоръки:

След приключване на процедурата по деклариране на обекта определените граници и предписания за опазване на територията на недвижимата културна ценност и на охранителната ѝ зона следва да бъдат отразени в общите и подробните устройствени планове на населеното място съгласно изискванията на чл. 79, ал. 6 от ЗКН.

Обектът да бъде отразен в кадастралната карта съгласно Наредба № РД-02-20-5 от 15.12.2016 г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри (ДВ, бр. 4 от 2017 г.). Община Велико Търново следва да уведоми заинтересованите лица.

2. Основни съображения за издаване на акта:

В писма на НИ НКН с вх. № 33-00-978/30.11.2022 г. и вх. № 33-00-887/05.07.2023 г. ведно с приложенията към тях са посочени следните мотиви за предложението:

Сградата е характерен представител за жилищното строителство от края на XIX в. за региона.

Тя е с компактен и стегнат обем без декоративни фасадни елементи. Жилищната и стопанската част са функционално отделени, но обединени под общ покрив, придават на обекта монументални размери, които свидетелстват за едно по-заможено строителство.

Обектът е един от последните съхранени представители за своя период и като такъв е важен носител на информация за архитектурно-строителни практики, които вече не се прилагат в района. Има потенциал за възстановяване на обратната автентичност във висока степен.

Сградата е важен фактор в оформянето на селищния пейзаж. Разположена е на възвишение при един от входовете на селото и се откроява със своите значителни размери. Въпреки че част от околното застрояване е подменено, налице са благоприятни условия за експониране.

Обектът е свързан с важни за историята на селото личности. Това са фамилия Капитански, които построяват самата къща и чиито наследници все още живеят в нея. Заради участието на техни членове в Септемврийското въстание средата в непосредствена близост е облагородена. Изграден е нов подход, издигнат е паметник и са поставени паметни плочи. Три улици в близост са кръстени на членове на фамилията. В този смисъл обектът е важен като материално свидетелство за личности и събития, свързани с историята на село Радуил.

Другата важна личност е всепризнатият поет Христо Смирненски. Макар и кратък, престоят му в селото намира отражение в неговата лирика. В негова чест жителите на селото го правят патрон на местното училище, а на западната стена на къщата е поставена паметна плоча. Паметта за тези личности е все още жива в селото, като по думи на местните паметникът и мемориалните плочи се радват на редовно посещение. Налице е желание на собствениците за съхраняване и поддържане на обекта, като в подкрепа на опазването му са се изказали и редица институции.

Освен паметникът и плочите непосредствено до обекта, в близост са разположени различни други монументи и местни забележителности. Това позволява включването на сградата в културни и туристически маршрути, допълнително обогатявайки значимостта ѝ за района.

С оглед на по-пълноценното опазване на обекта, както и на непосредствената му среда, се налага обособяването на охранителна зона. Обектът буди интерес сред почитателите на писателя Христо Смирненски и е една от забележителностите, с които селото е известно. Има потенциал за включване в различни културни маршрути.

Съхраняването и поддържането на обекта би допринесло за съхраняване на общата история на селото, служейки като материален белег за важни исторически събития и личности.

Сградата е декларирана в Списък от 16.10.1978 г. на НИПК като „Къща, в която е живял Христо Смирненски“, архитектурно-строителен паметник на културата, с предварителна категория „местно значение“.

Настоящата заповед да се впише в Националния публичен регистър на недвижимите културни ценности към Националния институт за недвижимо културно наследство.

Пълният текстови и графичен материал за обекта по т. 1, приложение към настоящата заповед, се съхранява в Националния документален архив на Националния институт за недвижимо културно наследство. Достъпът до него се осъществява чрез регистъра по чл. 68 от ЗКН към Националния институт за недвижимо културно наследство.

Настоящата заповед да се обнародва в „Държавен вестник“ съгласно чл. 65, ал. 2 от ЗКН.

На основание чл. 61, ал. 1 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) заповедта да се съобщи по реда на чл. 18а от АПК на Мария

Матева с адрес: с. Радуил, ул. Петър Капитански № 2, Община Самоков, и чрез публикуването ѝ на интернет страницата на Министерството на културата.

Заповедта може да се обжалва по реда на АПК пред Административния съд – София област, в 14-дневен срок от съобщението за издаването ѝ съгласно чл. 63 от Закона за културното наследство.

За министър:
Ч. Георгиев

4187

**МИНИСТЕРСТВО
НА ТРАНСПОРТА И СЪОБЩЕНИЯТА**
**МИНИСТЕРСТВО
НА РЕГИОНАЛНОТО РАЗВИТИЕ
И БЛАГОУСТРОЙСТВОТО**

ЗАПОВЕД

**№ РД-08-300 от 1 юли 2024 г. (МТС)
№ РД-02-14-1005 от 25 юни 2024 г. (МРРБ)**

Със Заповед на министъра на транспорта и съобщенията и министъра на регионалното развитие и благоустройството № РД-08-347 от 10 юли 2023 г. (МТС) и № РД-02-14-747 от 5 юли 2023 г. (МРРБ) е дадено разрешение на „БМФ Порт Бургас“ АД със седалище и адрес на управление – гр. Бургас, ул. Княз Александър Батенберг № 1, и с ЕИК 201618489 да изработи проект за изменение на генералния план за развитие на пристанищен терминал „Бургас-запад“. Със заповедта е одобрено и заданието за проектиране. Заповедта е публикувана на официалната интернет страница на Изпълнителна агенция „Морска администрация“.

Със заявление на „БМФ Порт Бургас“ АД, вх. № 602#1/15.02.2024 г., е внесен за разглеждане, приемане и одобряване проект за изменение на генералния план за развитие на пристанищен терминал „Бургас-запад“ – ПУП – план за регулация и застрояване за пристанищната територия и парцеларен план за пристанищната акватория, част от пристанище за обществен транспорт Бургас по чл. 106а от Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България (ЗМПВВПРБ) (текстови и графични части).

Към заявлението са приложени: 1. Заповедта на министъра на транспорта и съобщенията и министъра на регионалното развитие и благоустройството № РД-08-347 от 10 юли 2023 г. (МТС) и № РД-02-14-747 от 5 юли 2023 г. (МРРБ), с която се разрешава изработването на изменение на генералния план за развитие на пристанищен терминал „Бургас-запад“ и се одобрява заданието за проектиране; 2. писмо от „Виваком България“ ЕАД с рег. № 95-Б-14/23.01.2024 г. за съгласуване на проекта без бележки; 3. писмо на „Електроразпределение Юг“ ЕАД с изх. № 73620/21.12.2023 г. за съгласуване на проекта; 4. писмо с изх. № ПД-3836(3)/07.02.2024 г. на директора на Регионалната инспекция по околната среда и водите – Бургас, със заключение, че не е необходимо провеждане на процедура по реда на глава втора от Наредбата за условията и реда за извършване на оценка за съвместимостта на планове, програми,

проекти и инвестиционни предложения с предмета и целите на опазване на защитените зони; 5. писмо с изх. № 05-10-1387/A1/25.01.2024 г. на директора на Басейнова дирекция „Черноморски район“ със заключение за допустимост на инвестиционното предложение спрямо Плана за управление на речните басейни 2016 – 2021 г., Плана за управление на риска от наводнения за Черноморския басейнов район 2022 – 2027 г. и съобразно Закона за водите и подзаконовите актове по прилагането му при спазване на посочените в становището мерки, законови изисквания и условия; 6. становище с рег. № 793пс-56/22.12.2023 г. на директора на Регионална дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“ – Бургас, за съответствие на инвестиционен проект с правилата и нормите за пожарна безопасност; 7. финансова обосновка на инвестиционната инициатива; 8. протоколи от проведени обществени обсъждания с ползвателите на пристанището и другите заинтересовани лица по смисъла на Регламент 2017/352.

Към образуваната по заявлението административна преписка са приобщени и следните документи: писма с вх. № 601#26 и вх. № 601#36, с които са представени: допълнени и коригирани графични части „ВиК“ от проекта за изменение на генералния план за развитие на пристанищен терминал „Бургас-запад“, част от пристанище за обществен транспорт Бургас по чл. 106а от ЗМПВВПРБ, и удостоверение за приемане на проект за изменение на кадастралната карта и кадастралните регистри на пристанищен терминал „Бургас-запад“; становище на заместник-министъра на културата (вх. № СТ-84-39/25.01.2024 г.), с което съгласува „Проект за изменение на генерален план на пристанищен терминал „Бургас-запад“ – част от пристанище за обществен транспорт с национално значение Бургас, и подробен устройствен план – парцеларен план за пристанищната акватория“ с изисквания за спазване на разпоредбите на чл. 160, ал. 2 и чл. 161 от Закона за културното наследство и за предварително съгласуване с Министерството на културата на дейности, свързани с интервенция на морското дъно.

Проектът за изменение на генералния план в съответствие с чл. 112б, ал. 5 от ЗМПВВПРБ е изпратен служебно за съгласуване от Междуправителния съвет по въпросите на граничния контрол, министъра на културата и експлоатационните дружества, към чиито мрежи и съоръжения е налице или се предвижда присъединяване.

Съгласно становище с рег. № 328203-716/21.03.2024 г. на директора на Главна дирекция „Гранична полиция“ Междуправителният съвет по въпросите за граничния контрол е разгледал плана. Министерството на външните работи, Министерството на транспорта и съобщенията, Министерството на икономиката и индустрията, Министерството на енергетиката, Министерството на земеделието и храните, Министерството на регионалното развитие и благоустройството и Министерството на туризма съгласуват плана без забележки.

Министерството на околната среда и водите в предоставения отговор заявява, че ще се произнесе по документацията след получаване на потвърждение от страна на РИОСВ – Бургас.

Министерството на финансите, Агенция „Митници“, Главна дирекция „Гранична полиция“ и Министерството на здравеопазването съгласуват проектите със следните бележки и коментари, подробно описани в писмото: 1. Министерството на финансите съгласува проектите дотолкова, доколкото приложените материали не изискват осигуряване на допълнителен финансов ресурс по бюджетите на заинтересуваните държавни институции; 2. Агенция „Митници“ сочи, че проектът за изменение на генерален план за развитие на пристанищен терминал „Бургас-запад“ засяга поземлен имот (ПИ) с идентификатор 07079.618.1129 (бивш 07079.618.187), който е собственост на Агенция „Митници“, посоченият ПИ е с площ 2900 кв. м и върху него е изградена сграда с площ 935 кв. м, представляваща съоръжение за щателна митническа проверка на контейнери; във връзка с функциите, които Агенция „Митници“ изпълнява на територията на пристанищата за обществен транспорт, агенцията съгласува проекта; 3. от Главна дирекция „Гранична полиция“ са посочили, че в проекта се предвиждат допълнителни битови зони (в новата зона на км 29) за обслужване на шофьорите на ро-ро, Агенция „Митници“ и гранична полиция; към настоящия момент не се предвижда промяна на организацията на извършване на граничния контрол и дежурните помещения на служителите от ГКПП; посочено е също, че при евентуално бъдещо изграждане на ро-ро комплекс на 29 км в терминал „Бургас-запад“ считат за необходимо изготвените от пристанище „БМФ Порт Бургас“ технически проекти, съдържащи детайли и спецификации, да бъдат съгласувани с ГДГП с цел спазване нормите на Шенгенското и националното законодателство и създаване на необходимите условия за осъществяване на гранични проверки на ро-ро кораби; също така на терминала не се предвижда монтиране на преместваеми обекти с цел регистриране на данни относно влизането и излизането, както и данни относно отказа за влизане на граждани на трети страни, преминаващи външните граници на държавите членки, във връзка със сключен договор по обществена поръчка с предмет: „Мерки по привеждане на сухопътните, речните и морските ГКПП на Република България в съответствие с изискванията на Регламент (ЕС) 2017/2226 на Европейския парламент и на Съвета от 30 ноември 2017 г. за създаване на Система за влизане/излизане (СВИ) на ЕС“, с обособена позиция № 1 „Изработка, доставка и поставяне на нови преместваеми обекти за създаване на работни помещения за извършване на граничен контрол на ГКПП“; 4. Министерството на здравеопазването ще се произнесе по проекта на план след допълване на документацията, както следва: а) на основание чл. 19, ал. 3 от Наредба № 10 от 31.03.2014 г. за обхвата и съдържанието, изработването, одобряването и изменението на генералните планове на пристанища с обществен транспорт (ДВ, бр. 32 от 2014 г.), чл. 49, ал. 1 от Наредба № 8 от 14.06.2001 г. за обема и съдържанието на устройствените планове (ДВ, бр. 57 от 2001 г.) и чл. 115, ал. 4 от Закона за устройство на територията се представи издаденото от ВиК дружеството писмо, съдържащо изходните данни за проектиране, въз основа на които са разрабо-

тени ВиК схемите; б) предвид наличието на зони за къпане в близост до пристанищния терминал и потенциалната възможност за повлияване качеството на водите за къпане в тях на графичната част във ВиК схемите се отразят координатните точки на местата на заустванията на дъждовните води от чистите площи след третирането им в каломаслоуловителите.

Министерството на културата с писма изх. № 04-14-17/13.03.2024 г. и № 04-14-27/18.03.2024 г. е изпратило за становище проектната разработка на Националния институт за недвижимо културно наследство. В нормативно определения едномесечен срок от датата на получаване на проекта министърът на културата не е изпратил становище по проекта на плана, поради което на основание чл. 112б, ал. 5 от ЗМПВВПРБ се счита, че го е съгласувал без бележки.

Становища са получени от експлоатационните дружества: 1. „Електроразпределение Юг“ ЕАД (изх. № 1210-1/12.03.2024 г.), което съгласува проекта на плана със следната забележка: през територията на пристанищен терминал „Бургас-запад“, в частност от началото на моста, свързващ ул. Индустриална и ул. Иван Вазов преминават съоръжения на „Електроразпределение Юг“ ЕАД – кабели средно напрежение от П/С „Рибари“ към централната градска част на град Бургас, които ползват обща тръбна мрежа заедно с кабели средно напрежение, собственост на пристанището; 2. „Виваком България“ ЕАД (рег. № 12-00-44/01.04.2024 г., № 602#60/10.04.2024 г.) съгласува проекта без забележки; 3. „Водоснабдяване и канализация“ ЕАД – Бургас (изх. № ТД-485-2/19.03.2024 г.), в което е посочено, че водомерната шахта за промишлена вода не е на регламентирано отстояние съобразно Наредба № 4 от 14.09.2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи, като е необходимо на следващ етап да се предприемат действия за изместването ѝ.

Становището на директора на Басейнова дирекция „Черноморски район“ е издадено спрямо следните планове за управление в Черноморския басейнов район, както следва: 1. ПУРБ 2016 – 2021 г., приет с Решение № 1107 от 29.12.2016 г. на Министерския съвет, и 2. ПУРН 2022 – 2027 г., приет с Решение № 944 от 29.12.2023 г. на Министерския съвет. По отношение на ПУРБ за Черноморския район 2016 – 2021 г. предвидените в проекта на плана дейности попадат в обхвата на следните повърхностни и подземни водни тела: а) крайбрежно водно тяло с наименование „Южен Бургаски залив < 30 m“ и код BG2BS000C1308 е определено в умерено екологично и неизвестно химично състояние с поставени цели: предотвратяване влошаването на екологичното състояние; опазване, подобряване и възстановяване на водното тяло за постигане на добро екологично състояние; постигане и запазване на добро химично състояние; б) повърхностно водно тяло с наименование „Бургаско езеро“ и код BG2SE900L037 е определено като силно модифицирано водно тяло в много лош екологичен потенциал и непостигащо добро химично състояние. За него са поставени цели за предотвратяване влошаването на екологичния потенциал; опазване, подобряване и възстано-

вяване на водното тяло за постигане на умерен екологичен потенциал (постигане на възможно най-добър екологичен потенциал по биологични елементи – МЗБ и ФП; постигане на възможно най-добър екологичен потенциал по физикохимични елементи – рН, БПК, електропроводимост, N-NH₄, N-total, P-PO₄, P-total; предотвратяване на замърсяването и постигане на добро състояние по химични елементи – живак; и предотвратяване, прогресивно намаляване и прекратяване наведнъж или на етапи на замърсяването от емисии, зауствания и изпускания на приоритетни и приоритетно опасни вещества; в) подземно водно тяло с наименование „Порови води в палеоген, палеоцен, еоцен Бургас“ и код BG2G00000PG029 е определено в добро количествено и лошо химично състояние (по показател NO₃ и Fe); за него са поставени цели за предотвратяване влошаването на химичното състояние по показателите NO₃ и намаляване под ПС; опазване, подобряване и възстановяване на водното тяло за постигане на добро химично състояние; запазване на добро количествено състояние; и опазване на добро състояние в зоните за защита на водите около водоизточници за питейно-битово водоснабдяване чрез спазване на забраните и ограниченията в Наредба № 3 от 16.10.2000 г. за условията и реда за проучване, проектиране, утвърждаване и експлоатация на санитарно-охранителните зони около водоизточниците и съоръженията за питейно-битово водоснабдяване и около водоизточниците на минерални води, използвани за лечебни, профилактични, питейни и хигиенни нужди (ДВ, бр. 88 от 2000 г.)

Предвидените дейности попадат в границите на пояс III на СОЗ около минерални водоизточници „Б-20, Б-88“ и мин. находище „Съдиево“, учредена със Заповед на МОСВ № РД-877 от 25.08.2004 г. Част от дейностите, предвидени в плана, ще се извършат във вътрешните морски води на воден обект – Черно море – публична държавна собственост, от което произтичат съответните забрани и ограничения съгласно Закона за водите. Пристанище Бургас и пристанищната му акватория попадат в зони за защита на водите съгласно чл. 119а, ал. 1 от Закона за водите: а) подземното водно тяло е определено като зона за защита на питейните води с код BG2DGW00000PG029 съгласно чл. 119а, ал. 1, т. 1 от Закона за водите; б) предвидените дейности попадат в зона, в която водите са чувствителни към биогенни елементи – чувствителна зона, съгласно чл. 119а, ал. 1, т. 3 от Закона за водите; в) пристанищната акватория на гореописаното пристанище попада в зони за опазване на стопански ценни видове риби с код BG2FSWBS000C1308 съгласно чл. 119а, ал. 1, т. 4 от Закона за водите. В становището е отбелязано, че пристанище за обществен транспорт Бургас попада в определен район със значителен потенциален риск от наводнения (РЗПРН) в обхвата на БДЧР с код: BG2_APSFR_BS_102 и наименование „Черно море – гр. Бургас“, който се залива с моделиран сценарий с период на повторемост 20, 100 и 1000 години. Пристанищната акватория не засяга други райони с издадени и действащи разрешителни за ползване на воден обект. Посочено е за необходимо проектът за изменение на Генералния план за развитие на пристанищен терминал „Бургас-

запад“ – ПУП – план за регулация и застрояване за пристанищната територия и парцеларен план за пристанищната акватория, част от пристанище за обществен транспорт Бургас, да бъде в съответствие с Плана за управление на речните басейни (ПУРБ) за периода 2016 – 2021 г. и Плана за управление на риска от наводнения (ПУРН) за периода 2022 – 2027 г., както и финалният проект за изменение на Генералния план да бъде съобразен и с проектите на ПУРБ и ПУРН за периода 2022 – 2027 г.

След изтичане на нормативно установения срок са постъпили писма от заинтересованите лица, както следва: Държавно предприятие „Пристанищна инфраструктура“ (вх. № 602#49/21.03.2024 г.) и Българска агенция по безопасност на храните (вх. № 602#50/22.03.2024 г.), които съгласуват проекта без бележки; Национална компания „Железопътна инфраструктура“ (НКЖИ) (вх. № 602#51/22.03.2024 г.) съгласува без бележки с уточнение, че при необходимост от пресичане на жп линия № 8 Пловдив – Бургас с техническа инфраструктура следва да се представи за съгласуване в НКЖИ работен проект за пресичане чрез хоризонтален сондаж съгласно условията на приложение № 6 към чл. 34, ал. 13 от Наредба № 58 от 2.08.2006 г. за правилата за техническата експлоатация, движението на влаковете и сигнализацията в железопътния транспорт.

Към образуваната по заявлението административна преписка служебно е приобщено становището на Министерството на отбраната с изх. № 05-00-12/01.04.2024 г., в което е отбелязано, че министерството няма възражения по проекта за изменение на генерален план.

Налице са: мотивирано експертно становище по проекта на директора на дирекция „Морска администрация – Бургас“ и капитан на пристанище Бургас (рег. № 602/15.04.2024 г.), както и изготвено и представено по реда на чл. 112б, ал. 4 от ЗМПВВПРБ мотивирано становище по проекта на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Морска администрация“.

Със Заповед на министъра на транспорта и съобщенията и министъра на регионалното развитие и благоустройството № РД-08-227/13.05.2024 г. (МТС) и № РД-02-14-629/08.05.2024 г. (МРРБ) е назначен междуведомствен експертен съвет за разглеждане, обсъждане и приемане на внесения от „БМФ Порт Бургас“ АД проект за изменение на генералния план за развитие на пристанищен терминал „Бургас-запад“.

Проектът на план е разгледан и обсъден на заседанието на междуведомствения експертен съвет, проведено на 28.05.2024 г. Съгласно приетото решение междуведомственият експертен съвет приема проекта за изменение на генералния план за развитие на пристанищен терминал „Бургас-запад“ – подробен устройствен план – план за регулация и застрояване за пристанищната територия и парцеларен план за пристанищната акватория, част от пристанище за обществен транспорт Бургас по чл. 106а от ЗМПВВПРБ, при условие че в срок до 4.06.2024 г. вносителят представи в Изпълнителна агенция „Морска администрация“

коригиран проект на генерален план, в който са отстранени техническите грешки и неточности, констатирани от представителите на Министерството на транспорта и съобщенията, Агенцията по геодезия, картография и кадастър и Изпълнителната агенция „Морска администрация“.

В изпълнение на приетото от междуведомствения експертен съвет решение на 4.06.2024 г. и 18.06.2024 г. „БМФ Порт Бургас“ АД представи в Изпълнителна агенция „Морска администрация“ коригиран проект на генерален план.

Предвид изложеното и на основание чл. 112а, ал. 5 и 7 и чл. 112б, ал. 8 от ЗМПВВПРБ и чл. 36 от Наредба № 10 от 2014 г. за обхвата и съдържанието, изработването, одобряването и изменението на генералните планове на пристанищата за обществен транспорт нареждаме:

1. Одобряваме приетия от междуведомствения експертен съвет по чл. 112а, ал. 4 от ЗМПВВПРБ проект за изменение на генералния план за развитие на пристанищен терминал „Бургас-запад“, част от пристанище за обществен транспорт с национално значение Бургас – подробен устройствен план – план за регулация и застрояване за пристанищната територия и парцеларен план за пристанищната акватория, част от пристанище за обществен транспорт Бургас по чл. 106а от Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България (ЗМПВВПРБ) (текстови и графични части).

2. При реализацията на проекта да бъдат спазвани изискванията, поставени от административни и експлоатационни дружества.

3. На основание чл. 112б, ал. 8 от ЗМПВВПРБ Изпълнителна агенция „Морска администрация“ да съобщи заповедта на вносителя „БМФ Порт Бургас“ АД и да я изпрати за обнародване в „Държавен вестник“.

4. Заповедта може да бъде оспорена по реда на Административнопроцесуалния кодекс пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от обнародването ѝ.

Министър на транспорта и съобщенията:
Г. Гвоздейков

Министър на регионалното развитие
и благоустройството:
В. Коритарова-Касабова

4248

ЗАПОВЕД

№ РД-08-301 от 1 юли 2024 г. (МТС)

№ РД-02-14-1006 от 25 юни 2024 г. (МРРБ)

Със Заповед на министъра на транспорта и съобщенията и министъра на регионалното развитие и благоустройството № РД-08-352 от 4 юли 2022 г. (МТС) и № РД-02-15-80 от 1 август 2022 г. (МРРБ) е дадено разрешение на „БМФ Порт Бургас“ АД със седалище и адрес на управление – гр. Бургас, ул. Княз Александър Батенберг № 1, и с ЕИК 201618489 да изработи проект за изменение на генералния план за развитие на пристанищен терминал „Бургас-изток – 2“. Със заповедта е одобрено и заданието за проектиране. Заповедта е публикувана на официалната интернет страница на Изпълнителна агенция „Морска администрация“.

Със заявление на „БМФ Порт Бургас“ АД, вх. № 601#1/15.02.2024 г., е внесен за разглеждане, приемане и одобряване проект за изменение на генералния план за развитие на пристанищен терминал „Бургас-изток – 2“ – ПУП – план за регулация и застрояване за пристанищната територия и парцеларен план за пристанищната акватория, част от пристанище за обществен транспорт Бургас по чл. 106а от Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България (ЗМПВВПРБ) (текстови и графични части).

Към заявлението са приложени: 1. Заповедта на министъра на транспорта и съобщенията и министъра на регионалното развитие и благоустройството № РД-08-352 от 4 юли 2022 г. (МТС) и № РД-02-15-80 от 1 август 2022 г. (МРРБ), с която се разрешава изработването на проект за изменение на генералния план на пристанищен терминал „Бургас-изток – 2“ и се одобрява заданието за проектиране; 2. писмо от „Виваком България“ ЕАД с рег. № 95-Б-14/23.06.2024 г. за съгласуване на проекта; 3. писмо на „Електроразпределение Юг“ ЕАД, изх. № 73622/21.12.2023 г., за съгласуване на проекта; 4. писмо, изх. № ПД-3927(3)/6.02.2024 г., на директора на Регионалната инспекция по околната среда и водите – Бургас, със заключение, че не е необходимо провеждане на процедура по реда на глава втора от Наредбата за условията и реда за извършване на оценка за съвместимостта на планове, програми, проекти и инвестиционни предложения с предмета и целите на опазване на защитените зони; 5. писмо, изх. № 05-10-1388/А1/25.01.2024 г., на директора на Басейнова дирекция „Черноморски район“ със заключение за допустимост на инвестиционното предложение спрямо Плана за управление на речните басейни 2016 – 2021 г., Плана за управление на риска от наводнения за Черноморския басейнов район 2022 – 2027 г. и съобразно Закона за водите при спазване на посочените в становището мерки, законови изисквания и условия; 6. протоколи от проведени обществени обсъждания с ползвателите на пристанището и другите заинтересовани лица по смисъла на Регламент 2017/352; 7. финансова обособка на инвестиционната инициатива.

Към образуваното по заявлението административна преписка са приобщени и следните документи: писма с вх. № 601#23, вх. № 601#26 и вх. № 601#36, с които са представени: становище на директора на Регионалната дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“ – Бургас, за съответствие на инвестиционния проект с правилата и нормите за пожарна безопасност; допълнени и коригирани графични части ВиК и ПУП – ИПР и ИПЗ от проекта за изменение на генералния план на пристанищен терминал „Бургас-изток – 2“, част от пристанище за обществен транспорт Бургас по чл. 106а от ЗМПВВПРБ, и удостоверение за приемане на проект за изменение на кадастралната карта и кадастралните регистри на пристанищен терминал „Бургас-изток – 2“; становище на заместник-министъра на културата (вх. № СТ-84-20/25.01.2024 г.), с което съгласува „Проект актуализация на генерален план на пристанищен терминал „Бургас-изток – 2“ – подробен устройствен план – план за регулация и застрояване за пристанищната територия и парцеларен план за пристанищната акватория“ с изискванията за спазване на разпоредбите на чл. 160, ал. 2 и

чл. 161 от Закона за културното наследство и за предварително съгласуване с МК на дейности, свързани с интервенция на морското дъно.

Проектът за изменение на генералния план в съответствие с чл. 112б, ал. 5 от ЗМПВВПРБ е изпратен служебно за съгласуване от Междуправителния съвет по въпросите на граничния контрол, министъра на културата и експлоатационните дружества, към чиито мрежи и съоръжения е налице или се предвижда присъединяване.

Съгласно становище рег. № 328203-716/21.03.2024 г. на директора на Главна дирекция „Гранична полиция“ членовете на Междуправителния съвет по въпросите за граничния контрол от следните ведомства: Министерството на транспорта и съобщенията, Министерството на икономиката и индустрията, Министерството на енергетиката, Министерството на земеделието и храните, Министерството на регионалното развитие и благоустройството и Министерството на туризма съгласуват плана без бележки. Следните ведомства съгласуват проекта с бележки и коментари, подробно описани в писмото: 1. Министерството на околната среда и водите в предоставения отговор заявява, че ще се произнесе по документацията след получаване на потвърждение от страна на РИОСВ – Бургас; 2. Министерството на финансите съгласува проекта доколко, доколкото приложените материали не изискват осигуряване на допълнителен финансов ресурс по бюджетите на заинтересуваните държавни институции; 3. Агенция „Митници“ посочва, че проектът не засяга обекти, собственост на ведомството, и във връзка с функциите, които изпълнява на територията на пристанищата за обществен транспорт, съгласува проекта; 4. Главна дирекция „Гранична полиция“ отбелязва, че на терминала не се предвижда монтиране на преместваеми обекти с цел регистриране на данни относно влизането и излизането и данни относно отказа за влизане на граждани на трети страни, преминаващи външните граници на държавите членки, във връзка със сключен договор по обществена поръчка „Мерки по привеждане на сухопътните, речните и морските ГКПП на Република България в съответствие с изискванията на Регламент (ЕС) 2017/2226 на Европейския парламент и на Съвета от 30 ноември 2017 г. за създаване на Система за влизане/излизане (СВИ) на ЕС“ с обособена позиция № 1 „Изработка, доставка и поставяне на нови преместваеми обекти за създаване на работни помещения за извършване на граничен контрол на ГКПП“; 5. Министерството на здравеопазването ще се произнесе по проекта на плана след представяне на: 5.1. издаденото от ВиК дружеството писмо, съдържащо изходните данни за проектиране, въз основа на които са разработени ВиК схемите; 5.2. графична част „ВиК“ с отразени координатни точки на местата на заустванията на дъждовните води от чистите площи след третирането им в каломаслоуловителите.

Министерството на културата с писма изх. № 04-14-16/13.03.2024 г. и № 04-14-16/18.03.2024 г. е изпратило за становище проектната разработка на Националния институт за недвижимо културно наследство. В нормативно определения едномесечен срок от датата на получаване на

проекта министърът на културата не е изпратил становище по проекта на плана и на основание чл. 112б, ал. 5 от ЗМПВВПРБ се счита, че го съгласува без бележки.

Експлоатационните дружества „Електроразпределение Юг“ ЕАД (с писмо изх. № 1207-1/12.03.2024 г.), „Водоснабдяване и канализация“ ЕАД – гр. Бургас (с писмо изх. № ТД-486-2/19.03.2024 г.), и „Виваком България“ ЕАД (с писмо рег. № 12-00-43/1.04.2024 г.) съгласуват без бележки проекта на плана.

В нормативно установения срок е постъпило писмено становище от заинтересованото лице Басейнова дирекция „Черноморски район – Варна“ (изх. № 12-00-307/20.03.2024 г.), в което е посочено, че „БДЧР е изразила становище по „Изменение на генерален план на пристанищен терминал „Бургас-изток – 2“ от пристанище за обществен транспорт с национално значение Бургас и последваща реализация на предвижданията“, с възложител „БМФ Порт Бургас“ АД до РИОСВ – Бургас, с изх. № 05-10-1388(А1)/25.01.2024 г.“ и е формулирано заключение, че за дейностите, извършвани във вътрешните морски води на воден обект – Черно море, следва да се спазват забраните и ограниченията, произтичащи от Закона за водите, и е необходимо проектът да бъде в съответствие с Плана за управление на речните басейни (ПУРБ) за периода 2016 – 2021 г. и Плана за управление на риска от наводнения (ПУРН) за периода 2022 – 2027 г., както и финалният проект за изменение на генералния план да бъде съобразен и с проектите на ПУРБ и ПУРН за периода 2022 – 2027 г.

След изтичане на нормативно установения срок е постъпило писмо от заинтересованото лице Държавно предприятие „Пристанищна инфраструктура“, изх. № 18-00-6-19/20.03.2024 г., в което е изразено положително становище по отношение на представената разработка.

Към образуваната по заявлението административна преписка служебно е приобщено становището на Министерството на отбраната с изх. № 05-00-12/1.04.2024 г., в което е отбелязано, че министерството няма възражения по проекта за изменение на генерален план.

Налице са: мотивирано експертно становище по проекта на директора на дирекция „Морска администрация – Бургас“ и капитан на пристанище Бургас (рег. № 601/15.04.2024 г.), както и изготвено и представено по реда на чл. 112б, ал. 4 от ЗМПВВПРБ мотивирано становище по проекта на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Морска администрация“.

Със Заповед на министъра на транспорта и съобщенията и министъра на регионалното развитие и благоустройството № РД-08-228 от 13.05.2024 г. (МТС) и № РД-02-14-630/8.05.2024 г. (МРРБ) е назначен междуведомствен експертен съвет за разглеждане, обсъждане и приемане на внесените от „БМФ Порт Бургас“ АД проект за изменение на генералния план за развитие на пристанищен терминал „Бургас-изток – 2“.

Проектът на план е разгледан и обсъден на заседанието на междуведомствения експертен съвет, проведено на 28.05.2024 г. Съгласно приетото решение междуведомственият експертен съвет приема проекта за изменение на генералния план за развитие на пристанищен терминал „Бургас-

изток – 2“ – подробен устройствен план – план за регулация и застрояване за пристанищната територия и парцеларен план за пристанищната акватория, част от пристанище за обществен транспорт Бургас по чл. 106а от ЗМПВВПРБ, при условие че в срок до 4.06.2024 г. вносителът представи в Изпълнителна агенция „Морска администрация“ коригиран проект на генерален план, в който са отстранени техническите грешки и неточности, констатирани от представителите на Министерството на транспорта и съобщенията и Агенцията по геодезия, картография и кадастър.

В изпълнение на приетото от междуведомствения експертен съвет решение на 4.06.2024 г. и 18.06.2024 г. „БМФ Порт Бургас“ АД представи в Изпълнителна агенция „Морска администрация“ коригиран проект на генерален план.

Предвид изложеното и на основание чл. 112а, ал. 5 и 7 и чл. 112б, ал. 8 от ЗМПВВПРБ и чл. 36 от Наредба № 10 от 2014 г. за обхвата и съдържанието, изработването, одобряването и изменението на генералните планове на пристанищата за обществен транспорт нареждаме:

1. Одобряваме приетия от междуведомствения експертен съвет по чл. 112а, ал. 4 от ЗМПВВПРБ проект за изменение на генералния план за развитие на пристанищен терминал „Бургас-изток – 2“, част от пристанище за обществен транспорт с национално значение Бургас – подробен устройствен план – план за регулация и застрояване за пристанищната територия и парцеларен план за пристанищната акватория, част от пристанище за обществен транспорт Бургас по чл. 106а от Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България (ЗМПВВПРБ) (текстови и графични части).

2. При реализацията на проекта да бъдат спазвани изискванията, поставени от административни и експлоатационни дружества.

3. На основание чл. 112б, ал. 8 от ЗМПВВПРБ Изпълнителна агенция „Морска администрация“ да съобщи заповедта на вносителя „БМФ Порт Бургас“ АД и да я изпрати за обнародване в „Държавен вестник“.

4. Заповедта може да бъде оспорена по реда на Административнопроцесуалния кодекс пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от обнародването ѝ.

Министър на транспорта и съобщенията:
Г. Гвоздейков

Министър на регионалното развитие
и благоустройството:
В. Коритарова-Касабова

4249

НАЦИОНАЛНА ЗДРАВНООСИГУРИТЕЛНА КАСА

РЕШЕНИЕ № РД-НС-04-70
от 12 юни 2024 г.

На основание чл. 15, ал. 1, т. 5 от Закона за здравното осигуряване във връзка с чл. 61, ал. 3 от Националния рамков договор за медицинските дейности между Националната здравноосигурителна каса и Българския лекарски съюз за 2023 – 2025 г. (ДВ, бр. 77 от 2023 г.) Надзорният съвет реши:

1. Утвърждава „Изисквания на НЗОК при лечение на болест на Паркинсон в терминален стадий в извънболничната помощ“.

2. Утвърждава „Изисквания на НЗОК за провеждане на лечение при болест на Паркинсон в извънболничната помощ“.

3. Утвърждава „Изисквания на НЗОК при лечение на хипопитуитаризъм и дефицит на растежен хормон в извънболничната помощ“.

4. Утвърждава „Изисквания на НЗОК при лечение на повишена продукция на растежен хормон

при акромегалия и хипофизарен гигантизъм в извънболничната помощ“.

5. Утвърждава „Изисквания на НЗОК при лечение на хиперпролактинемия в извънболничната помощ“.

6. Утвърждава „Изисквания на НЗОК за лечение синдром на Cushing с хипофизарен произход в извънболничната помощ“.

Председател на Надзорния съвет:
П. Стефановски

НАЦИОНАЛНА ЗДРАВНООСИГУРИТЕЛНА КАСА

София 1407, ул. „Кричим“ No 1

www.nhif.bg

тел: +359 2 9659301

УТВЪРЖДАВАМ:

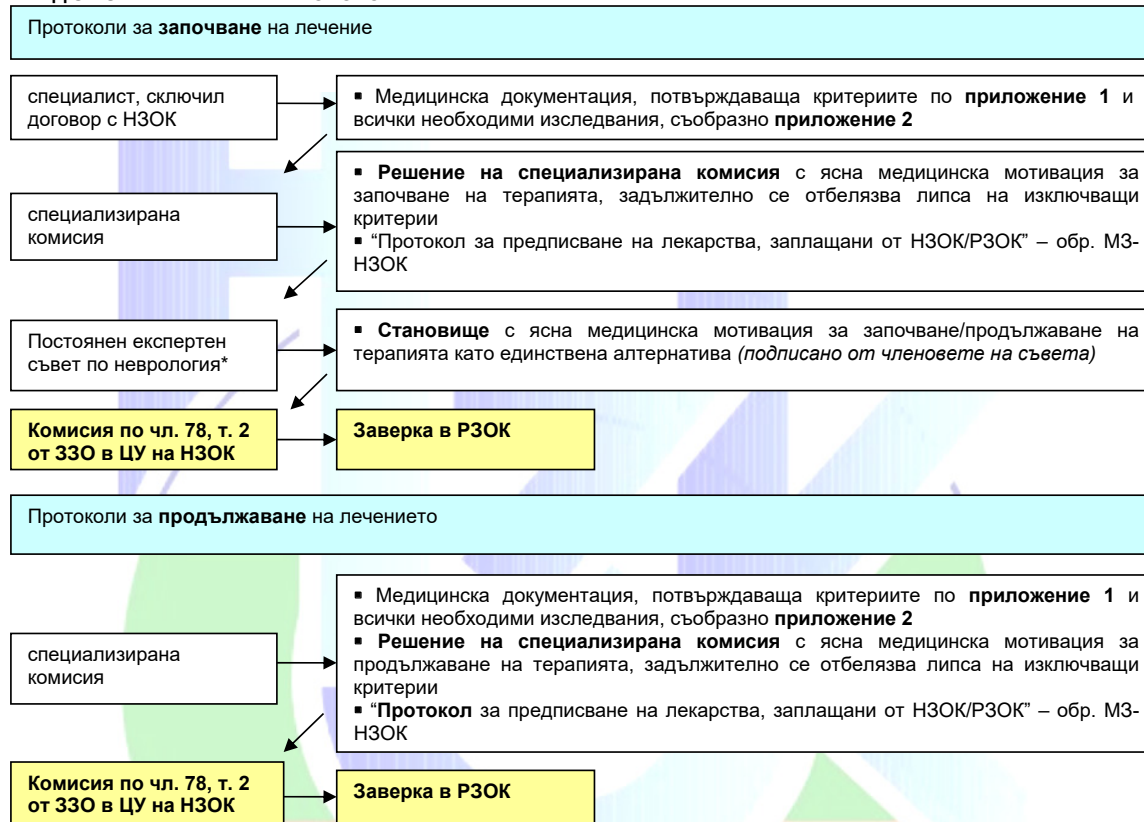
**ПРОФ. МОМЧИЛ МАВРОВ
ВР. И. Д. УПРАВИТЕЛ НА НЗОК**

**ИЗИСКВАНИЯ НА НЗОК
ПРИ ЛЕЧЕНИЕ НА БОЛЕСТ НА ПАРКИНСОН
В ТЕРМИНАЛЕН СТАДИЙ
В ИЗВЪНБОЛНИЧНАТА ПОМОЩ**

ИЗИСКВАНИЯ НА НЗОК ПРИ ИЗДАВАНЕ НА ПРОТОКОЛИ ЗА ЛЕЧЕНИЕ НА БОЛНИ В ТЕРМИНАЛЕН СТАДИЙ НА ПАРКИНСОНОВА БОЛЕСТ В ИЗВЪНБОЛНИЧНАТА ПОМОЩ

Протоколът се издава от специализирана комисия в лечебни заведения за болнична помощ, сключили договор с НЗОК. Специализираните комисии се създават със Заповед на директора на следните ЛЗ: МБАЛ „Александровска“ – гр. София, МБАЛ „Царица Йоанна - ИСУЛ“ – гр. София, МБАЛНП „Св.Наум“ – гр. София, МБАЛ „НКБ“ – Гр. София, ВМА – гр. София, Медицински институт към МВР – гр. София, УПМБАЛ „Св.Йоан Кръстител“ - гр. София, УМБАЛ „Св. Георги“ - гр. Пловдив.

I. РЕД ЗА ЗАВЕРЯВАНЕ НА ПРОТОКОЛИТЕ

*Постоянен експертен съвет по неврология се формира и председателства от председателя на дружеството по неврология, като участват още двама от председателите на специализирани комисии, посочени в Изискванията.

II. ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

1. Е-протокол се издава от членове на специализирани комисии в лечебни заведения, оказващи болнична медицинска помощ (ЛЗБП) на основание „Решение на специализирана комисия“ по АПР № 38 „Определяне на план на лечение и проследяване на терапевтичния отговор при пациенти, получаващи скъпо струващи лекарствени продукти по реда на чл. 78, т. 2 ЗЗО“ в съответствие с настоящите Изисквания на НЗОК, като първият и всеки следващ протокол се издават за период до 180 дни.

2. Здравноосигуреното лице удостоверява с подписа си в „Решение на специализирана комисия“ по АПР № 38: следното: „Желая да ми бъде одобрено лечение с лекарствения продукт, като декларирам, че съм уведомен за действието на назначената лекарствена терапия и давам информирано съгласие същата да ми бъде прилагана“; „Съгласен/а съм за използване на личните ми данни за целите на експертната“; „Желая да бъда уведомен/а за резултата от експертната от РЗОК по един от следните начини: по e-mail, телефон или на място в РЗОК“; „Разрешавам достъп до електронното ми здравно досие“.

3. Преди стартиране на процеса по издаване на Е-протокол на ЗОЛ, специализираната комисия след получено разрешение за достъп от ЗОЛ до електронното му здравно досие, прави справка по електронен път за издадени предходни протоколи, по същия профил на заболяване. Процесът по издаване на Е-протокол се реализира в медицински софтуер. В настоящите изисквания са посочени необходимите документи за издаване на Е-протокол на ЗОЛ.

4. Към всеки Е-протокол, с който е назначена лекарствена терапия, се прилагат необходимите документи (амбулаторните листове, епикризи, изследвания и др.), след което документите се изпращат по електронен път към информационната система на НЗОК. Документите, които съществуват в НЗИС/информационната система на НЗОК, се декларират в Е-протокола с техните уникални номера (НРН).

Информацията, относима към издаване на Е-протокола, която е в документ, който няма електронен формат, се попълва в Решението на специализирана комисия - основание за издаване на Е-протокола, или документа се прилага като сканирано копие.

5. При издаване на Е-протокол по реда на експертната по чл.78, т.2 от ЗЗО, отпада необходимостта да се предоставят и съхраняват приложение № 1 и приложение № 3 от настоящите „Изискванията на НЗОК“, при следните условия:

- за приложение № 1 - при наличието на текст в съответния чекбокс в „Решение на специализирана комисия“ по АПР № 38: „Липсват изключващи критерии за започване/продължаване на лечение с ЛП“;

- за приложение № 3 - при наличието на текст в „Решение на специализирана комисия“ по АПР № 38: „Желая да ми бъде одобрено лечение с лекарствения продукт, като декларирам, че съм уведомен за действието на назначената лекарствена терапия и давам информирано съгласие същата да ми бъде прилагана“.

ПРИЛОЖЕНИЕ 1**ЛИСТ ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ НА КРИТЕРИИТЕ ЗА ЛЕЧЕНИЕ НА БОЛНИ В ТЕРМИНАЛЕН СТАДИЙ НА ПАРКИНСОНОВА БОЛЕСТ В ИЗВЪНБОЛНИЧНАТА ПОМОЩ**

А. КРИТЕРИИ ЗА ЗАПОЧВАНЕ НА ЛЕЧЕНИЕТО – подбор на подходящите за лечение болни (задължително е наличието на всички критерии)

1	Клинично сигурна диагноза “Идиопатична, късна, Паркинсонова болест” – съобразно критериите в “Национален консенсус за диагноза и лечение на ПБ” ¹	
2	Наличие на тежка двигателна симптоматика ^{1,2}	
3	Липса на ефект от лечението с перорални средства, прилагани за достатъчно дълъг период и в оптимизирана комбинация ³	
4	Наличие на ясно разграничими off и on фази (двигателни флукуации) ^{1,2}	
5	Продължителност на off-периодите не по-малко от 2 часа дневно и дискинезии 1 час дневно ^{1,2}	
6	Повлияване на симптомите от Леводопа ³	
7	Овластяване на симптомите след поставена временна назодуоденална сонда и оптимизиране на дозата ⁴	
8	Способност на болния да следва терапевтичните инструкции ⁵	
9	Липса на придружаващи соматични заболявания ^{1,2}	
10	Липса на изключващи критерии по точка В ^{1,2}	

¹ решение на специализирана комисия по АПр № 38 и експертно становище от постоянен експертен съвет по неврология

² медицинска документация, потвърждаваща критериите по приложение 1 и всички необходими изследвания, съобразно приложение 2

³ подробна карта за фармакологичен маршрут по образец (таблица 1 на приложение 1)

⁴ епикриза от стационарно лечение за проведено лечение с ентэрален гел и постигане на оптимален ефект и уточнена поддържаща доза (с давност до 1 месец преди кандидатстването), придружена от консултативна оценка от гастроентеролог за липса на противопоказания за поставяне на постоянна гастроинтестинална сонда – само за пациенти, кандидатстващи за започване на лечение с ентэрален гел.

⁵ декларация за информирано съгласие с терапевтичния метод, подписана от болния – декларацията се изготвя от специализираната комисия съгласно разпоредбите на чл. 87 и чл. 88 от Закона за Здравето – само за пациенти, кандидатстващи за започване на лечение с ентэрален гел.

Протоколът се издава със срок на валидност до 180 дни, след осъществяването на перкутанната ендоскопска гастростомия. НЗОК не заплаща лекарствения продукт по време на стационарния престой за осъществяване на хирургична интервенция. Първоначалните заявителните документи за започване на лечение се внасят преди приложение на ентэрален гел. След одобряване на лечението от Комисията на НЗОК и установяване на повлияване на симптомите чрез временна назодуоденална сонда допълнителната медицинска документация по точка 7 и точка 8 се сканира и прикачва при първо продължаване на лечението - само за пациенти, кандидатстващи за започване на лечение с ентэрален гел.

Б. КРИТЕРИИ ЗА ПРОДЪЛЖАВАНЕ НА ЛЕЧЕНИЕТО (задължително е наличието на всички критерии)

1	Повлияване на основната двигателна симптоматика ¹	
2	Поставена постоянна сонда чрез перкутанна ендоскопска гастростомия ²	
3	Липса на промени в следените показатели ^{1,2}	
4	Доказана способност на болния да следва инструкциите за употреба ³	
5	Липса на изключващи критерии по точка В ^{1,2}	

¹ решение на специализирана комисия по АПр № 38

² медицинска документация, потвърждаваща критериите по приложение 1 и всички необходими изследвания, съобразно приложение 2

³ епикриза с №ИЗ с описан оперативен протокол - само за пациенти, кандидатстващи за първо продължаване на лечението с ентэрален гел

⁴ копие от декларация за информирано съгласие с терапевтичния метод, подписана от болния – декларацията се изготвя от специализираната комисия съгласно разпоредбите на чл. 87 и чл. 88 от Закона за Здравето – само за пациенти, кандидатстващи за първо продължаване на лечението с ентэрален гел

ПРИЛОЖЕНИЕ 1

В. ИСКЛЮЧАВЦИ КРИТЕРИИ:

1. Несигурна диагноза, Паркинсон плюс синдроми (мултисистемна атрофия, прогресивна супрануклеарна пареза или други невродегенеративни заболявания), вторичен Паркинсонов синдром, причинен от медикаменти, токсини, инфекциозни агенти, съдови заболявания, травма, мозъчна неоплазма и др.
2. Бременност и лактация, жени в детеродна възраст.
3. Пациенти претърпели оперативна интервенция за лечение на Паркинсонова болест (палидотомия, дълбока мозъчна стимулация, трансплантация на стволови клетки и др.).
4. Пациенти на лечение с медикаменти повлияващи чернодробния метаболизъм – барбитурати, карбамазепин, фенилбутазон, фенитоин, рифампицин, изоксикарбоксазид, фенелзин сулфат, tranlyscypromine sulphate, трициклични антидепресанти, MAO-инхибитори, SSRI и др.
5. Свръхчувствителност към леводопа или карбидопа.
6. Контраиндикации за приложението на леводопа като тясноъгълна глаукома, хипертиреозидизъм, феохромоцитом, синдром на Cushing, малигнен меланом.
7. Наличие на други неврологични и/или соматични заболявания, които могат да повлияят на лечението или да причинят допълнителен риск: наличие на отпадна неврологична симптоматика, дисфагия, множествена склероза, болест на Алцхаймер, когнитивни и психични нарушения (остро психотично разстройство, биполарно афективно разстройство и др.), клинично значими хематологични, ендокринни, респираторни, кардиоваскуларни, бъбречни, чернодробни, гастроинтестинални нарушения или неаплазми, както и злоупотреба с лекарствени вещества или алкохол.
8. Клинично значими отклонения в лабораторните показатели.
9. Наличие на контраиндикации за поставяне на гастроинтестинална сонда - патологични изменения на стомашната стена, сраствания, нарушения с хемокоагулационните показатели, перитонит, остър панкреатит, паралитичен илеус или субилеус – само за лечение с ентэрален гел.
10. Установено неспазване на терапевтичната схема от страна на болния, за повече от 30 дни.
11. Деца и юноши на възраст под 18 години.

Таблица 1 Фармакологичен маршрут

НАЧАЛО НА ЗАБОЛЯВАНЕТОг.

ЛЕКАРСТВЕН ПРОДУКТ	ДАТА НА ЗАПОЧВАНЕ НА ЛЕЧЕНИЕ	ДНЕВНА ДОЗА	ДАТА НА ПРЕУСТАНОВЯВАНЕ НА ЛЕЧЕНИЕТО	ПРИЧИНА ЗА ПРЕУСТАНОВЯВАНЕ ИЛИ ПРОМЯНА НА ДОЗАТА

ПРИЛОЖЕНИЕ 2**I. ЛЕЧЕБНО-ДИАГНОСТИЧЕН АЛГОРИТЪМ**

1. ЛЕКАРСТВЕНИ ПРОДУКТИ, включени в Приложение 1 на ПЛС, които НЗОК заплаща в съответствие с действащите нормативни документи.

Таблица 1

INN	МКБ	ОГРАНИЧЕНИЯ
LEVODOPA/CARBIDOPA*	G 20	▪ лица над 18 години
APOMORPHINE	G 20	▪ лица над 18 години
LEVODOPA/CARBIDOPA/ENTACAPONE*	G 20	▪ лица над 18 години
FOSLEVODOPA/FOSCARBIDOPA**	G 20	▪ лица над 18 години

*Методът на лечение с **LEVODOPA/CARBIDOPA** и **LEVODOPA/CARBIDOPA/ENTACAPONE** се състои в подаване на интестинален гел директно в дуоденума с постоянна инфузия през перкутанна ендоскопска гастростома, тръбна система и преносима помпа. Абсорбцията в проксимална трета на тънкото черво води до оптимизиране на абсорбцията на медикамента и осигурява постоянно плазмено ниво и непрекъсната допаминергична стимулация.

Индивидуалната поддържаща дозировка следва да бъде оптимизирана и обичайно е 2-6 ml/ час.

Методът на лечение с **FOSLEVODOPA/FOSCARBIDOPA се състои в непрекъснато подаване на интестинален гел подкожно с инфузионна система. Скоростта на инфузията на час следва да бъде базирана на приема LE от пациента по време на обичаен 16-часов буден период,

2. ПРОСЛЕДЯВАНЕ

Таблица 2

ИЗСЛЕДВАНИЯ и КОНСУЛТАЦИИ*	ИЗХОДНИ	НА 6 МЕСЕЦА**	НА 12 МЕСЕЦА**
ПКК с ДКК	✓	✓	✓
Кръвна захар	✓	✓	✓
ASAT	✓	✓	✓
ALAT	✓	✓	✓
Урея	✓	✓	✓
Креатинин	✓	✓	✓
Пикочна киселина	✓	✓	✓
Билирубин	✓	✓	✓

* Изследванията следва да са с давност до 1 месец преди кандидатстването

** периодичността на последващия лабораторен контрол се осъществява по преценка на лекуващия специалист в съответствие с клиничните индикации

II. ОБЩИ ИЗИСКВАНИЯ

1. Възрастовата граница се изчислява в навършени години - т.е. включително към датата на издаване на протокола от специализираната комисия.

2. При назначаване на терапия по протокол задължително се съобразяват възрастовите ограничения, съгласно кратката характеристика на съответния лекарствен продукт, утвърдена по реда на ЗЛПХМ.

3. НЗОК не заплаща лечение извън указаната възрастова граница в кратката характеристика на продукта.

4. НЗОК не заплаща лечение с дози над максимално разрешените по кратка характеристика на продукта.

5. В случай на настъпила подозирана нежелана лекарствена реакция, лекарят уведомява ИАЛ по реда на чл. 184 от ЗЛПХМ. Копие от съобщението се прилага/описва към/в медицинската документация на ЗОЛ при кандидатстване за лечение.

6. Всеки е-протокол се издава въз основа на издаден медицински документ: специализирана комисия в ЛЗБП на основание АПр № 38 „Определяне на план на лечение и проследяване на терапевтичния отговор при пациенти, получаващи скъпоструващи лекарствени продукти по реда на чл. 78, т. 2 ЗЗО“.

Екземпляр на хартиен носител от АПр № 38 „Определяне на план на лечение и проследяване на терапевтичния отговор при пациенти, получаващи скъпоструващи лекарствени продукти по реда на чл. 78, т. 2 ЗЗО“, който е основание за издаване на протокол, подписан от специализирана комисия и ЗОЛ, се води по ред, определен от лечебното заведение и се съхранява в кабинета на комисията.

7. При издаване на Е-протокол по реда на експертизата по чл.78, т.2 от ЗЗО, отпада необходимостта да се предоставят и съхраняват приложение №1 и приложение №3 от настоящите „Изисквания на НЗОК“.

8. Издаването на Е-протокол се осъществява в съответствие със съвместни „Указания за работа с подаден по електронен път протокол ИА/В/ИС (е-протокол)“, между Националната здравноосигурителна каса и Български лекарски съюз за прилагане на Националния рамков договор за медицинските дейности.

Настоящите изисквания са утвърдени от управителя на НЗОК след Решение № РД-НС-04-70/12.06.2024г. на Надзорния съвет на НЗОК и предварително съгласуване с БЛС, на основание чл.51, ал.10 във вр. с ал.8 от Правилника за устройството и дейността на Националната здравноосигурителна каса. Изискванията влизат в сила от датата на обнародването им в „Държавен вестник“ и отменят действащите изисквания, в сила от 03.06.2022г. на основание решение № РД-НС-04-59/19.05.2023г.

ПРИЛОЖЕНИЕ 3**ДЕКЛАРАЦИЯ ЗА ИНФОРМИРАНО СЪГЛАСИЕ С ИЗИСКВАНИЯТА ЗА ЗАПОЧВАНЕ/ ПРОДЪЛЖАВАНЕ НА ЛЕЧЕНИЕТО С ЛЕКАРСТВЕНИЯ ПРОДУКТ**

.....
Аз долуподписаният/ата

.....
след като се запознах с цялата ми предоставена информация и целта на лечението с лекарствения продукт..... и след като получих изчерпателни отговори на поставените от мен въпроси, декларирам че:

1. Ще спазвам препоръчаната ми схема на лечение и периодичност на контролните прегледи.
2. Редовно ще се явявам на контролни прегледи и няма да променям самovolно или под друго внушение назначената ми терапия.
3. При преустановяване на лечението по причини, неизтичащи от решението на Комисията за експертизи в РЗОК и/или Комисията по чл. 78, т.2 от ЗЗО, ще уведомя незабавно личния си лекар.
4. При неспазване на посочените условия лечението ми с упоменатия лекарствен продукт ще бъде прекратено и няма да имам претенции към НЗОК.

НАЦИОНАЛНА ЗДРАВНООСИГУРИТЕЛНА КАСА

София 1407, ул. "Кричим" No 1

www.nhif.bg

тел: +359 2 9659301

УТВЪРЖДАВАМ:

**ПРОФ. МОМЧИЛ МАВРОВ
ВР. И. Д. УПРАВИТЕЛ НА НЗОК**

**ИЗИСКВАНИЯ НА НЗОК
ЗА ПРОВЕЖДАНЕ НА ЛЕЧЕНИЕ
ПРИ БОЛЕСТ НА ПАРКИНСОН
В ИЗВЪНБОЛНИЧНАТА ПОМОЩ**

ИЗИСКВАНИЯ НА НЗОК ПРИ ИЗДАВАНЕ НА ПРОТОКОЛИ ЗА ЛЕЧЕНИЕ НА БОЛНИ С БОЛЕСТ НА ПАРКИНСОН

Протоколът се издава от специалисти с код на специалност 10 – неврология или от специализирана комисия в лечебни заведения (ЛЗ) за болнична помощ, сключили договор с НЗОК. Специализираните комисии се създават със Заповед на директора в следните ЛЗ: МБАЛНП "Св. Наум" - гр. София, УМБАЛ "Александровска" - гр. София, УМБАЛ "Царица Йоанна - ИСУЛ" - гр. София, ВМА - гр. София, МБАЛ "НКБ" - гр. София, УМБАЛ "Св. Георги" - гр. Пловдив, УМБАЛ "Св. Марина" - гр. Варна, УМБАЛ - гр. Плевен, УМБАЛ - гр. Стара Загора, Първа МБАЛ – гр. София, МБАЛ „Каспела“ – гр. Пловдив, УМБАЛ „Св.Иван Рилски“ – гр. София, УМБАЛ "Св. Анна" - гр. София, „Аджикадем Сити клиник МБАЛ Токуда“ - гр. София, „МБАЛ Сърце и Мозък“ – гр. Плевен, „МБАЛ Сърце и Мозък“ – гр. Бургас.

I. РЕД ЗА ЗАБЕРЯВАНЕ НА ПРОТОКОЛИТЕ

II. ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

1. Е-протокол се издава от лекар специалист по профила на заболяването, изпълнител на специализирана извънболнична медицинска помощ на основание издаден „Амбулаторен лист“ или от членове на специализирани комисии в лечебни заведения, оказващи болнична медицинска помощ (ЛЗБП) на основание „Решение на специализирана комисия“ по АПР № 38 „Определяне на план на лечение и проследяване на терапевтичния отговор при пациенти, получаващи скъпо струващи лекарствени продукти по реда на чл. 78, т. 2 ЗЗО“ в съответствие с настоящите Изисквания на НЗОК, като първият и всеки следващ протокол се издават за период до 365 дни.

2. Здравноосигуреното лице удостоверява с подписа си в „Амбулаторен лист“ или „Решение на специализирана комисия“ по АПР № 38: следното: „Желя да ми бъде одобрено лечение с лекарствения продукт, като декларирам, че съм уведомен за действието на назначената лекарствена терапия и давам информирано съгласие същата да ми бъде прилагана“; „Съгласен/а съм за използване на личните ми данни за целите на експертизата“; „Желя да бъда уведомен/а за резултата от експертизата от РЗОК по един от следните начини: по e-mail, телефон или на място в РЗОК“; „Разрешавам достъп до електронното ми здравно досие“.

3. Преди стартиране на процеса по издаване на Е-протокол на ЗОЛ, специалистът/специализираната комисия след получено разрешение за достъп от ЗОЛ до електронното му здравно досие, прави справка по електронен път за издадени предходни протоколи, по същия профил на заболяване. Процесът по издаване на Е-протокол се реализира в медицински софтуер. **В настоящите изисквания са посочени необходимите документи за издаване на Е-протокол на ЗОЛ.**

4. Към всеки Е-протокол, с който е назначена лекарствена терапия, се прилагат необходимите документи (амбулаторните листове, епикризи, изследвания и др.), след което документите се изпращат по електронен път към информационната система на НЗОК. Документите, които съществуват в НЗИС/информационната система на НЗОК, се декларират в Е-протокола с техните уникални номера (НРН).

Информацията, относима към издаване на Е-протокола, която е в документ, който няма електронен формат, се попълва в Амбулаторния лист/Решението на специализирана комисия - основание за издаване на Е-протокола, или документа се прилага като сканирано копие.

5. При издаване на Е-протокол по реда на експертизата по чл.78, т.2 от ЗЗО, **отпада необходимостта да се предоставят и съхраняват приложение № 1 и приложение № 3** от настоящите „Изискванията на НЗОК“, при следните условия:

- за **приложение № 1** - при наличието на текст в „Амбулаторния лист“/„Решение на специализирана комисия“ по АПР № 38: „Липсват изключващи критерии за започване/продължаване на лечение с ЛП“;

- за **приложение № 3** - при наличието на текст в „Амбулаторния лист“/„Решение на специализирана комисия“ по АПР № 38: „Желя да ми бъде одобрено лечение с лекарствения продукт, като декларирам, че съм уведомен за действието на назначената лекарствена терапия и давам информирано съгласие същата да ми бъде прилагана“.

ПРИЛОЖЕНИЕ 1А

ЛИСТ ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ НА КРИТЕРИИТЕ ЗА ПРОВЕЖДАНЕ НА ЛЕЧЕНИЕ НА БОЛНИ С БОЛЕСТ НА ПАРКИНСОН

Стъпки в терапията:

Лекарствени продукти с невропротективно действие (Selegiline, Rasagiline), освен в случаите, когато те са контраиндицирани или с реакция на непоносимост.

Комбинирана терапия (Selegiline, Rasagiline и допаминови агонисти).

ЛЕВОДОПА – в дневна доза 200 - 400 mg и увеличаване при изчерпване на ефекта, но не повече от 1500 mg/ дневно.

Комбинирана терапия (леводопа, допаминови агонисти, Rasagiline).

Комбинирано лечение с леводопа/инхибитори на катехол-орто-метил-трансферазата – в дефинирана дневна доза (DDD) и постепенно увеличаване на дозата при изчерпване на ефекта, но не повече от 800 mg леводопа/дневно.

А. КРИТЕРИИ ЗА ЗАПОЧВАНЕ НА ЛЕЧЕНИЕ С ЛЕВОДОПА (задължително е наличието на всички критерии)

1	Клинично сигурна диагноза "Паркинсонова болест" – съобразно критериите в "Национален консенсус за диагноза и лечение на ПБ" ¹	
2	Наличие на двигателна симптоматика ¹	
3	** Липса на ефект от лечението с лекарствени продукти с невропротективно действие ¹	
4	Липса на изключващи критерии по точка В	

¹ решение на специализирана комисия по АПр № 38 и медицинска документация, потвърждаваща критериите по приложение 1 и всички необходими изследвания, съобразно приложение 2

Б. КРИТЕРИИ ЗА ПРОДЪЛЖАВАНЕ НА ЛЕЧЕНИЕТО С ЛЕВОДОПА С УВЕЛИЧАВАНЕ НА ДОЗАТА – но не повече от 1500 mg/дневно (в свободен текст се вписва ясната медицинска мотивация)

Липса на странични ефекти и изключващи критерии по точка В	

¹ медицинска документация с отразена ефективност по клинични показатели от прилаганото лечение

В. ИЗКЛЮЧАЩИ КРИТЕРИИ (при започване и при продължаване на лечението)

1. Болни под 18 годишна възраст
2. Бременност и лактация
3. Тесногълна глаукома
4. Сериозни странични реакции от лечението

ПРИЛОЖЕНИЕ 1Б**А. КРИТЕРИИ ЗА ЗАПОЧВАНЕ НА ЛЕЧЕНИЕ С LEVODOPA/CARVIDOPA/ENTACAPONE (задължително е наличието на всички критерии)**

1	Клинично сигурна диагноза "Паркинсонова болест" – съобразно критериите в "Национален консенсус за диагноза и лечение на ПБ" – късна болест на Паркинсон и наличие на двигателни флукутации ¹	
2	Наличие на феномени на изчерпване на дозата или феномени „включване и изключване“ ¹	
3	Липса на странични ефекти и изключващи критерии по точка В	

¹ решение на специализирана комисия по АПр № 38 и медицинска документация, потвърждаваща критериите по приложение 1 и всички необходими изследвания, съобразно приложение 2

Б. КРИТЕРИИ ЗА ПРОДЪЛЖАВАНЕ НА ЛЕЧЕНИЕ С LEVODOPA/CARVIDOPA/ENTACAPONE (задължително е наличието на всички критерии)

1	Повлияване на поне два от кардиналните симптоми (статичен тремор, брадикинеза, ригидност и постурални нарушения) ¹	
2	* Липса на странични ефекти и изключващи критерии по точка В	

¹ медицинска документация с отразена ефективност по клинични показатели от прилаганото лечение

В. ИЗКЛЮЧВАЩИ КРИТЕРИИ (при започване и при продължаване на лечението)

1. Болни под 18 годишна възраст
2. Бременност и лактация
3. За Levodopa/Carbidopa/ Entacapone – болни с феохромоцитом, болни с чернодробна дисфункция

ПРИЛОЖЕНИЕ 2**I. ЛЕЧЕБНО-ДИАГНОСТИЧЕН АЛГОРИТЪМ**

1. **ЛЕКАРСТВЕНИ ПРОДУКТИ**, включени в Приложение 1 на ПЛС, които НЗОК заплаща в съответствие с действащите нормативни документи.

Таблица 1

INN	ДОЗА
LEVODOPA AND DECARBOXYLASE INHIBITOR	▪ 600 mg (Refers to levodopa)
LEVODOPA, DECARBOXYLASE AND COMT INHIBITOR	▪ 450 mg (Refers to levodopa)

2. ПРОСЛЕДЯВАНЕ

Таблица 2

Показатели и изследвания	Период на лечение	
	изходно*	контрол**
ПКК и ДКК	x	x
Урея	x	x
Креатинин	x	x
ASAT	x	x
ALAT	x	x

* Изследванията следва да са с давност до 1 месец преди кандидатстването

** периодичността на последващия лабораторен контрол се осъществява по преценка на лекуващия специалист в съответствие с клиничните индикации

II. ОБЩИ ИЗИСКВАНИЯ

- Възрастовата граница** се изчислява в навършени години - т.е. включително към датата на издаване на протокола от специализираната комисия.
 - При назначаване на терапия по протокол задължително се съобразяват възрастовите ограничения, съгласно кратката характеристика на съответния лекарствен продукт, утвърдена по реда на ЗЛПХМ.
 - НЗОК не заплаща лечение извън указаната възрастова граница в кратката характеристика на продукта.
 - НЗОК не заплаща лечение с дози над максимално разрешените по кратка характеристика на продукта.
 - В случай на настъпила подозирана нежелана лекарствена реакция, лекарят уведомява ИАЛ по реда на чл. 184 от ЗЛПХМ. Копие от съобщението се прилага/описва към/в медицинската документация на ЗОЛ при кандидатстване за лечение.
 - Всеки е-протокол се издава** въз основа на издаден медицински документ – „Амбулаторен лист“ от специалист, изпълнител на СИМП или от специализирана комисия в ЛЗБП на основание АПр № 38 „Определяне на план на лечение и проследяване на терапевтичния отговор при пациенти, получаващи скъпоструващи лекарствени продукти по реда на чл. 78, т. 2 ЗЗО“.
- Екземпляр на хартиен носител от Амбулаторния лист или АПр № 38 „Определяне на план на лечение и проследяване на терапевтичния отговор при пациенти, получаващи скъпоструващи лекарствени продукти по реда на чл. 78, т. 2 ЗЗО“, който е основание за издаване на протокол, подписан от специалист/специализирана комисия и ЗОЛ, се води по ред, определен от лечебното заведение и се съхранява в кабинета на специалиста/комисията.
- При издаване на Е-протокол по реда на експертизата по чл.78, т.2 от ЗЗО, отпада необходимостта да се предоставят и съхраняват приложение №1 и приложение №3 от настоящите „Изисквания на НЗОК“.
 - Издаването на Е-протокол се осъществява в съответствие със съвместни „Указания за работа с подаден по електронен път протокол IA/IB/IC (е-протокол)“, между Националната здравноосигурителна каса и Български лекарски съюз за прилагане на Националния рамков договор за медицинските дейности.

Настоящите изисквания са утвърдени от управителя на НЗОК след Решение № РД-НС-04-70/12.06.2024г. на Надзорния съвет на НЗОК и предварително съгласуване с БЛС, на основание чл.51, ал.10 във вр. с ал.8 от Правилника за устройството и дейността на Националната здравноосигурителна каса. Изискванията влизат в сила от датата на обнародването им в „Държавен вестник“ и отменят действащите изисквания, в сила от 03.06.2022г. на основание решение № РД-НС-04-59/19.05.2022г.

ПРИЛОЖЕНИЕ 3**ДЕКЛАРАЦИЯ ЗА ИНФОРМИРАНО СЪГЛАСИЕ С ИЗИСКВАНИЯТА ЗА ЗАПОЧВАНЕ/ ПРОДЪЛЖАВАНЕ НА ЛЕЧЕНИЕТО С ЛЕКАРСТВЕНИЯ ПРОДУКТ**

.....
Аз долуподписаният/ата

.....
след като се запознах с цялата ми предоставена информация и целта на лечението с лекарствения продукт..... и след като получих изчерпателни отговори на поставените от мен въпроси, декларирам че:

1. Ще спазвам препоръчаната ми схема на лечение и периодичност на контролните прегледи.
2. Редовно ще се явявам на контролни прегледи и няма да променям самovolно или под друго внушение назначената ми терапия.
3. При преустановяване на лечението по причини, произтичащи от решението на Комисията за експертизи в РЗОК и/или Комисията по чл. 78, т.2 от ЗЗО, ще уведомя незабавно личния си лекар.
4. При неспазване на посочените условия лечението ми с упоменатия лекарствен продукт ще бъде прекратено и няма да имам претенции към НЗОК.

НАЦИОНАЛНА ЗДРАВНООСИГУРИТЕЛНА КАСА

София 1407, ул. "Кричим" No 1

www.nhif.bg

тел: +359 2 9659301

УТВЪРЖДАВАМ:

ПРОФ. МОМЧИЛ МАВРОВ
ВР. И. Д. УПРАВИТЕЛ НА НЗОК

ИЗИСКВАНИЯ НА НЗОК

ПРИ ЛЕЧЕНИЕ НА ХИПОПИТУИТАРИЗЪМ И

ДЕФИЦИТ НА РАСТЕЖЕН ХОРМОН

В ИЗВЪНБОЛНИЧНАТА ПОМОЩ

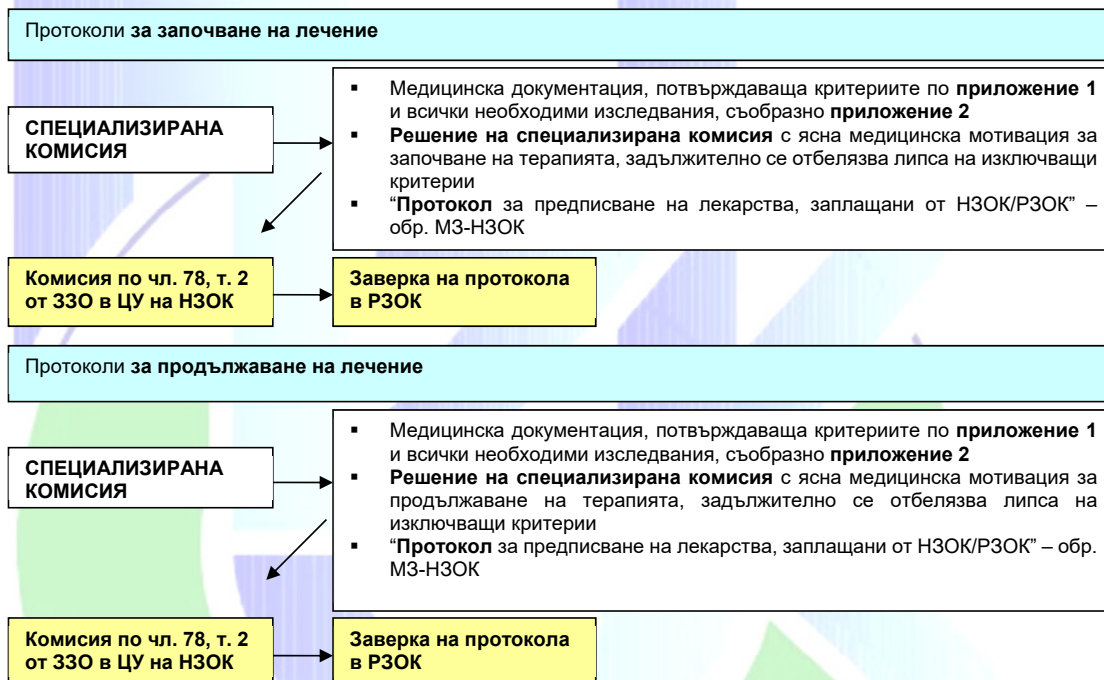
ИЗИСКВАНИЯ НА НЗОК ПРИ ИЗДАВАНЕ НА ПРОТОКОЛИ ЗА ПРОВЕЖДАНЕ НА ЛЕЧЕНИЕ ПРИ ХИПОПИТУИТАРИЗЪМ И ПРИ ДЕФИЦИТ НА РАСТЕЖЕН ХОРМОН В ИЗВЪНБОЛНИЧНАТА ПОМОЩ

Протоколът се издава от специализирана комисия в лечебно заведение за болнична помощ, сключило договор с НЗОК. Специализираните комисии се създават със Заповед на директора на ЛЗ:

за възраст до 18 години: СБАЛДБ „Проф. д-р Иван Митев“ – гр. София - Клиника по ендокринология, диабет и генетични заболявания и клиника по нефрология и хемодиализа; УМБАЛ „Света Марина“ – гр. Варна – Първа детска клиника, отделение по детска ендокринология и болести на обмяната; УМБАЛ „Свети Георги“ – гр. Пловдив - Клиника по педиатрия, звено „детска ендокринология“; УМБАЛ „Д-р Г. Странски“ – гр. Плевен - Клиника по детски болести.

за възраст над 18 годишна възраст - УСБАЛЕ „Акад. Иван Пенчев“ – гр. София - Клиника по ендокринология; УМБАЛ „Света Марина“ – гр. Варна - Клиника по ендокринология и болести на обмяната.

I. РЕД ЗА ЗАВЕРЯВАНЕ НА ПРОТОКОЛИТЕ

II. ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

1. Е-протокол се издава от членове на специализирани комисии в лечебни заведения, оказващи болнична медицинска помощ (ЛЗБП) на основание „Решение на специализирана комисия“ по АПР № 38 „Определяне на план на лечение и проследяване на терапевтичния отговор при пациенти, получаващи скъпоструващи лекарствени продукти по реда на чл. 78, т. 2 ЗЗО“ в съответствие с настоящите Изисквания на НЗОК. Е-протокол се издава за период до 90 дни при започване на лечение и до 365 дни по преценка на специализираната комисия за пореден курс.

2. ЗОЛ (настойник/родител) удостоверява с подписа си в „Решение на специализирана комисия“ по АПР № 38: следното: „Желая да ми бъде одобрено лечение с лекарствения продукт, като декларирам, че съм уведомен за действието на назначената лекарствена терапия и давам информирано съгласие същата да ми бъде прилагана“; „Съгласен/а съм за използване на личните ми данни за целите на експертизата“; „Желая да бъда уведомен/а за резултата от експертизата от РЗОК по един от следните начини: по e-mail, телефон или на място в РЗОК“; „Разрешавам достъп до електронното ми здравно досие“.

3. До получаване на информация за започване или продължаване на заявеното лечение, ЗОЛ продължава терапията с лекарствени продукти, с които е провеждал лечението до момента.

4. Преди стартиране на процеса по издаване на Е-протокол на ЗОЛ, специализираната комисия осъществява справка по електронен път за издадени на ЗОЛ предходни протоколи, по същия профил на заболяване. Процесът по издаване на Е-протокол се реализира в медицински софтуер. В настоящите изисквания са посочени необходимите документи за издаване на Е-протокол на ЗОЛ.

5. Документите (амбулаторните листове, епикризи, изследвания), които съществуват в НЗИС/информационната система на НЗОК, се декларират в Е-протокола с техните уникални номера (НРН).

Информацията, относима към издаване на Е-протокола, която е в документ, който няма електронен формат и не се съдържа в НЗИС, се подава: като се попълва в Решението на специализирана комисия – основание за издаване на Е-протокола или документът се сканира и прикача към Е-протокола.

6. При издаване на Е-протокол по реда на експертизата по чл.78, т.2 от ЗЗО, отпада необходимостта да се предоставят и съхраняват приложение №1 и приложение №3 от настоящите „Изисквания на НЗОК“, при следните условия:

- за приложение №1, подписано от специализираната комисия, при наличието на текст в „Решение на специализирана комисия“ по АПР № 38: „Липсват изключващи критерии за започване/продължаване на лечение с ЛП“;

- за приложение №3, подписано от ЗОЛ, при наличието на текст в „Решение на специализирана комисия“ по АПР № 38: „Желая да ми бъде одобрено лечение с лекарствения продукт, като декларирам, че съм уведомен за действието на назначената лекарствена терапия и давам информирано съгласие същата да ми бъде прилагана“

ПРИЛОЖЕНИЕ 1А**ЛИСТ ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ НА КРИТЕРИИТЕ ПРИ ЗАПОЧВАНЕ НА ЛЕЧЕНИЕ ПРИ ХИПОПИТУИТАРИЗЪМ И ПРИ ДЕФИЦИТ НА РАСТЕЖЕН ХОРМОН ПОД 18 ГОДИШНА ВЪЗРАСТ В ИЗВЪНБОЛНИЧНАТА ПОМОЩ****А. I. КРИТЕРИИ ЗА ЗАПОЧВАНЕ НА ЛЕЧЕНИЕ (ЗАДЪЛЖИТЕЛНИ СА 1, 4, 5, 6 И 8 КРИТЕРИИ И 2, 3 ИЛИ 7 КРИТЕРИИ СЪОБРАЗНО МКБ КОД)**

	МКБ E23.0, N18.0, N18.8, Q87.1, Q96.0, Q96.1, Q96.2, Q96.3, Q96.4, Q96.8	
1	Сигурна диагноза , клинична симптоматика, ниво на растежен хормон, рентгенография и/или компютърна (КТ) или магнитно-резонансна томография (МРТ) на хипоталамус-хипофиза за хипофизарен нанизъм (при деца над 5 год. възраст - 2 теста за РХ, доказващи хипофункция на хипофизата; при деца под 5 годишна възраст - данни за аномалии на хипофизата от МРТ, нисък РХ при спонтанна хипогликемия и/или ниски нива на IGF-1 и/или IGFBP-3); генетичен тест (цитогенетичен анализ, FISH, ДНК) за изолиран/комбиниран дефицит на РХ, Синдром на Turner и Синдром на Prader-Willi; доказана бъбречна недостатъчност и изоставане в растежа (до 18 годишна възраст) ¹	
2	Ниво на растежен хормон (РХ) при стимулационни тестове: <ul style="list-style-type: none"> ▪ РХ (соматотропен хормон - СТХ) < 10 ng/ml при деца ¹ ▪ IGF-1 и/или IGF-BP-3 - ниски базални нива за съответната възраст ¹ 	
3	Креатининов клирънс < 70 ml/min/ 1.73 m ² ¹	
4	Резултат от рентгенография за определяне на костна възраст ¹	
5	Ниво на TSH и тиреоидни хормони / fT4/ ¹	
6	Изследване на очни дъна - фундоскопия ²	
7	Само при наличие на надбъбречна недостатъчност – спонтанен сутрешен кортизол с успоредно измерване на АСТН и/или АСТН тест/инсулинов тест, КАС, йонограма (Na, K, Cl) ² *	
8	Липса на изключващи критерии по точка Б	

*Критерий 7 се приема за валиден само при едновременно наличие на положителен критерий 2

Забележки:

а/ стимулационните тестове за РХ се провеждат с инсулин, глюкагон, клонидин-хидрохлорид (хлофазолин) или аргинин хидрохлорид

б/ не се изисква провеждане на стимулационни тестове за РХ при доказани синдром на Turner и Prader Willi

в/ нисък РХ на фона на спонтанна хипогликемия има стойност на РХ-стимулационен тест

г/ при наличие на ниски IGF-1 и/или IGF-BP-3 и доказан молекулярно-генетично ендемоген дефицит на РХ или РХ с намалена биологична активност е индицирано лечение с растежен хормон, независимо от резултата на стимулационните тестове за РХ

д/ при деца с хронична бъбречна недостатъчност и изоставане в растежа не се изисква определяне нива на растежен хормон и щитовидни хормони

¹решение на специализирана комисия с отразени анамнестични данни, клиничната симптоматика и еволютивния ход на заболяването

²медицинска документация, потвърждаваща критериите по приложение 1 и всички необходими изследвания, съобразно приложение 2
Изследванията за недостатъчност на растежен хормон се провеждат след започната адекватна заместителна терапия по отношение на съпътстващи хормонални недостатъчности и постигната компенсация.

Б. ИЗКЛЮЧАЩИ КРИТЕРИИ (ПРИ ЗАПОЧВАНЕ НА ЛЕЧЕНИЕТО)

1. Свръхчувствителност към активното или някое от помощните вещества
2. Затворени епифизи
3. Придружаващо остро или декомпенсирано тежко заболяване
4. Наличие на активни новообразувания
5. Нарушен глюкозен толеранс, при HbA_{1c} над 6.5%
6. Едем на папилата

ПРИЛОЖЕНИЕ 1А**ЛИСТ ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ НА КРИТЕРИИТЕ ПРИ ЗАПОЧВАНЕ НА ЛЕЧЕНИЕ С РАСТЕЖЕН ХОРМОН
ПРИ СЛЕДПРОЦЕДУРЕН ХИПОПИТУИТАРИЗЪМ НАД 18 ГОДИШНА ВЪЗРАСТ В
ИЗВЪНБОЛНИЧНАТА ПОМОЩ****А. II. КРИТЕРИИ ЗА ЗАПОЧВАНЕ НА ЛЕЧЕНИЕ (ЗАДЪЛЖИТЕЛНИ СА ВСИЧКИ КРИТЕРИИ)**

	МКБ Е89.3	
1	Сигурна диагноза – наличие на хипосоматотропизъм на фона на подлежащо хипоталамо-хипофизно заболяване след интервенция ^{1,2,3}	
2	Ниво на растежен хормон (РХ) и на инсулиноподобен растежен фактор-1 (IGF-1): ^{1,2} <ul style="list-style-type: none"> ▪ ниско за съответната възраст ниво на IGF-1, при наличие на дефицити и на два други аденохипофизни хормона ▪ поне един стимулационен тест за РХ 	
3	Магнитно-резонансна томография или КАТ на главен мозък ^{1,2}	
4	Изследване на кръвна глюкоза и при необходимост КГП, НbA_{1c} ^{1,2}	
5	Консултация със специалист очни болести и изследване на очни дъна (фундоскопия) ^{1,2}	
6	Липса на изключващи критерии по точка Б	

¹ решение на специализирана комисия с отразени анамнестични данни, клиничната симптоматика и еволютивния ход на заболяването

² медицинска документация, потвърждаваща критериите по приложение 1 и всички необходими изследвания, съобразно приложение 2

Б. ИЗКЛЮЧАЩИ КРИТЕРИИ (ПРИ ЗАПОЧВАНЕ НА ЛЕЧЕНИЕТО)

1. Свръхчувствителност към активното или някое от помощните вещества
2. Възраст над 65 години
3. Бременност и кърмене
4. Наличие на активно злокачествено заболяване
5. Наличие на остро критично заболяване
6. Едем на папилата
7. Нарушен глюкозен толеранс, при НbA_{1c} над 7.5%

ПРИЛОЖЕНИЕ 1Б**ЛИСТ ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ НА КРИТЕРИИТЕ ПРИ ПРОДЪЛЖАВАНЕ НА ЛЕЧЕНИЕТО ПРИ ХИПОПИТУИТАРИЗЪМ И ДЕФИЦИТ НА РАСТЕЖЕН ХОРМОН ПОД 18 ГОДИШНА ВЪЗРАСТ В ИЗВЪНБОЛНИЧНАТА ПОМОЩ****А. I. КРИТЕРИИ ЗА ПРОДЪЛЖАВАНЕ НА ЛЕЧЕНИЕТО (ЗАДЪЛЖИТЕЛНИ СА ВСИЧКИ КРИТЕРИИ)**

	МКБ E23.0, N18.0, N18.8, Q87.1, Q96.0, Q96.1, Q96.2, Q96.3, Q96.4, Q96.8	
1	Оценка на физическо развитие и костно съзряване ¹	
2	Изследване на кръвна глюкоза и НвА ₁ C ¹	
3	Ниво на IGF-I или IGF-ВР-3 ¹	
4	Ниво на гонадотропини, полови стероиди ¹	
5	Само при наличие на надбъбречна недостатъчност – телесна повърхност (m ²), кортизол в 24 часова урина, йонограма (Na, K, Cl), КАС ¹	
6	Креатининов клирънс (при ХБН) ¹	
7	Изследване на очни дъна – фундоскопия ²	
8	Резултат от рентгенография за определяне на костна възраст ²	
9	Липса на изключващи критерии по точка Б	

¹ решение на специализирана комисия с отразени анамнестични данни, клиничната симптоматика и еволютивния ход на заболяването

² медицинска документация, потвърждаваща критериите по приложение 1 и всички необходими изследвания, съобразно приложение 2 и растежна крива на пациента;

Б. ИЗКЛЮЧВАЩИ КРИТЕРИИ (ПРИ ПРОДЪЛЖАВАНЕ НА ЛЕЧЕНИЕТО)

1. Свръхчувствителност към активното или някое от помощните вещества
2. Затворени епифизи (с изключение на пациенти с хипопитуитаризъм и синдром на Prader-Willi, които до 18 годишна продължават лечението в дози за възрастни)
3. Придружаващо остро тежко заболяване
4. Наличие на активни новообразувания
5. Признаци на рецидив при прекарано злокачествено новообразувание
6. Нарушен глюкозен толеранс, при НвА₁C над 7.5%
7. Бременност и кърмене

ПРИЛОЖЕНИЕ 1Б**ЛИСТ ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ НА КРИТЕРИИТЕ ПРИ ПРОДЪЛЖАВАНЕ НА ЛЕЧЕНИЕТО С РАСТЕЖЕН ХОРМОН НАД 18 ГОДИШНА ВЪЗРАСТ В ИЗВЪНБОЛНИЧНАТА ПОМОЩ****А. II. КРИТЕРИИ ЗА ПРОДЪЛЖАВАНЕ НА ЛЕЧЕНИЕТО (ЗАДЪЛЖИТЕЛНИ СА ВСИЧКИ КРИТЕРИИ)**

	МКБ E23.0	
1	Клинична оценка ¹	
2*	Нива на соматотропен хормон (СТХ), IGF-1 и/или IGF-ВР-3* - ниски нива за съответната възраст (на СТХ - при стимулационни тестове) ¹	
3	Биохимични изследвания ¹	
4	Изследване на кръвна глюкоза и НвА1С ¹	
5	Липса на нежелана лекарствена реакция и изключващи критерии по точка Б	

¹ решение на специализирана комисия с отразени анамнестични данни, клиничната симптоматика и еволютивния ход на заболяването

² медицинска документация, потвърждаваща диагнозата и лечението на заболяването в детска възраст, критериите по приложение 1 и всички необходими изследвания, съобразно приложение 2

*Прилага се в случаите на прекъснато заместителното лечение.

Б. ИЗКЛЮЧВАЩИ КРИТЕРИИ (ПРИ ПРОДЪЛЖАВАНЕ НА ЛЕЧЕНИЕТО)

1. Свърхчувствителност към активното или някое от помощните вещества
2. Придружаващо остро тежко заболяване
3. Наличие на активни новообразувания
4. Признаци на рецидив при прекарано злокачествено новообразование
5. Декомпенсиран захарен диабет - НвА1С над 7.5%
6. Бременност и кърмене
7. Едем на папилата

ПРИЛОЖЕНИЕ 1Б**ЛИСТ ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ НА КРИТЕРИИТЕ ПРИ ПРОДЪЛЖАВАНЕ НА ЛЕЧЕНИЕТО С РАСТЕЖЕН ХОРМОН ПРИ СЛЕДПРОЦЕДУРЕН ХИПОПИТУИТАРИЗЪМ НАД 18 ГОДИШНА ВЪЗРАСТ В ИЗВЪНБОЛНИЧНАТА ПОМОЩ****А. III. КРИТЕРИИ ЗА ПРОДЪЛЖАВАНЕ НА ЛЕЧЕНИЕТО (ЗАДЪЛЖИТЕЛНИ СА ВСИЧКИ КРИТЕРИИ)**

	МКБ Е89.3	
1	Клинична оценка ¹	
2	Ниво на соматотропен хормон (СТХ) и - IGF-1 и/или IGF-ВР-3 ¹	
3*	Магнитно-резонансна томография или КАТ на главен мозък ¹	
3	Биохимични изследвания ¹	
4	Изследване на кръвна глюкоза и НвА₁С ¹	
5	Липса на нежелана лекарствена реакция и изключващи критерии по точка Б	

¹ решение на специализирана комисия с отразени анамнестични данни, клиничната симптоматика и еволютивния ход на заболяването

² медицинска документация, потвърждаваща критериите по приложение 1 и всички необходими изследвания, съобразно приложение 2

Б. ИЗКЛЮЧАЩИ КРИТЕРИИ (ПРИ ПРОДЪЛЖАВАНЕ НА ЛЕЧЕНИЕТО)

1. Свръхчувствителност към активното или някое от помощните вещества
2. Възраст над 65 години
3. Бременност и кърмене
4. Наличие на активно злокачествено заболяване
5. Наличие на остро критично заболяване
6. Едем на папилата
7. Изява на обструктивна сънна апнея
8. Декомпенсиран захарен диабет - НвА₁С над 7.5%

ПРИЛОЖЕНИЕ 2**I. ЛЕЧЕБНО-ДИАГНОСТИЧЕН АЛГОРИТЪМ**

1. **ЛЕКАРСТВЕНИ ПРОДУКТИ**, включени в Приложение 1 на ПЛС, които НЗОК заплаща в съответствие с действащите нормативни документи.

Таблица 1

INN	ДОЗА
	До 18 годишна възраст за МКБ E23.0, N18.0, N18.8, Q87.1, Q96.0, Q96.1, Q96.2, Q96.3, Q96.4, Q96.8
SOMATROPIN	<ul style="list-style-type: none"> 0,025 – 0,035 mg/kg телесно тегло дневно подкожно при недостатъчност или намалена биологична активност на растежен хормон 0,035 mg/kg телесно тегло дневно подкожно при недостатъчност на растежен хормон при Синдром на Прадер-Вили 0,045 – 0,050 mg/kg телесно тегло дневно подкожно при Синдром на Търнър 0,045 – 0,050 mg/kg телесно тегло дневно подкожно при деца с бъбречна недостатъчност и изоставане в растежа
	Над 18 годишна възраст за МКБ E23.0, E89.3
SOMATROGON**	От 3 до 18 годишна възраст за МКБ E23.0
	<ul style="list-style-type: none"> 0,66 mg/kg телесно тегло, прилагана веднъж седмично чрез подкожна инжекция
HYDROCORTISONE	До 18 годишна възраст за МКБ E23.0
	<ul style="list-style-type: none"> 6 - 8 mg/m² телесна повърхност, разделени на 3 или 4 приема за 24 часа

*Концентрацията на инсулиноподобния растежен фактор I (IGF-I) да бъде максимално до +2 SDS от коригираната за възрастта средна стойност. Пациентите с нормални IGF-I концентрации в началото на лечението трябва да приемат растежен хормон до нива на IGF-I в горната граница на нормата, които не превишават +2 SDS. Поддържащата доза се увеличава или намалява постепенно според нивата на IGF-1, като рядко надвишава 1,0 mg/ден.

**Концентрацията на инсулиноподобния растежен фактор I (IGF-I) да бъде максимално до +2 SDS от коригираната за възрастта средна стойност при проба, взета на 4-я ден след последната приложена доза. Пациентите с нормални IGF-I концентрации в началото на лечението трябва да приемат растежен хормон до нива на IGF-I в горната граница на нормата, които не превишават +2 SDS. Поддържащата доза се увеличава или намалява постепенно според нивата на IGF-1 със стъпка от ±15%, като това изменение рядко надвишава 1,0 mg/ден.

2. ПРОСЛЕДЯВАНЕ:

Таблица 2

ИЗСЛЕДВАНИЯ	ПЕРИОД НА ЛЕЧЕНИЕ			
	Изходно	На 3 ^{тм} месец	На всеки 6 месеца	На всеки 12 месеца
ХОРМОНАЛНИ				
PX (СТХ)	✓			
IGF-I или IGF-ВР-3	✓	x	✓	
TSH **	✓			
fT4	✓		✓	
Гонадотропини, полови стероиди /при достигане на костна възраст за момчета - 11 години и за момчета - 10 години/	✓		✓	
Ниво на сутрешен кортизол - спонтанно или при тест с АСТН или инсулин (с цел доказване на надбъбречна недостатъчност при хипопитуитаризъм)	✓			
Na, K, Cl, КАС****	✓	x	✓	
Кортизол в 24 часова урина****		x	✓	

БИОХИМИЧНИ				
Глюкоза	✓	x	✓	
HbA _{1c}	✓	x	✓	
ASAT	✓	x	✓	
ALAT	✓	x	✓	
ГГТ	✓	x	✓	
Алкална фосфатаза	✓	x	✓	
Креатининов клирънс (при ХБН)	✓		✓	
ИНСТРУМЕНТАЛНИ И КОНСУЛТАЦИИ				
Консултация със специалист очни болести – фундоскопия	✓			✓
ЕКГ*				
Рентгенография за костна възраст - до навършване на 25 год. възраст	✓			✓
КАТ и/или МРТ на главен мозък****	✓			
Рентгенография на бял дроб и АКР*				
Консултация със специалист ортопедия и травматология*				
ДРУГИ				
Ръст, телесно тегло, обиколка на талия***, телесна повърхност*****	✓	✓	✓	

*по преценка

** само за деца

***обиколка на талия – само над 18 годишна възраст

**** веднъж годишно при наличие на резидуална формация и веднъж на 2 години при липса на резидуална формация само над 18 годишна възраст

*****само при налична надбъбречна недостатъчност при хипопитуитаризъм

II. ОБЩИ ИЗИСКВАНИЯ

- 1. Възрастовата граница** се изчислява в навършени години - т.е. включително към датата на издаване на протокола от специализираната комисия.
 - При назначаване на терапия по протокол задължително се съобразяват възрастовите ограничения, съгласно кратката характеристика на съответния лекарствен продукт, утвърдена по реда на ЗЛПХМ.
 - НЗОК не заплаща лечение извън указаната възрастова граница в кратката характеристика на продукта.
 - НЗОК не заплаща лечение с дози над максимално разрешените по кратка характеристика на продукта.
 - В случай на настъпила подозирана нежелана лекарствена реакция, лекарят уведомява ИАП по реда на чл. 184 от ЗЛПХМ. Копие от съобщението се прилага/описва към/в медицинската документация на ЗОЛ при кандидатстване за лечение.
 - 6. Всеки е-протокол се издава** въз основа на издаден медицински документ: специализирана комисия в ЛЗБП на основание АПр № 38 „Определяне на план на лечение и проследяване на терапевтичния отговор при пациенти, получаващи скъпоструващи лекарствени продукти по реда на чл. 78, т. 2 ЗЗО“.
- Екземпляр на хартиен носител от АПр № 38 „Определяне на план на лечение и проследяване на терапевтичния отговор при пациенти, получаващи скъпоструващи лекарствени продукти по реда на чл. 78, т. 2 ЗЗО“, който е основание за издаване на протокол, подписан от лекаря специалист/специализирана комисия и ЗОЛ (родител, настойник/приемен родител), се води по ред, определен от лечебното заведение и се съхранява в кабинета на лекаря/комисията.
- При издаване на Е-протокол по реда на експертизата по чл.78, т.2 от ЗЗО, отпада необходимостта да се предоставят и съхраняват приложение №1 и приложение №3 от настоящите „Изисквания на НЗОК“.
 - Издаването на Е-протокол се осъществява в съответствие със съвместни „Указания за работа с подаден по електронен път протокол IA/IB/IC (е-протокол)“, между Националната здравноосигурителна каса и Български лекарски съюз за прилагане на Националния рамков договор за медицинските дейности.

Настоящите изисквания са утвърдени от управителя на НЗОК след Решение № РД-НС-04-70/12.06.2024г. на Надзорния съвет на НЗОК и предварително съгласуване с БЛС, на основание чл.51, ал.10 във вр. с ал.8 от Правилника за устройството и дейността на Националната здравноосигурителна каса. Изискванията влизат в сила от датата на обнародването им в „Държавен вестник“ и отменят действащите изисквания, в сила от 03.11.2023г. на основание решение № РД-НС-04-81/17.10.2023г.

ПРИЛОЖЕНИЕ 3**ДЕКЛАРАЦИЯ ЗА ИНФОРМИРАНО СЪГЛАСИЕ С ИЗИСКВАНИЯТА ЗА ЗАПОЧВАНЕ/ ПРОДЪЛЖАВАНЕ НА ЛЕЧЕНИЕТО С ЛЕКАРСТВЕНИЯ ПРОДУКТ**

Аз долуподписаният/ата

.....

след като се запознах с цялата ми предоставена информация и целта на лечението с лекарствения продукт..... и след като получих изчерпателни отговори на поставените от мен въпроси, декларирам че:

1. Ще спазвам препоръчаната ми схема на лечение и периодичност на контролните прегледи.
2. Редовно ще се явявам на контролни прегледи и няма да променя самovolно или под друго внушение назначената ми терапия.
3. При преустановяване на лечението по причини, неизтичащи от решението на Комисията за експертизи в РЗОК и/или Комисията по чл. 78, т.2 от ЗЗО, ще уведомя незабавно личния си лекар.
4. При неспазване на посочените условия лечението ми с упоменатия лекарствен продукт ще бъде прекратено и няма да имам претенции към НЗОК.

НАЦИОНАЛНА ЗДРАВНООСИГУРИТЕЛНА КАСА

София 1407, ул. "Кричим" No 1

www.nhif.bg

тел: +359 2 9659301

УТВЪРЖДАВАМ:

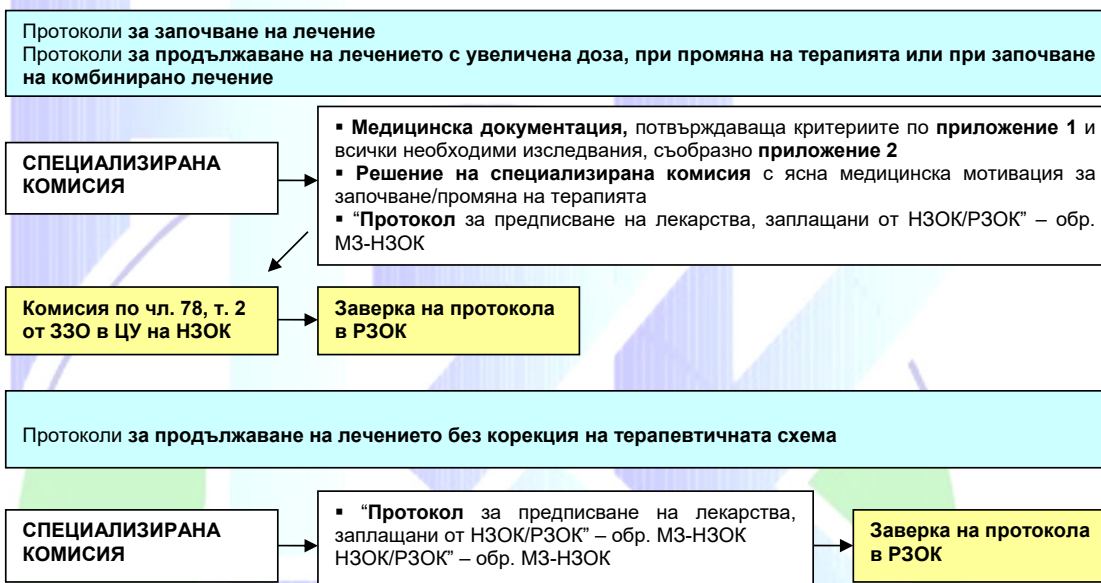
ПРОФ. МОМЧИЛ МАВРОВ
ВР. И. Д. УПРАВИТЕЛ НА НЗОК

**ИЗИСКВАНИЯ НА НЗОК ПРИ ЛЕЧЕНИЕ
НА ПОВИШЕНА ПРОДУКЦИЯ НА РАСТЕЖЕН ХОРМОН
ПРИ АКРОМЕГАЛИЯ И ХИПОФИЗАРЕН ГИГАНТИЗЪМ
В ИЗВЪНБОЛНИЧНАТА ПОМОЩ**

ИЗИСКВАНИЯ НА НЗОК ПРИ ИЗДАВАНЕ НА ПРОТОКОЛИ ЗА ПРОВЕЖДАНЕ НА ЛЕЧЕНИЕ НА АКРОМЕГАЛИЯ И ХИПОФИЗАРЕН ГИГАНТИЗЪМ В ИЗВЪНБОЛНИЧНАТА ПОМОЩ

Протоколът се издава от специализирани комисии в лечебни заведения за болнична помощ, сключили договор с НЗОК. Специализираните комисии се създават със Заповед на директора на ЛЗ: УСБАЛЕ „Акад. Иван Пенчев“ – гр. София и УМБАЛ „Света Марина“ – гр. Варна и включват специалисти със специалност „Ендокринология и болести на обмяната“ с код на специалност - 05.

I. РЕД ЗА ЗАВЕРЯВАНЕ НА ПРОТОКОЛИТЕ

II. ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

1. Е-протокол се издава от членове на специализирани комисии в лечебни заведения, оказващи болнична медицинска помощ (ЛЗБП) на основание „Решение на специализирана комисия“ по АПР № 38 „Определяне на план на лечение и проследяване на терапевтичния отговор при пациенти, получаващи скъпоструващи лекарствени продукти по реда на чл. 78, т. 2 ЗЗО“ в съответствие с настоящите Изисквания на НЗОК, като първият протокол се издава за период до 90 дни, а всеки следващ протокол може да се издава за период до 365 дни.

2. Здравноосигуреното лице удостоверява с подписа си в „Решение на специализирана комисия“ по АПР № 38: следното: „Желая да ми бъде одобрено лечение с лекарствения продукт, като декларирам, че съм уведомен за действието на назначената лекарствена терапия и давам информирано съгласие същата да ми бъде прилагана“; „Съгласен/а съм за използване на личните ми данни за целите на експертизата“; „Желая да бъда уведомен/а за резултата от експертизата от РЗОК по един от следните начини: по e-mail, телефон или на място в РЗОК“; „Разрешавам достъп до електронното ми здравно досие“.

3. Преди стартиране на процеса по издаване на Е-протокол на ЗОЛ, специализираната комисия след получено разрешение за достъп от ЗОЛ до електронното му здравно досие, прави справка по електронен път за издадени предходни протоколи, по същия профил на заболяване. Процесът по издаване на Е-протокол се реализира в медицински софтуер. В настоящите изисквания са посочени необходимите документи за издаване на Е-протокол на ЗОЛ.

4. Към всеки Е-протокол, с който е назначена лекарствена терапия, се прилагат необходимите документи (амбулаторните листове, епикризи, изследвания и др.), след което документите се изпращат по електронен път към информационната система на НЗОК. Документите, които съществуват в НЗИС/информационната система на НЗОК, се декларират в Е-протокола с техните уникални номера (НРН).

Информацията, относима към издаване на Е-протокола, която е в документ, който няма електронен формат, се попълва в Решението на специализирана комисия - основание за издаване на Е-протокола, или документа се прилага като сканирано копие.

5. При издаване на Е-протокол по реда на експертизата по чл.78, т.2 от ЗЗО, отпада необходимостта да се предоставят и съхраняват приложение № 1 и приложение № 3 от настоящите „Изискванията на НЗОК“, при следните условия:

- за приложение № 1 - при наличието на текст в съответния чекбокс в „Решение на специализирана комисия“ по АПР № 38: „Липсват изключващи критерии за започване/продължаване на лечение с ЛП“;

- за приложение № 3 - при наличието на текст в „Решение на специализирана комисия“ по АПР № 38: „Желая да ми бъде одобрено лечение с лекарствения продукт, като декларирам, че съм уведомен за действието на назначената лекарствена терапия и давам информирано съгласие същата да ми бъде прилагана“.

ПРИЛОЖЕНИЕ 1**ЛИСТ ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ НА КРИТЕРИИТЕ ПРИ ЗАПОЧВАНЕ НА ЛЕЧЕНИЕ НА ПОВИШЕНА ПРОДУКЦИЯ НА РАСТЕЖЕН ХОРМОН ПРИ АКРОМЕГАЛИЯ И ХИПОФИЗАРЕН ГИГАНТИЗЪМ****А. КРИТЕРИИ ЗА ДОПУСТИМОСТ/ЗАПОЧВАНЕ НА ЛЕЧЕНИЕ С INN OCTREOTIDE (ЗАДЪЛЖИТЕЛНИ СА ВСИЧКИ КРИТЕРИИ)**

Лечение с Octreotide се започва при неповлияване от проведено оперативно и/или лъчелечение.

МКБ Е22.0	
1	Сигурна диагноза – потвърдена на базата на клиничната симптоматика, ниво на растежен хормон, рентгенография или магнитно-резонансна (МРТ) или компютърна (КТ) томография ^{1,2}
2	Ниво на растежния хормон (PX) и IGF-1: <ul style="list-style-type: none"> ▪ PX > 2.5 mcg/l ▪ IGF-1 - високо ниво за съответната възраст ▪ PX в хода на орален глюкозо-толерантен тест (OGTT) > 1 mcg/l (при недиабетици)^{1,2}
3	Ниво на тиреоидни хормони – TSH, fT4 ^{1,2}
4	Изследване на кръвна захар и при необходимост КЗП, HbA _{1c} ^{1,2}
5	Рентгенография или магнитно-резонансна томография или КАТ ^{1,2}
6	Консултация със специалист очни болести и изследване на очни дъна (фундоскопия) и на зрителни полета (периметрия) ^{1,2}
7	Абдоминална ехография ^{1,2}
8	Консултация със специалист неврохирург ^{1,2}
9	Липса на изключващи критерии по точка Б

¹ решение на специализирана комисия по АПр № 38

² медицинска документация, потвърждаваща критериите по приложение 1 и всички необходими изследвания, съобразно приложение 2

Б. ИЗКЛЮЧВАЩИ КРИТЕРИИ (ПРИ ЗАПОЧВАНЕ НА ЛЕЧЕНИЕТО)

1. Свръхчувствителност към активното или някое от помощните вещества
2. Бременност и кърмене
3. Лица под 18 годишна възраст

ПРИЛОЖЕНИЕ 1

ЛИСТ ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ НА КРИТЕРИИТЕ ПРИ ПРОДЪЛЖАВАНЕ НА ЛЕЧЕНИЕ НА ПОВИШЕНА ПРОДУКЦИЯ НА РАСТЕЖЕН ХОРМОН ПРИ АКРОМЕГАЛИЯ И ХИПОФИЗАРЕН ГИГАНТИЗЪМ

В. КРИТЕРИИ ЗА ПОСЛЕДВАЩ КОНТРОЛ/ПРОДЪЛЖАВАНЕ НА ЛЕЧЕНИЕТО СЪС СОМАТОСТАТИНОВИ АНАЛОЗИ ИЛИ КОМБИНИРАНО ЛЕЧЕНИЕ С INN OCREOTIDE И INN PEGVISOMANT (ЗАДЪЛЖИТЕЛНИ СА ВСИЧКИ КРИТЕРИИ)

	МКБ E22.0	
1А	<p>Пълна ремисия: ^{1,2}</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ PX < 2.5 mcg/l ▪ IGF-1 - нормално ниво за съответната възраст ▪ PX в хода на OGTT < 1 mcg/l (при недиабетици) <p>Лечението продължава със същата доза Octreotide</p>	
1Б	<p>Частичен отговор: ^{1,2}</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ PX < с поне 30% от изходното ниво ▪ IGF-1 < спрямо изходното ниво <p>1) Лечението продължава с по-висока доза Octreotide (от 20 mg се преминава на 30 mg). 2) При недостатъчен ефект от лечението с Octreotide 30 mg в продължение на 6 месеца, дозата се увеличава на Octreotide 40 mg. 3) Ако не се постигне ремисия, лечението продължава със соматостатинов аналог Pasireotide. 4) Ако не се постигне ремисия, лечението продължава с комбинирана терапия Octreotide и Pegvisomant или само Pegvisomant при пълна липса на отговор към Octreotide.</p>	
2	Хормонални изследвания ^{1,2}	
3	Биохимични изследвания ^{1,2}	
4	Изследване на очни дъна (фундоскопия) и на зрителни полета (периметрия) ^{1,2}	
5	Липса на нежелана лекарствена реакция и изключващи критерии по точка Г	

¹ решение на специализирана комисия по АПр № 38

² медицинска документация, потвърждаваща критериите по приложение 1 и всички необходими изследвания, съобразно приложение 2

Г. ИЗКЛЮЧАВАЩИ КРИТЕРИИ (ПРИ ПОСЛЕДВАЩ КОНТРОЛ/ПРОДЪЛЖАВАНЕ НА ЛЕЧЕНИЕТО)

1. Свръхчувствителност към активното или някое от помощните вещества
2. Бременност и кърмене
3. Лица под 18 годишна възраст
4. Тежко чернодробно увреждане
1. Наличие на чернодробна недостатъчност (за Pegvisomant)
5. Наличие на бъбречна недостатъчност (за Pegvisomant)

ПРИЛОЖЕНИЕ 2**I. ЛЕЧЕБНО-ДИАГНОСТИЧЕН АЛГОРИТЪМ**

1. **ЛЕКАРСТВЕНИ ПРОДУКТИ**, включени в Приложение 1 на ПЛС, които НЗОК заплаща в съответствие с действащите нормативни документи

Таблица 1

INN	DDD
OCTREOTIDE	0.7 mg
PEGVISOMANT	10 mg
PASIREOTIDE	1.2 mg

2. ПРОСЛЕДЯВАНЕ:

Таблица 2

ИЗСЛЕДВАНИЯ И КОНСУЛТАЦИИ	Измодно	На всеки 6 месеца*	На всеки 12месеца*
PX	✓	✓	
IGF-I	✓	✓	
ACTH (само за Pasireotide)	✓		✓
TSH	✓		
ГТ4	✓		
Глюкоза/КЗП	✓	✓	
HbA _{1c}	✓	✓	
ASAT	✓	✓	
ALAT	✓	✓	
Билирубин (само за Pasireotide)	✓	По преценка	
Изследване на очни дъна - фундоскопия	✓	✓	
Изследване на зрителни полета - периметрия	✓	✓	
Абдоминална ехография (само за Octreotide и Pasireotide)	✓		По преценка
Рентгенография, МРТ/ КАТ	✓		По преценка на 24м
ЕКГ, сърдечна честота (СЧ) (само за Pasireotide)	✓		По преценка
Консултация със специалист очни болести	✓		
Консултация със специалист кардиолог (само за Pasireotide)	✓		По преценка
Консултация със специалист неврохирург	✓		По преценка

* Изследванията следва да са с давност до 1 месец преди кандидатстването.

II. ОБЩИ ИЗИСКВАНИЯ

- Възрастовата граница** се изчислява в навършени години - т.е. включително към датата на издаване на протокола от специализираната комисия.
 - При назначаване на терапия по протокол задължително се съобразяват възрастовите ограничения, съгласно кратката характеристика на съответния лекарствен продукт, утвърдена по реда на ЗЛПХМ.
 - НЗОК не заплаща лечение извън указаната възрастова граница в кратката характеристика на продукта.
 - НЗОК не заплаща лечение с дози над максимално разрешените по кратка характеристика на продукта.
 - В случай на настъпила подозирана нежелана лекарствена реакция, лекарят уведомява ИАЛ по реда на чл. 184 от ЗЛПХМ. Копие от съобщението се прилага/описва към/в медицинската документация на ЗОЛ при кандидатстване за лечение.
 - Всеки е-протокол се издава** въз основа на издаден медицински документ: специализирана комисия в ЛЗБП на основание АПр № 38 „Определяне на план на лечение и проследяване на терапевтичния отговор при пациенти, получаващи скъпоструващи лекарствени продукти по реда на чл. 78, т. 2 ЗЗО“.
- Екземпляр на хартиен носител от АПр № 38 „Определяне на план на лечение и проследяване на терапевтичния отговор при пациенти, получаващи скъпоструващи лекарствени продукти по реда на чл. 78, т. 2 ЗЗО“, който е основание за издаване на протокол, подписан от специализирана комисия и ЗОЛ, се води по ред, определен от лечебното заведение и се съхранява в кабинета на комисията.
- При издаване на Е-протокол по реда на експертната по чл.78, т.2 от ЗЗО, отпада необходимостта да се предоставят и съхраняват приложение №1 и приложение №3 от настоящите „Изисквания на НЗОК“.
 - Издаването на Е-протокол се осъществява в съответствие със съвместни „Указания за работа с подаден по електронен път протокол IA/IB/IC (е-протокол)“, между Националната здравноосигурителна каса и Български лекарски съюз за прилагане на Националния рамков договор за медицинските дейности.

Настоящите изисквания са утвърдени от управителя на НЗОК след Решение № РД-НС-04-70/12.06.2024г. на Надзорния съвет на НЗОК и предварително съгласуване с БЛС, на основание чл.51, ал.10 във вр. с ал.8 от Правилника за устройството и дейността на Националната здравноосигурителна каса. Изискванията влизат в сила от датата на обнародването им в „Държавен вестник“ и отменят действащите изисквания, в сила от 15 ноември 2020г. на основание решение № РД-НС-04-111/27.10.2020г.

ИЗИСКВАНИЯ НА НЗОК ПРИ ЛЕЧЕНИЕ НА ВИШЕНА ПРОДУКЦИЯ НА РАСТЕЖЕН ХОРМОН ПРИ АКРОМЕГАЛИЯ И ХИПОФИЗАРЕН ГИГАНТИЗЪМ В ИЗВЪНБОЛНИЧНАТА ПОМОЩ

ПРИЛОЖЕНИЕ 3**ДЕКЛАРАЦИЯ ЗА ИНФОРМИРАНО СЪГЛАСИЕ С ИЗИСКВАНИЯТА ЗА ЗАПОЧВАНЕ/ ПРОДЪЛЖАВАНЕ НА ЛЕЧЕНИЕТО С ЛЕКАРСТВЕНИЯ ПРОДУКТ**

.....
Аз долуподписаният/ата

.....
след като се запознах с цялата ми предоставена информация и целта на лечението с лекарствения продукт..... и след като получих изчерпателни отговори на поставените от мен въпроси, декларирам че:

1. Ще спазвам препоръчаната ми схема на лечение и периодичност на контролните прегледи.
2. Редовно ще се явявам на контролни прегледи и няма да променям самovolно или под друго внушение назначената ми терапия.
3. При преустановяване на лечението по причини, непроизтичащи от решението на Комисията за експертизи в РЗОК и/или Комисията по чл. 78, т.2 от ЗЗО, ще уведомя незабавно личния си лекар.
4. При неспазване на посочените условия лечението ми с упоменатия лекарствен продукт ще бъде прекратено и няма да имам претенции към НЗОК.

НАЦИОНАЛНА ЗДРАВНООСИГУРИТЕЛНА КАСА

София 1407, ул. "Кричим" No 1

www.nhif.bg

тел: +359 2 9659301

УТВЪРЖДАВАМ:

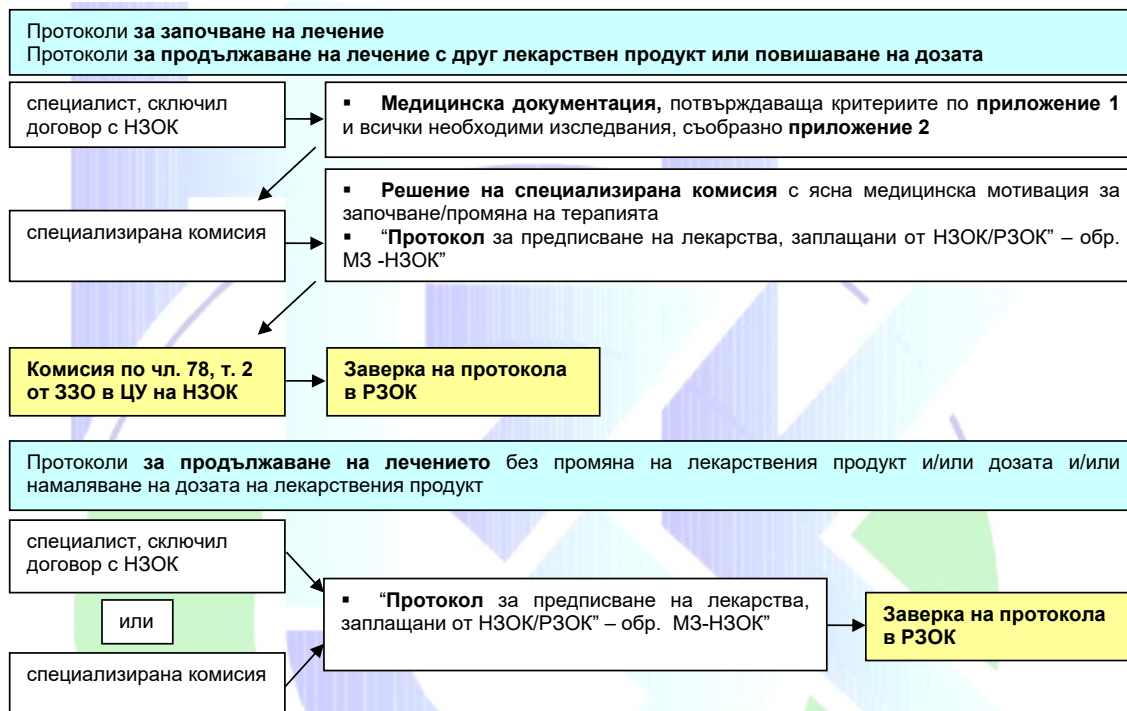
ПРОФ. МОМЧИЛ МАВРОВ
ВР. И. Д. УПРАВИТЕЛ НА НЗОК

ИЗИСКВАНИЯ НА НЗОК
ПРИ ЛЕЧЕНИЕ НА ХИПЕРПРОЛАКТИНЕМИЯ
В ИЗВЪНБОЛНИЧНАТА ПОМОЩ

ИЗИСКВАНИЯ НА НЗОК ПРИ ИЗДАВАНЕ НА ПРОТОКОЛИ ЗА ПРОВЕЖДАНЕ НА ЛЕЧЕНИЕ ПРИ ХИПЕРПРОЛАКТИНЕМИЯ В ИЗВЪНБОЛНИЧНАТА ПОМОЩ

Протоколът се издава от **специалисти с код на специалност 05 (ендокринология и болести на обмяната), работещи по договор с НЗОК или специализирана комисия в лечебни заведения за болнична помощ, сключили договор с НЗОК. Специализираните комисии се създават със Заповед на директора на университетско лечебно заведение за болнична помощ с клиника по ендокринология.**

I. РЕД ЗА ЗАВЕРЯВАНЕ НА ПРОТОКОЛИТЕ

II. ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

1. Е-протокол се издава от членове на специализирани комисии в лечебни заведения, оказващи болнична медицинска помощ (ЛЗБП) на основание „Решение на специализирана комисия“ по АПр № 38 „Определяне на план на лечение и проследяване на терапевтичния отговор при пациенти, получаващи скъпоструващи лекарствени продукти по реда на чл. 78, т. 2 ЗЗО“ или от лекар специалист по профила на заболяването, изпълнител на специализирана извънболнична медицинска помощ на основание издаден „Амбулаторен лист“ в съответствие с настоящите Изисквания на НЗОК, като първият протокол и всеки следващ протокол може да се издава за период до 365 дни.

2. Здравноосигуреното лице удостоверява с подписа си в „Решение на специализирана комисия“ по АПр № 38 или в „Амбулаторен лист“ следното: „Желая да ми бъде одобрено лечение с лекарствения продукт, като декларирам, че съм уведомен за действието на назначената лекарствена терапия и давам информирано съгласие същата да ми бъде прилагана“; „Съгласен/а съм за използване на личните ми данни за целите на експертизата“; „Желая да бъда уведомен/а за резултата от експертизата от РЗОК по един от следните начини: по e-mail, телефон или на място в РЗОК“; „Разрешавам достъп до електронното ми здравно досие“.

3. Преди стартиране на процеса по издаване на Е-протокол на ЗОЛ, специализираната комисия/специалистът след получено разрешение за достъп от ЗОЛ до електронното му здравно досие, осъществява справка по електронен път за издадени предходни протоколи, по същия профил на заболяване. Процесът по издаване на Е-протокол се реализира в медицински софтуер. В настоящите изисквания са посочени необходимите документи за издаване на Е-протокол на ЗОЛ.

4. Към всеки Е-протокол, с който е назначена лекарствена терапия, се прилагат необходимите документи (амбулаторните листове, епикризи, изследвания и др.), след което документите се изпращат по електронен път към информационната система на НЗОК. Документите, които съществуват в НИС/информационната система на НЗОК, се декларират в Е-протокола с техните уникални номера (НРН).

Информацията, относима към издаване на Е-протокола, която е в документ, който няма електронен формът, се попълва в Решението на специализирана комисия - основание за издаване на Е-протокола, или документа се прилага като сканирано копие.

5. При издаване на Е-протокол по реда на експертизата по чл.78, т.2 от ЗЗО, **отпада необходимостта да се предоставят и съхраняват приложение № 1 и приложение № 3** от настоящите „Изискванията на НЗОК“, при следните условия:

- за **приложение № 1** - при наличието на текст в съответния чекбокс в „Решение на специализирана комисия“ по АПр № 38: „Липсват изключващи критерии за започване/продължаване на лечение с ЛП“;

- за **приложение № 3** - при наличието на текст в „Решение на специализирана комисия“ по АПр № 38: „Желая да ми бъде одобрено лечение с лекарствения продукт, като декларирам, че съм уведомен за действието на назначената лекарствена терапия и давам информирано съгласие същата да ми бъде прилагана“.

ПРИЛОЖЕНИЕ 1**ЛИСТ ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ НА КРИТЕРИИТЕ ПРИ ИЗДАВАНЕ НА ПРОТОКОЛИ ЗА ПРОВЕЖДАНЕ НА ЛЕЧЕНИЕ ПРИ ХИПЕРПРОЛАКТИНЕМИЯ В ИЗВЪНБОЛНИЧНАТА ПОМОЩ (CABERGOLINE)****А. КРИТЕРИИ ЗА ЗАПОЧВАНЕ НА ЛЕЧЕНИЕ С CABERGOLINE/QUINAGOLIDE (ЗАДЪЛЖИТЕЛНИ СА ВСИЧКИ КРИТЕРИИ):**

	МКБ Е 22.1	
1	Сигурна диагноза, клинична симптоматика, хормонални изследвания ^{1,2}	
2	Биохимични изследвания ^{1,2}	
3	Магнитно-резонансна томография или КАТ ^{1,2}	
4	Консултация със специалист кардиолог с ехокардиография ^{1,2}	
5	Консултация със специалист очни болести и изследване на зрителни полета (периметрия) ^{1,2}	
6	Липса на изключващи критерии по точка В	

¹ амбулаторен лист от специалист и решение на специализирана комисия по АПр № 38

² медицинска документация, потвърждаваща критериите по приложение 1 и всички необходими изследвания, съобразно приложение 2

Б. КРИТЕРИИ ЗА ПРОДЪЛЖАВАНЕ НА ЛЕЧЕНИЕТО (ЗАДЪЛЖИТЕЛНИ СА ВСИЧКИ КРИТЕРИИ):

	МКБ Е 22.1	
1	Повлияване на клиничната симптоматика и на следените хормонални показатели ^{1,2}	
2	Липса на нежелани лекарствени реакции и изключващи критерии по точка В	

¹ амбулаторен лист от специалист/решение на специализирана комисия по АПр № 38

² медицинска документация, потвърждаваща критериите по приложение 1 и всички необходими изследвания, съобразно приложение 2

В. ИЗКЛЮЧАЩИ КРИТЕРИИ

1. Свръхчувствителност към основното или някое от помощните вещества
2. Анамнеза за белодробни, перикардни и ретроперитонеални фиброзни нарушения
3. Сърдечни заболявания с увреждане на клапите (за Cabergoline)
4. Тежко нарушение на чернодробната функция
5. Лица под 16 годишна възраст (за Cabergoline)
6. Бременност и кърмене

ПРИЛОЖЕНИЕ 2**I. ЛЕЧЕБНО-ДИАГНОСТИЧЕН АЛГОРИТЪМ**

1. ЛЕКАРСТВЕНИ ПРОДУКТИ, включени в Приложение 1 на ПЛС, които НЗОК заплаща в съответствие с действащите нормативни документи.

INN	DDD
CABERGOLINE	▪ 0.5 mg

2. ПРОСЛЕДЯВАНЕ - съгласно кратките характеристики на лекарствените продукти

ИЗСЛЕДВАНИЯ	ПЕРИОДИЧНОСТ		
	Преди започване	На всеки 6 месеца	На всеки 12 месеца
ХОРМОНАЛНИ			
Prolactin	✓	✓	
БИОХИМИЧНИ			
ASAT	✓	✓	
ALAT	✓	✓	
ИНСТРУМЕНТАЛНИ			
MPT или КАТ	✓		По преценка
Изследване на зрителни полета (периметрия)	✓		По преценка
Ехокардиография	✓		По преценка
КОНСУЛТАЦИИ			
Консултация специалист кардиолог	✓		По преценка
Консултация специалист очни болести	✓		По преценка

II. ОБЩИ ИЗИСКВАНИЯ

- Възрастовата граница** се изчислява в навършени години - т.е. включително към датата на издаване на е-протокола от специалист/специализираната комисия.
- При назначаване на терапия с е-протокол задължително се съобразяват възрастовите ограничения, съгласно кратката характеристика на съответния лекарствен продукт, утвърдена по реда на ЗЛПХМ.
- НЗОК не заплаща лечение извън указаната възрастова граница в кратката характеристика на лекарствения продукт.
- НЗОК не заплаща лечение с дози над максимално разрешените по кратка характеристика на лекарствения продукт.
- В случай на настъпила подозирана нежелана лекарствена реакция, лекарят уведомява ИАЛ по реда на чл. 184 от ЗЛПХМ. Копие от съобщението се прилага/описва към/в медицинската документация на ЗОЛ при кандидатстване за лечение.
- Всеки е-протокол се издава** въз основа на издаден медицински документ: „Амбулаторен лист“ от специалист – изпълнител на СИМП или от специализирана комисия в ЛЗБП на основание АПр № 38 „Определяне на план на лечение и проследяване на терапевтичния отговор при пациенти, получаващи скъпоструващи лекарствени продукти по реда на чл. 78, т. 2 ЗЗО“, който е основание за издаване на протокол, подписан от лекаря специалист/специализирана комисия и ЗОЛ (родител, настойник/приемник), се води по ред, определен от лечебното заведение и се съхранява в кабинета на лекаря/комисията.
- При издаване на Е-протокол по реда на експертната по чл.78, т.2 от ЗЗО, отпада необходимостта да се предоставят и съхраняват приложение №1 и приложение №3 от съответните „Изискванията на НЗОК“.
- Издаването на Е-протокол се осъществява в съответствие със съвместни „Указания за работа с подаден по електронен път протокол IА/В/С (е-протокол)“, между Националната здравноосигурителна каса и Български лекарски съюз за прилагане на Националния рамков договор за медицинските дейности.

Настоящите изисквания са утвърдени от управителя на НЗОК след Решение № РД-НС-04-70/12.06.2024 г. на Надзорния съвет на НЗОК и предварително съгласуване с БЛС., на основание чл.51, ал.10 във вр. с ал.8 от Правилника за устройството и дейността на Националната здравноосигурителна каса. Изискванията влизат в сила от датата на обнародването им в „Държавен вестник.“ и отменят действащите изисквания, в сила от 1 май 2015 г.

ПРИЛОЖЕНИЕ 3**ДЕКЛАРАЦИЯ ЗА ИНФОРМИРАНО СЪГЛАСИЕ С ИЗИСКВАНИЯТА ЗА ЗАПОЧВАНЕ/ ПРОДЪЛЖАВАНЕ НА ЛЕЧЕНИЕТО С ЛЕКАРСТВЕНИЯ ПРОДУКТ**

.....
Аз долуподписаният/ата

.....
след като се запознах с цялата ми предоставена информация и целта на лечението с лекарствения продукт..... и след като получих изчерпателни отговори на поставените от мен въпроси, декларирам че:

1. Ще спазвам препоръчаната ми схема на лечение и периодичност на контролните прегледи.
2. Редовно ще се явявам на контролни прегледи и няма да променя самovolно или под друго внушение назначената ми терапия.
3. При преустановяване на лечението по причини, произтичащи от решението на Комисията за експертизи в РЗОК и/или Комисията по чл. 78, т.2 от ЗЗО, ще уведомя незабавно личния си лекар.
4. При неспазване на посочените условия лечението ми с упоменатия лекарствен продукт ще бъде прекратено и няма да имам претенции към НЗОК.

НАЦИОНАЛНА ЗДРАВНООСИГУРИТЕЛНА КАСА

София 1407, ул. "Кричим" No 1

www.nhif.bg

тел: +359 2 9659301

УТВЪРЖДАВАМ:

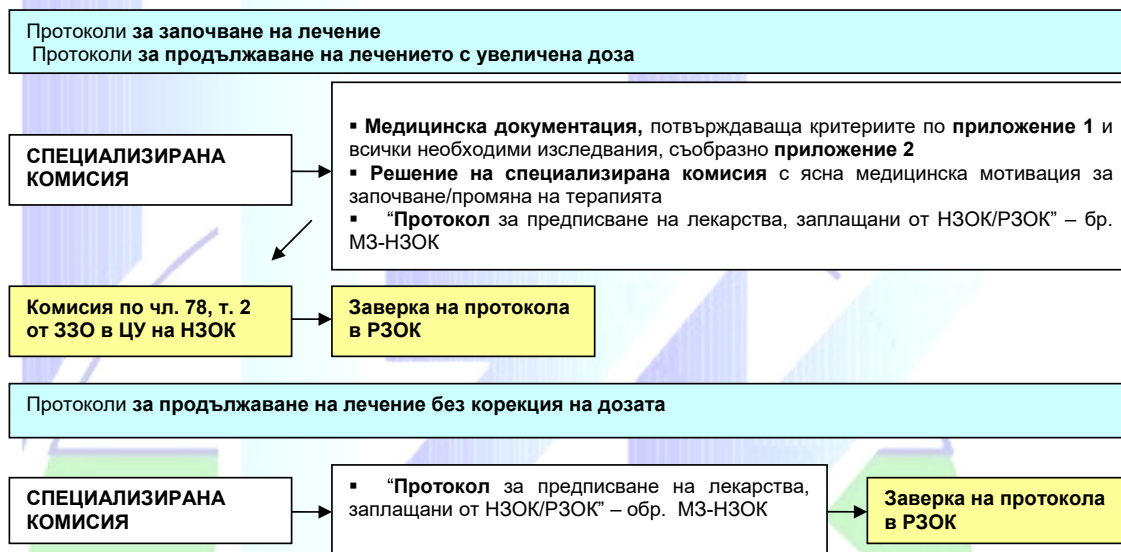
**ПРОФ. МОМЧИЛ МАВРОВ
ВР. И. Д. УПРАВИТЕЛ НА НЗОК**

**ИЗИСКВАНИЯ НА НЗОК ЗА ЛЕЧЕНИЕ
СИНДРОМ НА CUSHING С ХИПОФИЗАРЕН ПРОИЗХОД
В ИЗВЪНБОЛНИЧНАТА ПОМОЩ**

ИЗИСКВАНИЯ НА НЗОК ПРИ ИЗДАВАНЕ НА ПРОТОКОЛИ ЗА ЛЕЧЕНИЕ СИНДРОМ НА CUSHING С ХИПОФИЗАРЕН ПРОИЗХОД В ИЗВЪНБОЛНИЧНАТА ПОМОЩ

Протоколът се издава от специализирана комисия в лечебни заведения за болнична помощ, сключили договор с НЗОК. Специализираните комисии се създават със Заповед на директора на ЛЗ: Клиника по ендокринология към УСБАЛЕ „Акад. Иван Пенчев” – гр. София.

I. РЕД ЗА ЗАВЕРЯВАНЕ НА ПРОТОКОЛИТЕ

II. ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

1. Е-протокол се издава от членове на специализирани комисии в лечебни заведения, оказващи болнична медицинска помощ (ЛЗБП) на основание „Решение на специализирана комисия” по АПр № 38 „Определяне на план на лечение и проследяване на терапевтичния отговор при пациенти, получаващи скъпо струващи лекарствени продукти по реда на чл. 78, т. 2 ЗЗО” в съответствие с настоящите Изисквания на НЗОК, като първият протокол се издава за период до 90 дни, а всеки следващ протокол може да се издава за период до 365 дни.

2. Здравноосигуреното лице удостоверява с подписа си в „Решение на специализирана комисия” по АПр № 38: следното: „Желая да ми бъде одобрено лечение с лекарствения продукт, като декларирам, че съм уведомен за действието на назначената лекарствена терапия и давам информирано съгласие същата да ми бъде прилагана”; „Съгласен/а съм за използване на личните ми данни за целите на експертизата”; „Желая да бъда уведомен/а за резултата от експертизата от РЗОК по един от следните начини: по e-mail, телефон или на място в РЗОК”; „Разрешавам достъп до електронното ми здравно досие”.

3. Преди стартиране на процеса по издаване на Е-протокол на ЗОЛ, специализираната комисия след получено разрешение за достъп от ЗОЛ до електронното му здравно досие, прави справка по електронен път за издадени предходни протоколи, по същия профил на заболяване. Процесът по издаване на Е-протокол се реализира в медицински софтуер. В настоящите изисквания са посочени необходимите документи за издаване на Е-протокол на ЗОЛ.

4. Към всеки Е-протокол, с който е назначена лекарствена терапия, се прилагат необходимите документи (амбулаторните листове, епикризи, изследвания и др.), след което документите се изпращат по електронен път към информационната система на НЗОК. Документите, които съществуват в НЗИС/информационната система на НЗОК, се декларира в Е-протокола с техните уникални номера (НРН).

Информацията, относима към издаване на Е-протокола, която е в документ, който няма електронен формат, се попълва в Решението на специализирана комисия - основание за издаване на Е-протокола, или документа се прилага като сканирано копие.

5. При издаване на Е-протокол по реда на експертизата по чл.78, т.2 от ЗЗО, **отпада необходимостта да се предоставят и съхраняват приложение № 1 и приложение № 3** от настоящите „Изискванията на НЗОК”, при следните условия:

- за приложение № 1 - при наличието на текст в съответния чекбокс в „Решение на специализирана комисия” по АПр № 38: „Липсват изключващи критерии за започване/продължаване на лечение с ЛП”;

- за приложение № 3 - при наличието на текст в „Решение на специализирана комисия” по АПр № 38: „Желая да ми бъде одобрено лечение с лекарствения продукт, като декларирам, че съм уведомен за действието на назначената лекарствена терапия и давам информирано съгласие същата да ми бъде прилагана”.

ПРИЛОЖЕНИЕ 1А**ЛИСТ ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ НА КРИТЕРИИТЕ ПРИ ЗАПОЧВАНЕ НА ЛЕЧЕНИЕ ПРИ СИНДРОМ НА CUSHING С ХИПОФИЗАРЕН ПРОИЗХОД В ИЗВЪНБОЛНИЧНАТА ПОМОЩ****А. КРИТЕРИИ ЗА ЗАПОЧВАНЕ НА ЛЕЧЕНИЕ (ЗАДЪЛЖИТЕЛНИ СА ВСИЧКИ КРИТЕРИИ)**

Лечение се започва при ЗОЛ, при които не е показано оперативно лечение или при които оперативното лечение е било неуспешно.

МКБ Е24.0		
1	Сигурна диагноза – потвърдена на базата на клиничната симптоматика, ниво на адренкортикотропен хормон (АСТН), рентгенография или магнитно-резонансна (МРТ) или компютърна (КТ) томография ^{1,2}	
2	Ниво на хормони: ^{1,2} <ul style="list-style-type: none"> ▪ Свободен уринен кортизол (СУК) > 310 nmol/24h ▪ Слюнчен кортизол в полунощ > 14.2 nmol/l ▪ Адренкортикотропен хормон (АСТН) > 2.4 pmol/l ¹ 	
3	Ниво на тиреоидни хормони – TSH, fT4 ^{1,2}	
4	Изследване на кръвна захар, при необходимост КЗП, гликиран хемоглобин HbA _{1c} ^{1,2}	
5	Рентгенография или магнитно-резонансна томография или КАТ на хипофиза ^{1,2}	
6	Консултация със специалист очни болести и изследване на очни дъна (фундоскопия) и на зрителни полета (периметрия) ^{1,2}	
7	Консултация със специалист кардиолог и ЕКГ изследване ^{1,2}	
8	Абдоминална ехография ^{1,2}	
9	Консултация със специалист неврохирург ^{1,2}	
10	Липса на изключващи критерии по точка Б	

¹ решение на специализирана комисия по АПр № 38

² медицинска документация, потвърждаваща критериите по приложение 1 и всички необходими изследвания, съобразно приложение 2

Б. ИЗКЛЮЧАЩИ КРИТЕРИИ (ПРИ ЗАПОЧВАНЕ НА ЛЕЧЕНИЕ)

1. Свръхчувствителност към активното или някое от помощните вещества
2. Бременност и кърмене
3. Лица под 18 годишна възраст
4. Тежко чернодробно увреждане

ПРИЛОЖЕНИЕ 1Б**ЛИСТ ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ НА КРИТЕРИИТЕ ПРИ ПРОДЪЛЖАВАНЕ НА ЛЕЧЕНИЕТО ПРИ СИНДРОМ НА CUSHING С ХИПОФИЗАРЕН ПРОИЗХОД В ИЗВЪНБОЛНИЧНАТА ПОМОЩ**

ЗАБЕЛЕЖКА: Два месеца след започване на лечението трябва да бъде оценена клиничната полза. При неповлияване след двумесечно лечение трябва да се обсъди спиране на лечението.

В. КРИТЕРИИ ЗА ПРОДЪЛЖАВАНЕ НА ЛЕЧЕНИЕ (ЗАДЪЛЖИТЕЛНИ СА ВСИЧКИ КРИТЕРИИ)

	МКБ E24.0	
1А	Пълна ремисия: ^{1,2} <ul style="list-style-type: none"> ▪ Свободен уринен кортизол (СУК) < 208 nmol/24h ▪ Слюнчен кортизол в полунощ < 14.2 nmol/l Лечението продължава със същата доза.	
1Б	Частичен отговор: ^{1,2} <ul style="list-style-type: none"> ▪ Свободен уринен кортизол (СУК) > 30% спрямо изходните стойности ▪ Слюнчен кортизол в полунощ > 30% спрямо изходните стойности 1) Лечението продължава с по-висока доза. 2) При неповлияване се обсъжда спиране на лечението.	
2	Изследване на очни дъна (фундоскопия) и на зрителни полета (периметрия) ^{1,2}	
7	Липса на изключващи критерии по точка Г	

¹ решение на специализирана комисия по АПр № 38

² медицинска документация, потвърждаваща критериите по приложение 1 и всички необходими изследвания, съобразно приложение 2

Г. ИЗКЛЮЧВАЩИ КРИТЕРИИ (ПРИ ПРОДЪЛЖАВАНЕ НА ЛЕЧЕНИЕ)

1. Свръхчувствителност към активното или някое от помощните вещества
2. Бременност и кърмене
3. Лица под 18 годишна възраст
4. Тежко чернодробно увреждане

ПРИЛОЖЕНИЕ 2**I. ЛЕЧЕБНО-ДИАГНОСТИЧЕН АЛГОРИТЪМ**

1. **ЛЕКАРСТВЕНИ ПРОДУКТИ**, включени в Приложение 1 на ПЛС, които НЗОК заплаща в съответствие с действащите нормативни документи.

INN	DDD
PASIREOTIDE	1.2 mg

2. **ПРОСЛЕДЯВАНЕ:**

ИЗСЛЕДВАНИЯ	ПЕРИОД НА ЛЕЧЕНИЕ			
	изходно	на 3 ^{ти} месец	на всеки 6 месеца*	на всеки 12 месеца*
ХОРМОНАЛНИ				
АСТН	✓	✓		
СУК	✓	✓	✓	
Слюнчен кортизол	✓	✓	✓	
TSH	✓	✓		
fT4	✓	✓		
БИОХИМИЧНИ				
Глюкоза/КЗП/ HbA _{1c}	✓	✓	✓	
ASAT	✓		✓	
ALAT	✓		✓	
Билирубин	✓		✓	
ИНСТРУМЕНТАЛНИ				
Изследване на очни дъна - фундоскопия	✓		✓	
Изследване на зрителни полета - периметрия	✓		✓	
Абдоминална ехография	✓			по преценка
Рентгенография, МРТ/ КАТ	✓			по преценка
ЕКГ, сърдечна честота (СЧ)	✓			по преценка
КОНСУЛТАЦИИ				
Консултация със специалист очни болести	✓			
Консултация със специалист кардиолог	✓			
Консултация със специалист неврохирург	✓			

*ритъмът на проследяване се запазва и за по-нататъшни периоди на лечение
Изследванията следва да са с давност до 1 месец преди кандидатстване за лечение.

II. ОБЩИ ИЗИСКВАНИЯ

- Възрастовата граница** се изчислява в навършени години - т.е. включително към датата на издаване на протокола от специализираната комисия.
- При назначаване на терапия по протокол задължително се съобразяват възрастовите ограничения, съгласно кратката характеристика на съответния лекарствен продукт, утвърдена по реда на ЗЛПХМ.
- НЗОК не заплаща лечение извън указаната възрастова граница в кратката характеристика на продукта.
- НЗОК не заплаща лечение с дози над максимално разрешените по кратка характеристика на продукта.
- В случай на настъпила подозирана нежелана лекарствена реакция, лекарят уведомява ИАП по реда на чл. 184 от ЗЛПХМ. Копие от съобщението се прилага/описва към/в медицинската документация на ЗОЛ при кандидатстване за лечение.
- Всеки е-протокол се издава** въз основа на издаден медицински документ: специализирана комисия в ЛЗБП на основание АПр № 38 „Определяне на план на лечение и проследяване на терапевтичния отговор при пациенти, получаващи скъпоструващи лекарствени продукти по реда на чл. 78, т. 2 ЗЗО“.
- Екземпляр на хартиен носител от АПр № 38 „Определяне на план на лечение и проследяване на терапевтичния отговор при пациенти, получаващи скъпоструващи лекарствени продукти по реда на чл. 78, т. 2 ЗЗО“, който е основание за издаване на протокол, подписан от специализирана комисия и ЗОЛ, се води по ред, определен от лечебното заведение и се съхранява в кабинета на комисията.
- При издаване на Е-протокол по реда на експертната по чл.78, т.2 от ЗЗО, отпада необходимостта да се предоставят и съхраняват приложение №1 и приложение №3 от настоящите „Изисквания на НЗОК“.
- Издаването на Е-протокол се осъществява в съответствие със съвместни „Указания за работа с подаден по електронен път протокол IА/В/С (е-протокол)“, между Националната здравноосигурителна каса и Български лекарски съюз за прилагане на Националния рамков договор за медицинските дейности.

Настоящите изисквания са утвърдени от управителя на НЗОК след Решение № РД-НС-04-70/12.06.2024г. на Надзорния съвет на НЗОК и предварително съгласуване с БЛС, на основание чл.51, ал.10 във вр. с ал.8 от Правилника за устройството и дейността на Националната здравноосигурителна каса. Изискванията влизат в сила от датата на обнародването им в „Държавен вестник“ и отменят действащите изисквания, в сила от 1 април 2015г.

ПРИЛОЖЕНИЕ 3**ДЕКЛАРАЦИЯ ЗА ИНФОРМИРАНО СЪГЛАСИЕ С ИЗИСКВАНИЯТА ЗА ЗАПОЧВАНЕ/ ПРОДЪЛЖАВАНЕ НА ЛЕЧЕНИЕТО С ЛЕКАРСТВЕНИЯ ПРОДУКТ**

.....
Аз долуподписаният/ата

.....
след като се запознах с цялата ми предоставена информация и целта на лечението с лекарствения продукт..... и след като получих изчерпателни отговори на поставените от мен въпроси, декларирам че:

1. Ще спазвам препоръчаната ми схема на лечение и периодичност на контролните прегледи.
2. Редовно ще се явявам на контролни прегледи и няма да променя самоволно или под друго внушение назначената ми терапия.
3. При преустановяване на лечението по причини, непроизтичащи от решението на Комисията за експертизи в РЗОК и/или Комисията по чл. 78, т.2 от ЗЗО, ще уведомя незабавно личния си лекар.
4. При неспазване на посочените условия лечението ми с упоменатия лекарствен продукт ще бъде прекратено и няма да имам претенции към НЗОК.

ОБЩИНА ПЛОВДИВ**ЗАПОВЕД № 24ОА-1625**

от 28 юни 2024 г.

На основание чл. 44, ал. 2 във връзка с чл. 44, ал. 1, т. 1 и 7 от ЗМСМА, чл. 11 и чл. 12, ал. 1 и 4 от Закона за общинската собственост, чл. 7, ал. 1 от НРПУРОИ, чл. 310, ал. 5, чл. 319, ал. 1, т. 1, чл. 320, ал. 1 и чл. 321, ал. 1 от Закона за предучилищното и училищното образование във връзка с чл. 15, ал. 1 от Наредба № 9 от 19 август 2016 г. за институциите в системата на предучилищното и училищното образование и Решение № 169, взето с протокол № 9 от 11.06.2024 г. на Общинския съвет – Пловдив, с оглед удовлетворяване нарасналата нужда от места в детските градини и интереса на децата и техните семейства нараждам:

I. Предоставям безвъзмездно за управление на ДГ „Зорница“, БУЛСТАТ 000451252, с адрес за управление гр. Пловдив, район „Южен“, ул. Георги Кондолов № 45, представлявано от директора Тинка Ткачова, недвижим имот – сграда с идентификатор 56784.531.57.4, разположена в поземлен имот с идентификатор 56784.531.57, със застроена площ 990 кв. м, брой етажи: 2, предназначение: Сграда за детско заведение, изградена в УПИ II-531.57, детска градина, кв. 30 по плана на кв. Христо Ботев – север, с адрес: област Пловдив, община Пловдив, гр. Пловдив, район „Южен“, ул. Георги Кондолов № 45, с капацитет от пет целодневни групи за деца от тригодишна възраст до постъпването им в първи клас.

II. Имотът да се отпише от баланса на Община Пловдив и да се впише в баланса на ДГ „Зорница“, БУЛСТАТ 000451252.

III. Да бъдат разкрити 3 нови групи в ДГ „Зорница“ за учебната 2024/2025 година.

IV. Контрол по изпълнението на заповедта възлагам на Жения Петкова – зам.-кмет „Финанси, общинска икономика и социална политика“, и Владимир Темелков – зам.-кмет „Дигитализация, европейски политики, бизнес развитие и образование“.

V. Препис от настоящата заповед да се сведе до знанието на заинтересованите лица за сведение и изпълнение.

VI. Заповедта може да се обжалва в 14-дневен срок от обнародването ѝ в „Държавен вестник“ пред Административния съд – Пловдив.

Кмет:

К. Димитров

4261

ОБЩИНА СТРАЛДЖА**РЕШЕНИЕ № 96**

от 30 май 2024 г.

На основание чл. 21, ал. 1, т. 11 от ЗМСМА, чл. 124, чл. 134, ал. 1 и чл. 127, ал. 6 от ЗУТ Общинският съвет – Стралджа, одобрява проект за изменение на общия устройствен план на община Стралджа с обхват ПИ № 35794.56.374.

На основание чл. 215, ал. 1 и 4 от ЗУТ в 30-дневен срок от обнародването в „Държавен вестник“ заинтересованите лица могат да обжалват проекта чрез общинската администрация – Стралджа, пред Административния съд – Ямбол.

Председател:

Н. Кавалджиева

4176

42. – Българската народна банка на основание чл. 49, ал. 1, т. 2 от Закона за БНБ обнародва:

Месечен баланс на управление „Емисионно“ към 28.06.2024 г.

<i>Активи</i>	<i>Хил. лв.</i>
Парични средства и предоставени депозити в чужда валута	33 382 506
Монетарно злато и други инструменти в монетарно злато	5 598 583
Инвестиции в ценни книжа	34 763 437
Всичко активи	73 744 526

Пасиви

Банкноти и монети в обращение	29 414 044
Задължения към банки	22 588 426
Задължения към правителството и бюджетни организации	8 389 041
Задължения към други депозанти	1 738 820
Депозит на управление „Банково“	11 614 195
Всичко пасиви	73 744 526

Подуправител на БНБ: Гл. счетоводител на БНБ:
Р. Миленков **Т. Цветкова**

Месечен баланс на управление „Банково“ към 28.06.2024 г.

<i>Активи</i>	<i>Хил. лв.</i>
Злато и други благородни метали	63 722
Вземания от правителството на Република България	0
Капиталови инвестиции и квота в МВФ	2 036 518
Дълготрайни материални и нематериални активи	127 613
Други активи	26 128
Депозит в управление „Емисионно“	11 614 195
Всичко активи	13 868 176

Пасиви

Кредити от МВФ	0
Задължения към международни финансови институции	5 474 685
Други пасиви	684 188
Всичко задължения:	6 158 873
Основен капитал	20 000
Резерви	6 845 709
Неразпределена печалба	843 594
Всичко собствен капитал:	7 709 303
Всичко пасиви	13 868 176

Подуправител на БНБ: Гл. счетоводител на БНБ:
Р. Миленков **Т. Цветкова**

4262

48. – Българската народна банка на основание чл. 35 от Закона за БНБ и методика, приета с Решение № 149 от 16.12.2004 г., изм. с решения

№ 118 от 26.11.2015 г. и № 37 от 16.03.2017 г. на Управителния съвет на БНБ, обявява основен лихвен процент (проста годишна лихва) в размер 3,63 на сто, считано от 1 юли 2024 г.
4231

97. – Медицинският университет „Проф. д-р Параскев Стоянов“ – Варна, обявява конкурс за заемане на академична длъжност доцент в област на висше образование 7. Здравеопазване и спорт, професионално направление 7.3. Фармация, специалност „Токсикология“ – един за катедра „Фармакология, токсикология и фармакотерапия“, факултет „Фармация“. Срокът за подаване на документи е 2 месеца от датата на обнародване на обявата в „Държавен вестник“. За справки и документи – Медицински университет – Варна, ул. Марин Дринов № 55, отдел „Кариерно развитие“, ет. 3, стая № 320, тел. 052/677-055 и 052/677-156.
4191

30. – ВТУ „Т. Каблешков“ – София, обявява конкурс за главен асистент в област на висше образование 5. Технически науки, професионално направление 5.1. Машинно инженерство (транспортна техника) – един, със срок 2 месеца от обнародването в „Държавен вестник“. Документи се подават в деловодството на ВТУ „Т. Каблешков“, София, кв. Слатина, ул. Гео Милев № 158, тел.: 02/9709209, 0889239922.
4183

24. – Институтът по металознание, съоръжения и технологии с Център по хидро- и аеродинамика „Акад. Ангел Балевски“ при БАН – София, обявява следните конкурси за заемане на академична длъжност: главен асистент – един, в научна област 5. Технически науки, професионално направление 5.6. Материали и материалознание по научната специалност „Материалознание и технология на машиностроителните материали“ за нуждите на научна секция № 3 в института; асистент – един, в научна област 5. Технически науки, професионално направление 5.6. Материали и материалознание по научната специалност „Материалознание и технология на машиностроителните материали“ за нуждите на научна секция № 6 към института, двата със срок от 2 месеца от обнародването в „Държавен вестник“. Документи се приемат в института, София, бул. Шипченски проход № 67 – отдел „Организация и управление на човешките ресурси“, тел. 02/4626228.
4163

13. – Община Гоце Делчев на основание чл. 128, ал. 1 от ЗУТ съобщава, че е изготвен проект за ПУП – ПП през поземлен имот с идентификатор 38666.47.205 за осигуряване на транспортен достъп до поземлен имот с идентификатор 38666.47.11, м. Въртоград, от землището на с. Корница за „спортен терен“. Проектната документация се намира в общинската администрация – Гоце Делчев, стая № 101. На основание чл. 128, ал. 5 от ЗУТ в едномесечен срок от обнародването в „Държавен вестник“ заинтересованите лица могат да направят писмени възражения, предложения и искания по проекта до общинската администрация – Гоце Делчев.
4199

5. – Община Гълъбово на основание чл. 128, ал. 1 ЗУТ съобщава, че е изработен проект за

ПУП – парцеларен план за обект на техническата инфраструктура извън урбанизираните територии „Кабелна линия 20 kV от БКТП 1 в ПИ 18280.77.1801 до БКТП 2 за захранване на фотоволтаична електрическа централа в ПИ 18280.77.1802 по КККР на гр. Гълъбово“ с трасе и сервитути през поземлени имоти с идентификатори 18280.77.1801, 18280.77.911 и 18280.77.1802. Проектът е изложен в сградата на общинската администрация, стая № 207. На основание чл. 128, ал. 5 ЗУТ в едномесечен срок от обнародването в „Държавен вестник“ заинтересованите лица могат да направят писмени възражения, предложения и искания по проекта до общинската администрация – Гълъбово.
4195

5а. – Община Гълъбово на основание чл. 128, ал. 1 ЗУТ съобщава, че е изработен проект за ПУП – парцеларен план за обект на техническата инфраструктура извън урбанизираните територии „Въздушно-кабелен преход от ВЛ 20 kV „Гълъбово“ за външно ел. захранване на БКТП 1 за ФЕЦ в ПИ 18280.77.1801 по КККР на гр. Гълъбово“ с трасе и сервитути през поземлени имоти с идентификатори 18280.73.2, 18280.73.21, 18280.77.907, 18280.77.911, 18280.77.1801 и 18280.78.240. Проектът е изложен в сградата на общинската администрация, стая № 207. На основание чл. 128, ал. 5 ЗУТ в едномесечен срок от обнародването в „Държавен вестник“ заинтересованите лица могат да направят писмени възражения, предложения и искания по проекта до общинската администрация – Гълъбово.
4196

34. – Община Долни чифлик, област Варна, на основание чл. 128, ал. 1 от ЗУТ съобщава на заинтересованите лица, че Общинският експертен съвет по устройство на територията при Община Долни чифлик с Решение № 16 от протокол № 3 от 20.06.2024 г. е приел проект за ПУП – парцеларен план на съществуваща междуселищна водопроводна мрежа с начало шахта от водопровод „Камчийски пясъци“ в землището на гр. Долни чифлик, преминаваща през землището на с. Кривини, до водоем – напорен резервоар, намиращ се в ПИ с идентификатор 68028.65.181 в землището на с. Солник. Проектът се съхранява в отдел УТ при Община Долни чифлик. На основание чл. 128, ал. 5 от ЗУТ в едномесечен срок от обнародването в „Държавен вестник“ заинтересованите лица могат да направят писмени възражения, предложения и искания по проекта в общинската администрация – Долни чифлик.
4172

1. – Областният управител на област Кюстендил на основание чл. 149, ал. 1 от Закона за устройство на територията (ЗУТ) съобщава, че е издал Разрешение за строеж № 2 от 21.04.2024 г. и е одобрил инвестиционен проект № 2/21.04.2024 г. за строеж „Нова въздушна електропроводна линия 110 kV за присъединяване на Фотоволтаична централа – Бобов дол, с инсталирана мощност 100 MW, с териториален обхват – землището на с. Палатово, община Дупница, и землището на с. Големо село, община Бобов дол“, с дължина 1427 м, в обхвата на поземлени имоти в землището на с. Палатово, община Дупница, област Кюстендил, и землището на с. Големо село, община Бобов дол, област Кюстендил. На основание

чл. 215, ал. 1 и 4 от ЗУТ разрешението за строеж подлежи на обжалване по законосъобразност от заинтересованите лица пред Административния съд – Кюстендил, в 30-дневен срок от обнародването в „Държавен вестник“, чрез областния управител на област Кюстендил. Разрешението за строеж е публикувано в секцията „Обяви“ на електронната страница на Областна администрация – Кюстендил (<https://kn.egov.bg>).
4177

3. – Община Лясковец на основание чл. 128, ал. 1 от ЗУТ съобщава, че е изготвен проект за подробен устройствен план – парцеларен план (ПУП – ПП) за изграждане на трасе на ел. кабел от поземлен имот (ПИ) № 44793.151.33 до ПИ № 44793.151.32 по КККР на гр. Лясковец, община Лясковец, за обект: „Външно ел. захранване от ВЕЛ 20 kV „Енчо Стайков 2“ на „Мрежова фотоволтаична система с постоянно токова мощност 999,6 kWp и максимална изходна мощност 1000 kW“. Трасето на ел. кабела е отразено в графичната част на изготвения парцеларен план със съответния цвят. Заинтересованите лица могат да се запознаят с проекта на ПУП – ПП в стая № 17 на Община Лясковец и на основание чл. 128, ал. 5 от ЗУТ в едномесечен срок от обнародването на съобщението в „Държавен вестник“ могат да направят писмени възражения, предложения и искания по проекта до общинската администрация.
4188

77. – Община Павликени на основание чл. 21, ал. 1, т. 11 от ЗМСМА, чл. 129, ал. 1 от ЗУТ и Решение № 7 по т. 5 от протокол № 2 от 16.04.2024 г. на Общинския експертен съвет по устройство на територията (ОЕСУТ) – Павликени, съобщава, че с Решение № 154 от 29.05.2024 г. на общинския съвет – Павликени, е одобрен проект за подробен устройствен план (ПУП) – парцеларен план (ПП) за елементите на техническата инфраструктура извън границите на урбанизираните територии за определяне на трасе на подземен ел. провод (електрически кабел) 20 kV за присъединяване на обект „Изграждане на фотоволтаична електрическа централа“ в ПИ № 48550.2.103 по КККР на с. Михалци, община Павликени, преминаващ през ПИ № 48550.2.103 по КККР на с. Михалци, община Павликени – собственост на „РБ Енерджи“ – ООД, гр. Павликени, ПИ № 48550.7.116 по КККР на с. Михалци, община Павликени – асфалтов път IV клас, собственост на Община Павликени, и ПИ № 68708.84.328 по КККР на с. Стамболово – пасище, собственост на община Павликени. Трасето, предмет на парцеларния план, е показано в графичната част на проекта. Решението подлежи на обжалване от пряко заинтересованите лица в 30-дневен срок от обнародването в „Държавен вестник“ чрез Община Павликени пред Административния съд – Велико Търново, на основание чл. 215, ал. 1 и 4 от ЗУТ.
4193

1. – Община Плевен на основание чл. 128, ал. 1 от ЗУТ съобщава на заинтересованите собственици в м. Табакова чешма и м. Текийски орман, землището на гр. Плевен, че е изработен проект за ПУП – парцеларен план за външно кабелно електрозахранване НН на: гараж и ремонтна работилница в ПИ с идентификатор 56722.19.11 в м. Табакова чешма в землището на гр. Плевен; склад за едрогабаритни резервни части в ПИ с

идентификатор 56722.608.16 в м. Табакова чешма в землището на гр. Плевен; охрана и осветление в ПИ с идентификатор 56722.608.419 в м. Текийски орман в землището на гр. Плевен. Проектът се намира в стая № 87 на общината и може да бъде разгледан в дните от понеделник до петък от 9 до 11 ч. На основание чл. 128, ал. 5 от ЗУТ в едномесечен срок от деня на обнародването на обявлението в „Държавен вестник“ заинтересованите лица могат да направят писмени възражения, предложения и искания по проекта до информационния център при Община Плевен – зала „Катя Попова“.
4173

39. – Община „Марица“, област Пловдив, на основание чл. 128, ал. 1 от ЗУТ съобщава, че е изработен проект за подробен устройствен план (ПУП) – парцеларен план за промяна предназначението за „транспорт“ на ПИ 61412.21.299 в масив 21 по КК на с. Радиново, община „Марица“, област Пловдив. Проектът се намира в сградата на общинската администрация, стая № 406, и може да се разгледа от заинтересованите лица, които в едномесечен срок от датата на обнародването в „Държавен вестник“ могат да направят писмени възражения, предложения и искания по проекта до общинската администрация „Марица“, област Пловдив.
4194

5. – Община Самоков на основание чл. 129, ал. 1 от ЗУТ съобщава, че с Решение № 304 по протокол № 10 от 30.05.2024 г. на Общинския съвет – Самоков, е одобрен подробен устройствен план – план за регулация и застрояване на поземлени имоти с идентификатори 03767.24.224 и 03767.24.225, като се прокарва нова улица с о.т. 159 – 159а и се образуват два нови УПИ XV-224 в кв. 56 и УПИ XXIV-225 в кв. 52 с отреждане „за жилищно строителство“ при следните устройствени показатели: плътност на застрояване – до 60 %; интензивност на застрояване – до 1,2; минимална озеленена площ – 40 %, и височина корниз – до 10 м. Решението може да бъде оспорено от заинтересованите лица в 30-дневен срок от обнародването в „Държавен вестник“ пред Административния съд – София.
4174

6. – Община Самоков на основание чл. 129, ал. 1 от ЗУТ съобщава, че с Решение № 261 по протокол № 9 от 25.04.2024 г. на Общинския съвет – Самоков, е одобрен подробен устройствен план – изменение на плана за регулация и застрояване на УПИ III – за озеленяване, за ПИ с идентификатор 65231.901.212, УПИ V – за ОЖС, за ПИ с идентификатор 65231.901.66, УПИ VI – ресторант, за ПИ с идентификатор 65231.901.65, УПИ VII за ПИ с идентификатори 65231.901.615 и 65231.901.616, УПИ VIII – за „Бор ДП“ – АД, за ПИ с идентификатор 65231.901.608, УПИ IX за ПИ с идентификатор 65231.901.29 и УПИ X за ПИ с идентификатор 65231.901.525 в кв. 235 по плана на гр. Самоков. Образование на нови УПИ XI, XV, XVI, XVII, XIX, XXI с отреждане „за промишлена складова дейност“, УПИ XVIII с отреждане „за шоурум, магазин, автомивка, промишлена, складова дейност и паркинг“, УПИ XXII – за гаражи, и УПИ XXIII – за ресторант, в кв. 235. Образование на нови УПИ I в кв. 235А, УПИ I в кв. 235Б и УПИ I в кв. 235Д,

отредени „за ОЖС, озеленяване и обществено обслужване“. Образуване на нови УПИ I в кв. 235В и УПИ II в кв. 235Д, отредени „за озеленяване“. Образуване на нов УПИ I в кв. 235Г, отреден „за озеленяване и детска площадка“. Прокарване на нови улици между нови квартали 235А, 235Б, 235В и 235Г. Предимно производствената устройствена зона – „Пп“, е със следните устройствени показатели: плътност на застрояване – до 60 %; интензивност на застрояване – до 2,0; минимална озеленена площ – 20 %, и височина на сградите – до 10 м. В обособената устройствена зона за комплексно застрояване – „Жк“, устройствените параметри са следните: плътност на застрояване – до 40 %; интензивност на застрояване – до 1,5; минимална озеленена площ – 40 %, и височина на сградите – до 15 м. Устройствовата зона за обществено обслужване – „Оо“, е със следните устройствени параметри: плътност на застрояване – до 50 %; интензивност на застрояване – до 2,0; минимална озеленена площ – 40 %, и височина на сградите – до 10 м. Решението може да бъде оспорено от заинтересованите лица в 30-дневен срок от обнародването в „Държавен вестник“ пред Административния съд – София, на основание чл. 215 от ЗУТ.

4175

2. – Община Тетевен на основание чл. 128, ал. 1 от ЗУТ съобщава на заинтересуваните лица, че е изработен проект за подробен устройствен план – план за регулация (ПУП – ПР) на с. Гложене за обект: „Мост над р. Вит при км 65+074 на път III-358/Шипково – Рибарица – Тетевен – Гложене – Ябланица/“, с. Гложене, община Тетевен, област Ловеч. Проектът е съгласуван без забележки с Решение № 8 от 12.06.2024 г. на Общинския експертен съвет по устройство на територията. На основание чл. 128, ал. 2 от ЗУТ обявлението е поставено на таблото за обяви по УТ в ИЦ на общината в сградата на кметство с. Гложене, както и е публикувано на интернет страницата на общината. Справка и допълнителна информация може да се получи на тел. 0678/52200 – вътр. 103, и в стая № 103, етаж 1 на общинската администрация. На основание чл. 128, ал. 5 от ЗУТ заинтересуваните лица могат да направят писмени възражения, предложения и искания в едномесечен срок от обнародване на обявлението в „Държавен вестник“ по проекта за изменение на ПУП.

4203

465. – Община Шабла на основание чл. 128, ал. 1 от ЗУТ съобщава на заинтересованите лица за изработен проект за ПУП – ПЗ (подробен устройствен план – план за застрояване) в землището на с. Горичане, община Шабла, област Добрич, за ПИ 16095.18.235 със строителен режим и отреждане на имота – „за подстанция“.

Проектът е на разположение в отдел „Устройство на територията“ при Община Шабла, където заинтересованите лица могат да се запознаят с него и при необходимост да направят писмени искания, предложения и възражения до общинската администрация в едномесечен срок от обнародването в „Държавен вестник“ на основание чл. 128, ал. 5 от ЗУТ.

4189

Върховният административен съд на основание чл. 188 във връзка с чл. 181, ал. 1 от Административнопроцесуалния кодекс съобщава, че е постъпило оспорване на приложение № 24 към чл. 3, т. 5 от Наредба № 7 от 22.02.2008 г. за утвърждаване на образците на книжа, свързани с връчването по Гражданския процесуален кодекс, издадена от министъра на правосъдието, по което е образувано адм. д. № 5042/2024 г. по описа на Върховния административен съд, насрочено за 24.10.2024 г. от 9 ч., зала № 3.

4178

Варненският окръжен съд, гражданско отделение, IX състав, съобщава на Луц Хинтерзац, роден на 21.05.1949 г., с адрес: гр. Варна, община Варна, област Варна, м. Св. Никола, УПИ IX-2902, че следва да се яви в двуседмичен срок от обнародването в „Държавен вестник“ в съда, за да получи преписи от исковата молба и приложенията по гр. д. № 2250/2023 г. по описа на Окръжния съд – Варна, гражданско отделение, IX състав, заведено от Симеон Йорданов Михалев. В случай че не се яви в указания срок, делото ще се гледа при условията на чл. 48, ал. 2 от ГПК.

4202

ПОКАНИ И СЪОБЩЕНИЯ

50. – Управителният съвет на сдружение с нестопанска цел „Баскетболен клуб „Рилски спортист“ – Самоков, на основание чл. 26 от ЗЮЛНЦ свика редовно общо събрание на сдружението на 19.08.2024 г. от 18 ч. в конферентната зала на Арена „Самоков“, гр. Самоков, ул. Искър № 4а, при следния дневен ред: 1. отчети за дейността на сдружението за 2023 г.; 2. приемане на годишния финансов отчет и годишния отчет за дейността на сдружението за 2023 г.; 3. приемане на промени в устава на сдружението; 4. приемане на промени в седалището и адреса на управление на сдружението; 5. приемане на промени в управителния съвет на сдружението; 6. приемане на бюджет за 2024 г. и 2025 г.; 6. разни. При липса на кворум общото събрание ще се проведе същия ден, на същото място и при същия дневен ред от 19 ч.

4201

Адрес на редакцията: 1169 София, пл. Княз Александър I № 1, тел. 02 939-35-17

e-mail: dv_official@parliament.bg, dv_unofficial@parliament.bg

Електронна страница на „Държавен вестник“: <http://dv.parliament.bg>

IBAN номерът на банковата сметка на „Държавен вестник“ е:

BG10BNBG96613100170401, BIC на БНБ – BNBGBGSD

Печат: „Алианс Принт“ – ЕООД, София 1592, ул. Илия Бешков № 3

ДЪРЖАВЕН ВЕСТНИК

ISSN 0205 – 0900